

6 VELIKI INTERVJU
KAMAL IZIDOR SHAKER,
POSLANEC V DRŽAVNEM ZBORU RS

8 TEMA MESECA
60-LETNICA GASILSKE
ZVEZE DOMŽALE

15 AKTUALNO
MSGR. DR. FRANC
ŠUŠTAR

SLAMNIK

GLASILO
OBČINE
DOMŽALE

31. JULIJ 2015 | LETNIK LV | ŠTEVILKA 7 | IZDAJA KULTURNI DOM FRANCA BERNIKA DOMŽALE | CENA 1,09 EUR

slamnik@kd-domzale.si

Foto: Vido Repanšek

Uživajmo v branju z novimi Knjigobežnicami

Samostoječe mini izposojevalnice knjig na prostem omogočajo vsem ljubiteljem branja, tudi mlajšim, prebiranje knjižničnega gradiva na prostem, na svežem zraku, na klopci, v senci pod drevesom ali ob otroškem igrišču.

Knjigobežnice so nameščene na petih različnih lokacijah ob osi Kamniške Bistrice, kjer se pogosto zbirajo ljudje, kjer so igrala za vse generacije in so lokacije primerne za branje. Mini hiške z napisoma Uživajte v branju in Vrni me tja, kjer sem doma tako stojijo v mestnem Češminovem parku, na velikem novem otroškem igrišču na Viru in pri teniškem centru Ten tenu, pri jezu na Kamniški

Bistrici na Homcu in ob prostoru za piknik pri Šumberku ob Rači. Samopostrežne izposojevalnice knjig bodo na prostem stale do jesenskega poslabšanja vremena, ki bi poškodovale knjige.

Oživitev projekta Knjigobežnice v Domžalah sta omogočili Občina Domžale, ki je pokrite hišice postavila, in Knjižnica Domžale, ki bo skrbela za polnjenje hišic. Prostor v Knjigobežnicah bodo našle raznolike in kakovostne

knjige, ki jih je domžalska knjižnica odpisala ali jih prejela v dar. Poskrbimo, da bomo s knjigami lepo ravnali in jih vračali nazaj na izposojeno mesto.

Knjigobežnice so dodatna spodbuda k branju v prostem času, zdravilo proti dolgčasu in zabava brez primere, začasen pobeg v skrivni svet, v svojem bistvu namena pa močno spominjajo na uspešne Bralnice pod slamnikom, Mladinski literarni festival, ki vsako leto

poteka v maju in je že peto leto doživel velik odziv mladih knjižnih moljev.

Zametke Knjigobežnic so v domžalski knjižnici zastavili že v preteklosti, a ni bilo pravega odziva. To pripisujejo premajhni promociji, zato so se tokrat povezali z občino, izbrali primernejše lokacije, oboji z željo, da bo odziv bralk in bralcev potrdil njihovo odločitev.

Vsem želimo veliko užitka ob prebiranju knjig na prostem!

Vročica Kralja gora in ljudomrznika

Osrednja predstava
15. poletnega
kulturnega festivala

Ko je v soboto, 18. julija 2015, zvečer popustila vročica razbeljenega dneva, je točno ob 21. uri padel zastor v našem največjem gledališču na Studencu. Blizu sto igralcev, pevcev in glasbenikov je po nekaj mesecih vaj premierno odigralo novost, igro Kralj gora in ljudomrznik, osrednjo predstavo 15. poletnega kulturnega festivala. Režiser Lojze Stražar si je pošteno oddahnil, saj je zadnje mesece preživel z zajetnim šopom dramskega besedila v roki avstrijskega avtorja Ferdinanda Raimunda v prevodu Boruta Trekmana.

Poletno gledališče na Studencu letos ponuja izredno predstavo, ki spretno izkorišča tehnične sposobnosti z vsemi zvočnimi in vidnimi učinki, zato bodo obiskovalci zagotovo še posebej uživali. In končno, tudi nauk celotne zgodbe o Kralju gora in ljudomrzniku ni ura moralne vzgoje, temveč soočenje s tistim, kar bi moral vsak sam pospraviti pod streho, predvsem pa – pogledati se v ogledalo in si marsikaj priznati.

Po premieri je Stražar povedal: »Gledalcem obljubljam, da se bodo prijetno zabavali, da bo prav vsak lahko v predstavi našel delček samega sebe – predvsem na humoren način.«

Do konca festivala bo še devet ponovitev, tudi ta konec tedna. **> 22**

ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slamnika izide v petek, **28. avgusta 2015**.

Rok za oddajo prispevkov je v **četrtek, 13. avgusta 2015, do 12. ure**.

Pri vsakem prispevku mora biti jasno razvidno, kdo je avtor prispevka, podpis fotografa in komentar k fotografiji.

Prispevke lahko v času uradnih ur oddate v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale, sicer pa v nabiralnik na stavbi ali na naš e-naslov.

V skladu z Odlokom o javnem glasilu Občine Domžale Slamnik nenaročeni prispevki ne bodo honorirani, končno odločitev o objavi prispevkov in njihovi dolžini pa sprejema uredništvo. Za vprašanja smo na voljo na e-naslovu: **urednistvo.slamnik@gmail.com**

ŠPORT

Najboljši športniki in športnice osnovnih šol

Končano je šolsko leto 2014/15 in s tem vsa šolska športna tekmovanja, ki jih je skupaj s posameznimi športnimi klubi in društvi izvedel Zavod za šport in rekreacijo Domžale. Tudi v letošnjem šolskem letu so bila izvedena vsa šolska športna tekmovanja v osnovnih šolah, kjer so bili doseženi zelo lepi rezultati - tudi mednarodni, zato so imeli v marsikaterih osnovnih šolah kar malce problemov, kako izmed odličnih športnikov in športnic izbrati najboljše.

> 4

AKTUALNO

Ali obstaja rešitev za SPB-1?

V minuli številki smo poročali o srečanju predstavnikov stanovalcev SPB-1 z večjim delom predstavnikov izvoljenih strank in list v Občinskem svetu Občine Domžale. Ključna točka srečanja je bila seveda prenova največjega objekta v naši občini, ki že dolgo ne zagotavlja več kvalitete bivanja stanovalcev, pa tudi vseh tistih obiskovalcev poslovnih prostorov, ki se tam še nahajajo. In to je v resnici velik delež prebivalcev naše občine.

> 9

AKTUALNO

dr. Miroslav Stiplovšek

V mesecu juliju je svoj 80. rojstni dan praznoval častni občan Občine Domžale in zaslužni profesor dr. Miroslav Stiplovšek, ki je najvišje priznanje občine prejel za življenjsko delo pri proučevanju novejših zgodovine, predvsem pa za opravljeno delo na področju kulture in raziskovalne dejavnosti v Občini Domžale. Prijaznega sogovornika, rojenega Domžalčana, smo ob visokem življenjskem jubileju zaprosili za pogovor, v katerem bi osvetlili zadnje desetletje njegove življenjske poti in ustvarjalnega dela.

> 19

PORTRET

Sebastian Bertoncelj, glasbenik

Mladi violončelist Sebastian Bertoncelj izhaja iz znane domžalske glasbene družine. Kljub temu je glasbo vzljubil šele v drugi fazi odrasčanja. Med študijem, ki še poteka, je doživel številne turbulence, vse bolj pa postaja jasno, da gre za talentiranega, suverenega solističnega in komornega glasbenika, o čemer pričajo številne nagrade na domačih in tujih tekmovanjih. Med drugim je dosegel trikrat prvo nagrado in mesto na slovenskem državnem tekmovanju TEMSIG (2009, 2012 in 2015).

> 20

OKOLJE

Pitniki v občini Domžale

Dnevno moramo popiti zadostno količino čiste in zdrave vode. Pitniki, ki so na javnih mestih, mimoidočim omogočajo zdravo potešitev žeje. Občina Domžale je v sodelovanju z JKP Prodnik v zadnjih letih postavila 17 pitnikov. So na mestih, ki jih dnevno obišče največ obiskovalcev in kjer je možnost koriščenja čiste pitne vode najbolj dobrodošla: ob nekaterih osnovnih šolah, v središču mesta, v nekaterih parkih, ob rekreacijski osi Kamniške Bistrice in ob vznožju Šumberka.

> 32

AKTUALNO

Drage bralke,
dragi bralci,

za nami je dobra polovica poletja, ki nam je v Domžalah poleg poletne vročine prineslo tudi marsikateri prijeten spomin na poletno dogajanje v domžalski občini. Tako je letos v Češminovem parku že tretjič potekal kino na prostem. Pohvale organizatorju, Kulturnemu domu Franca Bernika, znotraj katerega deluje Mestni kino Domžale, saj so občani odločitev, da bo tokrat ogled filmov brezplačen, pozdravili z velikim navdušenjem. Opremljeni s stolčki, odejami in tudi s priboljški, so zasedli prostor pred napihljivim filmskim platnom in si v sproščenem poletnem vzdušju lahko ogledali kar osem filmov.

Na 15. jubilejnem kulturnem poletnem festivalu Studenec 2015 so 18. julija zvečer premierno uprizorili domačo gledališko predstavo, ki je že desetletja vrhunec poletnih dogajanj na Studencu. Tokrat so uprizorili Kralja gora in ljudomrznika, po besedah režiserja Lojzeta Stražarja pa bo v predstavi prav vsak lahko našel delček samega sebe – predvsem na humoren način. Zato vabljeni, da si predstavo, pred katero je še devet ponovitev, ogledate tudi sami. K pestremu kulturnemu dogajanju v naši občini je prispeval tudi 18. festival gorenjskih komedijantov v Dobu.

Sicer pa je Občina Domžale v sodelovanju s Knjižnico Domžale poskrbela, da si lahko tudi med sprehodom v naravi privoščite umik v svet besed. Na petih različnih lokacijah ob osi Kamniške Bistrice sedaj stojijo tako imenovane Knjigobežnice, samostojne mini izposojevalnice knjig na prostem, zaradi katerih boste morda to poletje prebrali kakšno knjigo več.

Temo meseca smo tokrat posvetili gasilcem, saj je Gasilska zveza Domžale v juliju praznovala svojo šestdesetletnico obstoja. Po šestih desetletjih in različnih spremembah ta danes združuje štirinajst prostovoljnih gasilskih društev iz občin Domžale in Trzin, ki skupaj štejejo več kot 3.200 prostovoljcev. Ti, dobro organizirani, usposobljeni in opremljeni uspešno posredujejo pri požarih in naravnih nesrečah, zelo pomembna pa je tudi njihova preventivna dejavnost, v katero vključujejo številne prebivalce, tudi tiste najmlajše. Več o slovesnosti in posameznih društvih, ki so vključena v Gasilsko zvezo Domžale, si lahko preberete na 8. strani.

V velikem intervjuju je bil naš sogovornik Kamal Izidor Shaker, poslanec v Državnem zboru RS, po besedah katerega prihajajo ključni časi za strukturne reforme, ki bodo državi omogočile, da splava na površje. V pogovoru z njim smo med drugim spoznali, kakšen je delavnik poslanca, kakšne so njegove zadolžitve in kako lahko kot poslanec prispeva k dobroti lastne lokalne skupnosti. O svojem poslanstvu in doživljanju posvečenja v ljubljanskega pomožnega škofa je spregovoril msgr. dr. Franc Šuštar, ki prihaja iz Preserij pri Radomljah. Ker je v juliju svoj 80. rojstni dan praznoval dr. Miroslav Stiplošek, častni občan Občine Domžale, smo ga ob visokem življenjskem jubileju zaprosili za pogovor, v katerem je osvetlil zadnje desetletje svoje življenjske poti in ustvarjalnega dela.

Na straneh Slamnika lahko spoznate tudi zgodbo mladega violončelista Sebastiana Bertonclja, družine Vilar iz Doba in spomine Vinka Perovška, ki je bil med prvimi pevci Partizanskega pevskega zbora. In če se želite odžejati s svežo pitno vodo, si na zadnji strani oglejte zemljevid, kje v Domžalah stojijo pitniki in kakšno vodo nam nudijo.

Prijetne poletne dni vam želim,
Špela Keber,
odgovorna urednica

Spodbujanje celovitega in uravnoveženega razvoja lokalnih območij

22. junija je bila ustanovljena Lokalna akcijska skupina (LAS), ki združuje občine Domžale, Komenda, Medvode, Mengeš, Trzin in Vodice. Njen osrednji namen je spodbujanje celovitega in uravnoveženega razvoja lokalnih območij, poudarek pa na aktivnem vključevanju prebivalstva v skupno načrtovanje in odločanje o lastnem lokalnem razvoju.

Lokalni razvoj bo moč doseči tudi z učinkovitim črpanjem evropskih sredstev za uresničitev aktivnosti, ki so ključne za razvoj lokalnega okolja in aktiviranje regionalnih razvojni potencialov.

Ljubljanske urbane regije (RRA LUR) v tem letu izvedla več delavnic in predstavitev, prek katerih so udeleženci prepoznali prednosti in slabosti območja, določili ključne potrebe in priložnosti ter zastavili skupne

bo na razpolago nekaj več kot 1,5 milijona evrov.

Roman Medved, vodja projekta, je povedal, da bo delovanje LAS prednostno namenjeno ustvarjanju novih delovnih mest, kjer bodo prizadevanja usmer-

Na javni poziv za članstvo v LAS se je odzvalo več kot 80 zainteresiranih organizacij in posameznikov. Na dogodku je s podpisom pogodbe svoje članstvo potrdilo 49 članov, med njimi vseh šest občin ter RRA LUR. V LAS so

Skupinska slika vseh sodelujočih pri projektu

V Kulturnem domu Vodice je potekala ustanovna skupščina ter slavnostni podpis pogodbe o ustanovitvi in delovanju lokalne akcijske skupine na območju občin Domžale, Komenda, Medvode, Mengeš, Trzin in Vodice. V sklopu aktivnosti za ustanovitev LAS je Regionalna razvojna agencija

cilje, na podlagi katerih bodo pripravili tudi temeljni dokument – Strategijo lokalnega razvoja, ki bo predstavljal okvire za črpanje sredstev iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESSR). Za sedemletno obdobje delovanja LAS

jena predvsem v spodbujanje podjetniških aktivnosti ter inovativnih razvojnih partnerstev. Velik poudarek bo tudi na varstvu okolja in ohranjanju narave, večji vključenosti ranljivih skupin in zagotovitvi osnovnih storitev na podeželju, ki bodo pripomogle k odpravljanju revščine in dvigu kakovosti življenja.

se tako vključile občine, šole, zavodi, podjetja, kmetije, fizične osebe, društva in druge neprofitne organizacije. Več informacij o projektu najdete na www.ruralur.si.

RRA LUR IN OBČINA DOMŽALE,
URAD ŽUPANA
FOTO: ROK ŠTUPAR

Poučna okoljska pot Blata Mlake pri Radomljah tekmuje za najboljšo tematsko pot v letu 2015

V okviru projekta Moja dežela – lepa ter gostoljubna, Turistična zveza Slovenije skupaj s partnerji – Zavodom za gozdove Slovenije in GIZ za pohodništvo in kolesarjenje že vrsto let organizira tekmovanje za najboljšo tematsko pot.

Udeleženci tekmovanja so lahko vse tematske poti v Sloveniji. Na natečaj jih lahko prijavijo posamezniki, lokalne skupnosti, organizacije, društva ipd., ki so skrbniki, upravljalci ali nosilci tematskih poti. Poti tekmujejo v vtisu in privlačnosti, upravljanju in vzdrževanju, vodenju in ponudbi, dostopno-

sti in varnosti ter sporočilnosti oz. interpretaciji posamezne poti. Tematske poti tekmujejo med seboj najprej regijsko, t.j. znotraj Območnih enot Zavoda za gozdove Slovenije, po ena najbolje ocenjena pot iz vsake od 14 regij pa tekmuje za laskavi naziv najlepše urejene tematske poti v Sloveniji v letu 2015.

Letos se s prijavo poti Poučna okoljska pot Blata Mlake pri Radomljah tekmovanja udeležuje tudi Občina Domžale.

Rezultate o izboru regijske najtematske poti bodo posamezni regijski koordinatorji Zavodu za gozdove Slovenije sporočili do 15. avgusta. Med 25. avgustom in 10. septembrom 2015 bo na spletni strani www.turisticna-zveza.si potekalo spletno glasovanje za najboljšo tematsko pot v Sloveniji.

Namig za družinski izlet

Ne glede na izid tekmovanja vas vabimo, da v teh vročih dneh obiščete poučno pot, se ohladite ob vodi in spočijete med gostim zelenjem ter se spotoma naučite še kaj novega o naravi, ki se vam tu ponuja v vsej svoji lepoti. Vodnik in zloženko najdete tudi na spletni strani Občine Domžale: www.domzale.si pod rubriko Kultura, šport in turizem, v tiskani obliki pa v prostorih Občine Domžale in v Knjižnici Domžale.

OBČINA DOMŽALE,
ODDELEK ZA UREJANJE PROSTORA
FOTO: POLONA BITENC PAVLIHA

Krajevna skupnost Dob in

Krajevna organizacija
borcev za vrednote
narodnoosvobodilne borbe
Dob, Krtina

**ob prazniku
KRAJEVNE
SKUPNOSTI DOB
vabita**

na spominsko slovesnost
na Hrastovcu,
ki bo

**v soboto, 1. avgusta 2015,
ob 10. uri
ob spominskem obeležju
na Hrastovcu.**

Skupni odhod izpred prostorov
KS Dob bo ob 8. uri, ob 9.30 pa
se bomo na Hrastovec podali s
Spodnje Brezovice.

Dobrodošli!

ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slamnika izide v **petek, 28. avgusta 2015**. Rok za oddajo prispevkov je v **četrtrek, 13. avgusta 2015, do 12. ure**. Prispevke lahko v času uradnih ur oddate v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale, zunaj uradnih ur v nabiralniku na stavbi ali jih pošljete na naš e-naslov: urednistvo.slamnik@gmail.com

SLAMNIK JE GLASILO OBČINE DOMŽALE, IZHAJA V NAKLADI 13 300 IZVODOV IN GA PREJEMAJO VSA GOSPODINJSTVA BREZPLAČNO. Ustanoviteljica glasila je občina Domžale. **Izdajatelj:** Kulturni dom Franca Bernika Domžale, zanj direktorica Cveta Zalokar / **Odgovorna urednica:** Špela Keber / **E-naslov:** urednistvo.slamnik@gmail.com / **Trženje oglasnega prostora:** Nataša Gliha, 041 654 695, carniola1@siol.net / **Oblikovna zasnova:** Mojca Bizjak, Klemen Gabrijelčič / **Prelom in priprava za tisk:** Zavod Zank / **Jezikovni pregled:** Primož Hieng / **Tajnica:** Tina Kušar, tel.: (01) 722 50 50, faks.: (01) 722 50 55, slamnik@kd-domzale.si, Ljubljanska cesta 61, Domžale / **Uradne ure:** od ponedeljka do petka od 10. do 12. ure, ob sredah tudi od 14. do 16. ure / **Tisk:** Delo d.d., Dunajska 5, 1509 Ljubljana / **Priprava prispevkov:** prispevke v digitalni obliki je potrebno oddati v doc zapisih, digitalne fotografije pa ločeno v jpg formatu (brez stiskanja) najmanj 200 dpi. Prispevki natisnjeni na papirju, morajo biti zaradi optičnega prepoznavanja besedil natisnjeni v arial ali times new roman pokončnih fontih velikosti 12 (do največ 16) pt. Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja prispevkov.

Osrednja občinska slovesnost ob dnevu državnosti

V Letnem gledališču v Dobu je bila na praznik državnosti osrednja občinska slovesnost, ki sta jo pripravila Občina Domžale in Krajevna skupnost Dob. Pred slovesnostjo so veteranske organizacije v Domžalah v parku ob občini v počastitev 24. obletnice naše države dvignile zastavo.

Ob pomniku v parku pod Močilnikom v Dobu se je slovesnosti udeležil celotni občinski vrh: župan Toni Dragar, obe podžupanji mag. Renata Kosec in mag. Jana Miklavčič, nekatere svetnice in svetniki ter poslanec v Državnem zboru Kamal Izidor Shaker, ki mu je letos pripadla čast slavnostnega govornika.

podarjena, ampak smo si jo izbojevali tudi z orožjem. Za to smo potrebovali samozavest, ki je jedro narodove samobitnosti, in ki jo še kako potrebujemo tudi danes,« je poudaril Shaker in dodal: *»Menim, da smo se Slovenci takrat odločili pravilno! Veliko ciljev smo že dosegli, še več pa jih je pred nami!«* Med drugim je tudi dejal, da se nam je

ki je vplivala tudi na tok dogodkov v Sloveniji, je povzročil pohlep mednarodne finančne združbe, pri nas pa pohlep vplivnih, tranzicijskih, pohlepnihi elit brez vesti brez pogleda na svoje zanamce. Svoj govor je Shaker zaključil z besedami: *»Država ni sama po sebi umevna; treba jo je negovati, spoštovati, skrbeti za sočloveka, ohr-*

Dvig zastave v parku ob Občini Domžale

Poslanec DZ je ob tej priložnosti dejal, da je bila pred 24 leti današnja Republika Slovenija na pomembni zgodovinski prelomnici. V tistem ključnem času smo Slovenci z optimizmom, z jasnim ciljem in z neizmernim pogumom uresničili tisočletne sanje, ki so dane le redkim narodom – izbojevali smo si svojo lastno državo. *»Ob tem izpostavljam, da Slovenkam in Slovencem lastna država ni bila*

pred nekaj leti zdelo, da je Slovenija zgodba o uspehu. A ta kratkotrajen uspeh nas je uspaval. Znova in znova se izkazuje, da nismo vedno delali najbolje in v prid naše mlade države. Večkrat je bil uspeh le navidezen, da do bistvenih premikov v naši družbi in predvsem v naših glavah ni prišlo. Prevzemanje odgovornosti za naše lastne napake, pretekle in sedanje, je še vedno premalo poosebljeno. Krizo,

njati slovenski jezik in navsezadnje slovensko kulturo.«

Za kulturni program, ki ga je povezovala Marta Starbek Potočan, so poskrbeli Godba Domžale, ženski pevski zbor Moj spev, Folklorna skupina Kulturnega društva Groblje, baletke ter recitatorja Bogdan Osolin in Andrej Starbek.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA
FOTO: VIDO REPANŠEK

Letošnji Etno rock festival bo 28. avgusta

Tradicionalni Etno rock festival, letos 19. po vrsti, bo v petek, 28. avgusta 2015, na ploščadi pred blagovnico Vele.

Kot pravi programski vodja in predsednik organizacijskega odbora Bela Szomi Kralj, je Etno rock festival v Domžalah priljubljena in 'ponarodela' prireditelj; organizira jo KUD Kontrabant. *»V njem se vsako leto predstavi okoli pet ali šest slovenskih glasbenih skupin ali posameznikov, ki izvajajo etno in posodobljeno etno glasbo, oziroma sodobno glasbo z elementi etna, ljudskimi besedili, s tradicionalnim in akustičnimi glasbili,«* pravi Szomi Kralj. *»Običajno se na tem festivalu, ki prispeva tudi k prepoznavnosti Domžal, predstavijo vsaj tri slovenske skupine mlajše generacije – ne nujno po letih, ampak mlajših po letih delovanja.«*

Na letošnjem festivalu med te (po stažu) mlade ustvarjalce štejemo: Radio Mondo, Balkan Boys, The Plagiatos, Frankie music Night, a niti stalnica festivala, glasbena skupina Kontrabant, ni tako daleč od mladosti, saj je v letu 2013 doživela popolno preobrazbo – novi člani te skupine so ob Beli Szomiju Kralju in Dušanu Železnikarju še Matijas Severhen (24), Pál Szomi (23) in Tomaž Juvančič (35).

»Če k temu prištejemo, da smo letos odprli blejski festival Okarina, prav tako največji festival vina v Badacsonyju na Madžarskem, da bomo eden od vrhuncev Trnfesta, potem bo

Nastop glasbene skupine Kontrabant bo vrhunec letošnjega Etno rock festivala v Domžalah.

prav naš nastop vrhunec letošnjega festivala v Domžalah,« poudarja Bela. *»Kakšna sreča, da smo samemu sebi (kot organizatorju) zastoj.«*

KUD Kontrabant bo letos izpeljal že 5. JariERF, z željo, da spodbudi otroške in mladinske glasbene ustvarjalnosti predvsem v neklasičnih žanrih, torej tistih, ki jih ne poučujejo po glasbenih šolah. *»Zato smo tudi letos povabili zelo dobre, a medijsko še neuveljavljene glasbenike tako iz lokalnega okolja kot tudi širše iz naše*

domovine, ki se nam bodo predstavili s svojimi glasbenimi in drugimi talenti,« je še povedal Bela Szomi Kralj.

Peti Jari Etno Rock festival bo na drugi šolski dan, v Češminovem parku v Domžalah, ki se počasi že udomačuje v zavesti Domžalčanov in drugih obiskovalcev. Festival bo na drugi šolski dan v sredo, 2. septembra 2015, med 16. in 21. uro. Vstopnine, kot ponavadi, ne bo. Več o obeh festivalskih prireditvah v avgustovski številki Slamnika.

BESEDILO IN FOTO: PRIMOŽ HIENG

Dobrote slovenskih kmetij 2015

En znak kakovosti in številna priznanja za naše razstavljalce

Vsako leto starodavno mesto Ptuj, posebej njegov Minoritski samostan, preplete vonj najboljših kulinaričnih dobrot slovenskih kmetij. Nagrajeni krušni, mlečni in mesni izdelki, kisi, olja, suho sadje, sokovi, marmelade, žganja, vina, kompoti in konzervirana zelenjava so najboljša usmeritev kmetijam, kako izdelke narediti še boljše. Pridne roke kmetič in kmetov tako negujejo tradicijo naših prednikov, hkrati pa vsako leto bolj opozarjajo na zdravo prehrano, ki prihaja z njihovih kmetij. Najboljši nato svoje nagrajene izdelke predstavljajo na državni razstavi, ki razkriva paleto podeželskih kulinaričnih dobrot in izjemnih ljudi, ki so z inovativnim delom v kmetijstvu poslovno uspeli. Veseli smo, da lahko vsako leto poročamo tudi o nagrajencih iz občine Domžale.

26. državna razstava Dobrote slovenskih kmetij 2015 je tudi letos preseгла pričakovanja. Število poslanih dobrot slovenskih kmetij se je povečalo kar na blizu 1300, izboljšala se je tudi kvaliteta izdelkov, pa izvirnost embalaže in označevanja. Izdelki so razdeljeni na 13 skupin, vsaka ima določene kriterije ocenjevanja. Izdelki, ki dobijo zadostno število točk, so nagrajeni z zlatim, srebrnim ali bronastim priznanjem. Izdelovalci in razstavljalci, ki so tri leta zapored dosegli najvišje priznanje za nek izdelek, pa prejmejo poseben znak kakovosti.

Organizatorji razstave: Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije, Kmetijska svetovalna služba, Mestna občina Ptuj in KGZS - Zavod Ptuj so iz leta v leto bolj zadovoljni s kvaliteto izdelkov ter s številom razstavljalcev, med katerimi je tudi kar nekaj naših kmetič, ki pridno delajo znotraj Društva podeželskih žena Domžale, nekateri pa s svojimi izdelki sodelujejo samostojno.

Letošnji nagajenci oz. nagrajenske: **Rozalija Gaberšek, Antonovčeva iz**

Češenika štev. 7 je letos lahko še posebej ponosna, saj je na razstavi Dobrote slovenskih kmetij za domače sadno žganje prejela zlato priznanje, hkrati pa tudi znak kakovosti, kar pomeni, da je Antonovčeva domače sadno žganje tri leta zapored prejelo zlato priznanje. Pridna gospodinja je letos prejela še srebrno priznanje za krhke flancate in bronasto priznanje za orehovo potico.

Uspešno razstavljavsko pot na Ptujtu nadaljuje tudi odlična **Ivanka Brodar s Kovaške ulice 14 s Hudega**, saj je precej več kot desetim priznanjem, pa tudi znakom kakovosti, letos pridala še tri: njena orehova potica je prejela zlato priznanje, bezgova potica je bila nagrajena s srebrnim priznanjem, krofe pa je strokovna žirija ocenila z bronastim priznanjem. Dobrote Ivanke Brodar lahko poskusite na domžalski tržnici.

Med dobitnike priznanj za mlečne izdelke se je uvrstila **Helena Černivec z znane kmetije Černivec iz Zgornjih Jarš, Gregorčičeva ulica štev. 4**. Strokovna žirija je njeno sladko skuto nagradila z zlatim priznanjem, enako zlato priznanje pa je dobil tudi domači jogurt.

Že vrsto let uspešni razstavljalci so tudi **Nastranovi (Tomislav Nastran) iz Radomelj, s Prešernove ulice 19**, ki se lahko pohvalijo, da so za različne izdelke, najbolj znan je njihov kis, prejeli vrsto priznanj, v zadnjih letih predvsem za olja. Tudi letos jim priznanja niso ušla: za hladno stiskano olje oljne ogrščice so prejeli zlato, za konoplino pa srebrno priznanje.

Na letošnji razstavi sta sodelovala tudi **Anton in Marinela Rojnič z domačije pri Česnovih iz Domžal, Vodnikov ulica štev. 15**, ki sta za vložene divje šparglje prejela zlato priznanje.

Vsem nagrajencem iskrene čestitke in tudi v prihodnje veliko uspeha!

VERA VOJSKA

Tudi Domžale imajo svoje toplice!

V letošnjem letu se je tudi občina Domžale vpisala med prave turistične kraje s svojimi toplicami. V Študi je bilo namreč odprtje 'kmečkih toplic', ki so več kot dobrodošla popestritev v vročih poletnih dneh.

Na domačiji Tady v Študi (Študljanska cesta 36 a), kjer je Medgeneracijski center dobrega počutja, namenjen vsem, ne glede na starost, so v teh dneh v bližnjem potoku za vse tiste, ki težko prenašajo vročino, pripravili posebne 'kmečke toplice'. Slavnostno odprtje je bilo v petek, 24. julija 2015, ob 19. uri, ko so se številni obiskovalci z velikim užitek kom predajali vodnim radostim. Tudi mi smo se na lastne oči in ušesa prepričali o novi pridobitvi v občini Domžale. Iz ust obiskovalcev smo slišali same pohvale za ideji, ki je mnoge ponesla v preteklost, ko so se še kopali v potokih. Nekateri so ob zvokih glasbe, ki je odmevala iz zvočnika, še celo zaplesali v novih toplicah ...

Ideja gospodarja domačije Tady, Andreja Kadunca je popestrila dogajanje v teh vročih poletnih dneh. Za obratovanje takšnih toplic pa bi sicer potrebovali n-število dovoljenj in še kaj ... Vseeno pa

lahko Medgeneracijski center dobrega počutja na domačiji Tady v Študi obiščete kadarkoli, saj se tam vedno kaj dogaja. Obenem jamčimo, da se boste tam počutili izredno lepo. Kot da bi se ustavil čas, bi lahko rekli ...

Medgeneracijski center dobrega počutja je nastal na osnovi 25-letnih izkušenj na različnih poslovnih področjih. Po besedah Kadunca je dobro počutje, zdrav način življenja in želja po aktivnem druženju osnovni cilj vseh njihovih članov. *»Učiti se, spoznavati in šele potem uporabljati, je način dela, ki predstavlja novost v poslovnem svetu in se je izkazala kot zelo učinkovita pot, tudi v našem medgeneracijskem centru dobrega počutja,«* je dejal Kadunc.

Domačija Tady je na obrobju Domžal v objemu narave, tja še ni zašel mestni vrvež in nenehno hitenje. Več kot 100 let stara hiša je namenjena vsem, ki pogrešajo kmečko vzdušje in sproščeno druženje.

IZ URADA ŽUPANA

Parkirajte in se peljite

Pa jo imamo tudi mi. V centru Domžal z jutrišnjim dnev od-pira vrata nova garažna hiša, ki je del mreže P + R (parkiraj in se pelji) zbirnih središč v Ljubljanski urbani regiji. Občina Domžale spada med prometno bolj obreme-njene občine, saj jo spremljajo mednarodni in domači tranzitni promet ter številne dnevne migracije. Ob nadaljevanju sedanjih trendov naraščanja uporabe avtomobilov je treba dnevne migracije iz napol ali še manj zasedenih avtomobilov preusmeriti na javni potniški promet. Rešitev je sistem Parkiraj in se pelji (P + R), saj je kombinacija zasebne in skupinskega prevoza ter omogoča, da se uporabnik do obrobja mesta pripelje z osebnim avtomobilom, vozilo pusti v garažni hiši P + R in pot proti prestolnici nadaljuje z javnim potniškim prometom. Na ta način bomo dnevnim migrantom zagotovili cenovno ugoden in brezskrben prevoz do zelenega cilja, poleg tega pa zmanjšali prometne zastoje, povečali varnost vseh udeležencev v prometu, zmanjšali negativne vplive na okolje in hrup v naši občini. Investicija bo prav tako prispevala k učinkovitejšemu javnemu potniškemu prometu in k trajnostni mobilnosti v regiji. Garažno hišo P + R Domžale je delno financirala Evropska unija iz kohezijskega sklada. Za gradnjo garažne hiše je Občina Domžale upravičena do 1,5 milijona evrov evropskih sredstev. Ocenjena vrednost celotne investicije znaša 2,2 milijona evrov. Poleg garažne hiše bomo v občini bogatejši še za en park z zelenimi in športno-rekreativnimi površinami, ki bo do konca avgusta dobil tudi končno podobo. V parku Masljeva bodo na voljo otroško igrišče, dve igrišči za košarko, fitnes na prostem in plezalna stena na vzhodni fasadi garažne hiše. Z omenjenim projektom smo tako uresničili še enega od ciljev Razvojnega programa občine Domžale 2012–2025, to je v okviru prometne dejavnosti zagotoviti večji delež potovanj z javnim prevozom in urejene povezave med naselji. Odrptje garažne hiše P+R pomeni korak bližje viziji prijetnega in urejene-ga mesta, ki nudi kakovost bivanja vsem generacijam in ustvarja priložnost za mlade – prostor zadovoljnih ljudi.

Toni Dragar, župan

Izjemna dosežka na olimpijadi mladih genijev

Izjemna dosežka Jureta Miklavčiča in Vida Klopčiča na mednarodni srednješolski olimpijadi genijev v ZDA

Župan Toni Dragar je 23. junija sprejel mlada raziskovalca in občana Domžal, Jureta Miklavčiča in Vida Klopčiča ter njune mentorice Alenko Mozer, Majo Gerden in Sonjo Artač. Dijaka Gimnazije Vič sta županu osebno predstavila projektni nalogi s področja naravoslovja in podjetništva, s katerima sta prepričala tudi strokovno komisijo na olimpijadi, ki je sredi junija potekala v Oswego, v državi New York v ZDA.

tem za varčevanje z vodo (Water saving system), ki smo ga v Slamniku že predstavili, prejel zlato medaljo in najvišjo nagrado (Grand Award) s področja naravoslovja. 16-letni Vid Klopčič si je z nalogo Citi-sense razvoj za prikazovanje onesnaženosti zraka v mestih (Citi-sense development of a mobile application for displaying air pollution in cities) prislužil srebrno medaljo. Oba dijaka sta si z uspehom zagotovila št

Jure Miklavčič, župan Toni Dragar, Vid Klopčič (od leve proti desni)

Gimnazija Vič se je pod vodstvom in v organizaciji profesorice Alenke Mozer že tretje leto zapored udeležila olimpijade mladih genijev. Sedem dijakov so s svojimi projektnimi nalogami s področja naravoslovja, podjetništva in umetnosti presegli vsa pričakovanja in prav vse naloge so bile na koncu nagrajene. Največji dosežek je dosegel 17-letni Jure Miklavčič, ki je s svojo nalogo Sis-

pendiji in povabili na univerzo SUNY (State University of New York). Na tekmovanje se je prijavilo 1197 okoljskih in trajnostnih projektov, v finale so jih sprejeli 403. Sodelovalo je preko 110 držav (69 iz vsega sveta in skoraj vse ameriške zvezne države). Ponosni smo na odlične dosežke nadarjenih dijakov. Ob tem uspehu jima še enkrat iskreno čestitamo!

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA

Pestro sobotno dogajanje na domžalskem tržnem prostoru – Kozjansko in FerFud

Na vroč poletni dan, 4. julija, so Domžale na svojem tržnem prostoru gostile prebivalce Kozjanskega, gričevnate pokrajine iz srednjega dela vzhodne Slovenije.

Na polnih stojnicah so predstavljali turistične storitve iz Podčetrka in Kozjega, številne znamenitosti pokrajine in njihove kulinarične dobrote. V kotlu Gobarskega društva Kozjansko se je kuhala odlična gobova juha ter razne druge jedi z gobami. Pekarna pod Gradom iz Podčetrka je prodajala kruh, rezan-

Predstavitve občin je bila odlična priložnost za srečanje županov. Tako sta si podala roke in izmenjala besede županja Občine Kozje Milena Krajnc in domžalski župan Toni Dragar, ki je kolegici za spomin podaril knjigo o Domžalah in simbol mesta, slamnik. Župan je v dar prejel košaro kozjanskih dobrot.

Na eni od stojnic z dobrotami s Kozjanskega

ce, jabolčne sokove in peciva. Ekološka kmetija Kukovičič je degustirala njihov značilen čemažev namaz. Marica Kolar je imela na stojnici med in medene izdelke. Domačija Zakošek je ponujala razne marmelade in sokove ter sadne likerje. Ekološka kmetija Krivec je pripravila več vrst domačega kruha, peciva, piškotov, sokov in rezancev. Kmetija Ivanc iz Buč je ponudila več vrst mok, konopljino olje, peciva. Rezbar Marko Kostanjšek je predstavil lesene izdelke; od žlic, podstavkov, desk za rezanje, pručk do lesenih skled. Za dobro voljo na tržnem prostoru so poskrbeli pevci kvarteta Spomin iz Kozjega in harmonikar Pepi ter trije mladi nadobudni harmonikarji, ki so s svojim petjem in harmoniko na tržnico pritegnili še več obiskovalcev.

Dogajanje je popestril tudi mobilni kombi FerFud, ki s svojo kampanjo Fini griljaji po fer ceni prebivalce slovenskih krajev navdušuje z novimi kulinaričnimi izkušnjami. Do okusnih obrokov so številni obiskovalci lahko prišli prek njihove spletne strani ferfud.si, med objavo so lahko izbrali facebook ali twitter, se prijavili v aplikacijo in izbrali med podanimi primeri ali jih priredili svoje ter to objavili. Po e-pošti so prejeli qr kodo, ki so jo lahko zamenjali za fini griljaj. Ali pa so pri mobilni kuhinji plačali vsaj 1,70 evra na obrok, po želji pa več – ceno so določili sami glede na to, koliko se jim je zdela hrana vredna. Vsi prihodki, razen davkov, ki gredo državi, so namenjeni projektu Botrstvo.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA
FOTO: VIDO REPANŠEK

Investicije v mesecu avgustu

Podhod pod Šaranovičevo cesto na Viru

Podhod pod Šaranovičevo cesto na Viru

V juliju smo začeli z deli pri ureditvi podhoda pod glavno cesto pri servisu Veit. Z izgradnjo novega podhoda za pešce in kolesarje bo vzpostavljena povezava na levem bregu Kamniške Bistrice pod mostom na Šaranovičevi cesti. Zasnova podhoda je armirano betonsko korito širine okoli 2,5 m, ki se gor in dol vodno navezuje na obstoječo pot. Izvajalec del je podjetje KPL Ljubljana, vrednost del pa znaša okvirno 114.000 evrov. Gradbena dela načrtujemo dokončati do 15. avgusta 2015.

Kanalizacija Ihan

Gre za dograditev in izboljšanje komunalne opremljenosti dela naselja Ihan. Z novim kanalizacijskim omrežjem, katerega del je tudi kanalizacijsko črpališče, bomo na novo povezali objekte, ki ležijo ob Breznikovi ulici

med gasilskim domom in Farmo Ihan kot tudi objekta na Dragarjevi ulici. Sočasno bomo izvedli tudi investicijsko vzdrževalna dela na vodovodnem omrežju, Elektro Ljubljana pa bo na tej trasi istočasno financiral izvedbo elektro kabelske kanalizacije. Po končani vgradnji komunalne infrastrukture bodo v celoti obnovili cestišče. Izbrani izvajalec, ki izvaja dela, je podjetje Elicom Domžale, ki je z deli začelo v juniju, dela pa bodo dokončana predvidoma do začetka septembra letos.

Rekonstrukcija ceste v Biščah

V okviru te investicije bomo izvedli rekonstrukcijo ceste v vasi Bišče od kapele do mostu čez Kamniško Bistrico. Gre za razširitev vozišča in izgradnjo novih pločnikov. Obenem bomo posodobili cestno razsvetljavo ter po že končani vgradnji kanalizacije in vodovoda vgradili tudi cevi za elektro

Ihan

kabelske povezave. Izbrani izvajalec del je podjetje Komunalne gradnje Grosuplje, ki je z deli začelo 13. julija. Dela bodo dokončana predvidoma v prvi polovici septembra letos.

Obnova vodovoda Želodnik III. in IV. faza

V juliju smo začeli z investicijsko vzdrževalnimi deli na primarnem vodovodu Domžale – Želodnik. Gradnja bo potekala po glavni cesti, od križišča z Litijsko cesto na Viru do Doba. Izvajalec del je Prenova Gradbenik Ljubljana, vrednost del pa znaša 221.000 evrov. Z deli nameravamo zaključiti do meseca septembra. Med počitnicami so živahne tudi šolske in vrtčevske investicije, kjer med drugim izvajamo naslednja dela:

Energetska sanacija OŠ Rodica

Dela obsegajo sanacijo stavbnega ovoja in ravne strehe. Izvajalec del je Ce-In-

vest Trebnje, vrednost pogodbenih del pa znaša 403.000 evrov. Dela bodo zaključena do začetka šolskega leta. Za investicijo smo pridobili tudi EU sredstva.

Rekonstrukcija kotlovnice v vrtcu Urša

Pri tej investiciji menjamo energent in sicer namesto kurilnega olja prehajamo na cenejši zemeljski plin. Izvajalec del je Instalacije Urbanija, Radomlje, vrednost del pa znaša 78.000 evrov.

Rekonstrukcija kuhinje v vrtcu Ostržek na Rodici

V okviru investicije se obstoječa kuhinja in spremljajoči prostori preuredijo v razdelilno kuhinjo in večnamenski prostor. Izvajalec del je Razvojni GPI, vrednost del pa znaša 130.000 evrov. Z deli nameravamo končati do konca avgusta.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA
FOTO: VIDO REPANŠEK

Naj vas šport spremlja tudi v prihodnje!

Čestitamo najboljšim športnikom in športnicam naših osnovnih šol

Končano je šolsko leto 2014/15 in s tem vsa šolska športna tekmovanja, ki jih je skupaj s posameznimi športnimi klubi in društvi izvedel Zavod za šport in rekreacijo Domžale, ki prav mladim namenja veliko skrbi. Tudi v letošnjem šolskem letu so bila izvedena vsa šolska športna tekmovanja v osnovnih šolah, kjer so bili doseženi zelo lepi rezultati. Pa tudi sicer mladi športniki in športnice, mnoge najdemo v perspektivnih selekcijah, državni reprezentanci, na mednarodnih tekmovanjih, prinašajo veselje z uspešnimi nastopi, tako sebi kot domačim, šoli, ki jo obiskujejo, in nenazadnje lokalni skupnosti. Tudi v letošnjem šolskem letu se je to potrjevalo – tudi ob mednarodnih tekmovanjih, zato so imeli v nekaterih osnovnih šolah kar malce problemov, kako izmed odličnih športnikov in športnic, ki so praviloma tudi odlični učenci in učenke ter vzor svojim sošolcem in sošolkam, izbrati najboljše.

Za najboljše je Zavod za šport in rekreacijo Domžale pripravil sprejem. Vse dobro sta jim v imenu Občine Domžale – občine mladosti in športa, zaželela župan Toni Dragar in direktor zavoda mag. Janez Zupančič.

Iskrene čestitke vsem najboljšim športnicam in športnikom po posameznih osnovnih šolah!

Osnovna šola Domžale

Pia Lovrič, učenka 7. razreda, članica Teniškega kluba Domžale in vsestranska športnica, z veliko nastopov za šolo: v košarki, namiznem tenisu, v badmintonu. V tenisu je bila zimska državna prvakinja in poletna podprvakinja do 14 let, ima prvo mesto v dvojicah na mednarodnem tekmovanju. Je tudi pridna učenka, vedno pripravljena sodelovati pri organizaciji šolskih športnih tekmovanj in pomagati manj sposobnim učenkam.

Din Gutić, učenec 9. razreda, član NK Domžale in državne nogometne reprezentance. Nogomet je njegov najljubši šport, v njem pridejo do izraza njegove izjemne atletske sposobnosti. Šolo je zastopal na mnogih tekmovanjih: v nogometu je bil z ekipo drugi, tretje mesto so osvojili v odbojki in košarki, uspešen je bil tudi v namiznem tenisu. Pri urah športne vzgoje in na tekmovanjih je izredno borben in deloven ter zna motivirati tudi ostale.

Osnovna šola Preserje pri Radomljah

Ajda Ahačič, učenka 9. razreda, rada teče, smuča, plava, kolesari, surfa in igra tenis. Vrsto medalj ima s krosov, letos pa je postala državna prvakinja v veleslalomu, osvojila 1. mesto v badmintonu, 2. mesto v skoku v višino in 3. mesto v akvatlonu, vse na področnih prvenstvih. Aktivno se ukvarja s triatlonom in je dvakratna državna podprvakinja. Kljub treningom in tekmam vedno najde dovolj časa za šolsko delo. Je mirno dekle, vedno pripravljena pomagati.

Tadej Rosulnik je učenec 9. razreda. Že pet let se ukvarja s košarko in ima treninge tri do štirikrat na teden ter redne tekme med vikendom. Občasno se udeležuje kakšnega mednarodnega turnirja in poleti košarkarskih taborov. Močna volja in veselje do košarke ga vodita do uspehov. Večkrat je že bil najboljši igralec v ekipi in njegov osebni rekord je 45 točk na eni tekmi. Tadej je vzoren športnik in se na tekmovanjih drži osnovnih pravil fair playja.

Osnovna šola Venclja Perka

Ana Kovačič Ivanjko je učenka 8. razreda in trenira akvatlon. Šolo je zastopala na področnem prvenstvu gorenjske regije v akvatlonu in osvojila 1. mesto, na Ljubljanskem maratonu in področnem prvenstvu v atletiki je bila v teku na 1000 m med najboljšimi v regiji. Najboljša je v športih, ki zahtevajo vzdržljivost in moč, odlična pa tudi v drugih športih. S svojim odnosom do dela na urah športa in v šoli je zgled drugim sošolcem in sošolkam.

Rok Radović, učenec 8. razreda, trenira košarko v KK Helios Domžale. Kot kapetan se je s pionirsko ekipo uvrstil med najboljših osem v državi, s kadetsko ekipo pa kot najmlajši košarkar osvojil naslov kadetskih prvakov Slovenije. Šolo je zastopal na tekmovanjih v nogometu in košarki, največji uspeh pa je dosegel v atletiki z naslovom regijskega prvaka v metu vortexa. Vsestransko nadarjen športnik, ki skrbi za dobro voljo in rad pomaga sošolcem.

Osnovna šola Dob

Luka Renner, učenec 9. razreda, je vsa leta šolanja tvorno sodeloval v športnem utripu šole. Letos je tekmoval v košarki, najboljši rezultat pa je s šolsko ekipo dosegel z uvrstitvijo v četrtfinale državnega prvenstva. S športom se ukvarja tudi v svojem prostem času. Je član KK Lastovka, Z uspešnimi igrami se je uvrstil v regijsko reprezentanco. Razred je zastopal na medrazrednih tekmovanjih, pozitiven odnos do dela pa je imel tudi na urah športa.

Lana Štrumbelj je uspešna učenka 9. razreda. Rada ima vse športe, trenira pa atletiko. Športnica šole ni postala toliko zaradi rezultatov, temveč bolj zaradi velike motivacijske note, veselja do športa in pomoči drugim. Pozitivno je vplivala na ostale učence in učence. Navijanje, pomoč in vzpodbujanje sošolcev in sošolk je stalnica na tekmovanjih in v šoli. Njene odlike so marljivost, trud, vztrajnost in potrpežljivost, kar ji daje oporo pri odrasčanju ter je vzor vrstnikom.

Osnovna šola Mengeš

Klemen Vuga – s številko noge 52 v devetem razredu ne more biti drugega kot košarkar. Že kar nekaj let trenira košarko v Košarkarskem klubu Helios Domžale. Je tudi član slovenske reprezentance. Šolo je zastopal tudi v atletiki v skoku v višino, kjer je po zanimivem razpletu zmagal na področnem prvenstvu.

Sara Kosec, učenka 9. razreda, ki pleše od četrtega leta: klasični, moderni balet in jazz balet ter hip hop in folklorne plesne. Trenirala je tudi gimnastiko,

uživala v smučanju in plavanju ter se oblikovala v vsestransko športnico. Za uspeh vedno vloži vso energijo, znanje in voljo ter nikoli ne obupa. Je odlična atletinja, članica Odbojarskega kluba Calcit, pa tudi odlična učenka, zanesljiva, vztrajna in polna mladostne energije.

Osnovna šola Rodica

Eva Pogačar, učenka 9. razreda, igra odbojko in je članica Odbojarskega kluba Calcit iz Kamnika. Med svoje največje uspehe uvršča naslov državne prvakinja v mini odbojki, in skupaj z Nežo Ladinik, naslov državne prvakinja v odbojki na mivki. Ob pomoči Gaje Gregorc in Mete Martinec sta osvojili tudi naslov šolskih prvakinj v odbojki na mivki, Eva pa je bila izbrana za najboljšo igralko turnirja. Njen cilj je uspeti med profesionalkami. **Nejc Leben**, učenec 9. razreda, košarkar, ki ta šport trenira od svojega šestega leta starosti. Je kapetan moštva. Trenira vsak dan, občasno tudi dvakrat dnevno, njegova velika želja je, da bi se iz Heliosa prebil med ameriške univerzitetne košarkarje v ligi NBA, potem pa igral v najmočnejši košarkarski ligi na svetu. Zelo rad in dobro igra tudi tenis, plava, vseč pa mu je tudi atletika.

Osnovna šola Trzin

Lucijana Kraljevič, učenka 9. razreda, je perspektivna odbojkarica OK Vital in regijska reprezentantka. Vsestranska športnica je šolo uspešno zastopala v atletiki, košarki in odbojki. V košarki je z ekipo osvojila 1. mesto na medobčinskem prvenstvu. Druge so bile v odbojki. S svojim odnosom do športa in do dela nasploh dokazuje, da je športnica šole več kot zasluženo, hkrati pa je lahko zgled vsem naslednjim generacijam. **Mark Zabukovnik** je vsestranski športnik in vzoren učenec. Šolo uspešno zastopa na tekmovanjih v atletiki, nogometu, košarki in odbojki. V šestih letih je na krosih domžalske regije osvojil kar šest odličij, ima pa tudi dva šolska rekorda, in sicer na 1000 in 600 metrov. V odbojki je osvojil 2. mesto na medobčinskem prvenstvu, na področnem pa četrti. Z ekipo nogometa in košarke je osvojil 4. mesto na medobčinskem prvenstvu. Šolanje bo nadaljeval na Športni gimnaziji Šiška.

Osnovna šola Jurija Vege Moravče

Eva Štrekelj, učenka 8. razreda, vsestranska uspešna športnica, ki se aktivno ukvarja z atletiko v domžalskem klubu. Posebej uspešna je v tekih. Na jesenskem krosu je osvojila 1. mesto, na področnem atletskem tekmovanju pa je bila druga v teku na 300 metrov. Je zelo nadarjena atletinja ter bo ob tako prizadevnem delu v prihodnje hitro napredovala in dosegla veliko lepih rezultatov. **Žan Zupančič**, učenec 9. razreda in nadarjen športnik, aktivno trenira nogomet v domžalskem klubu. Bil je najzaslužnejši za uspešno nastopanje šolske nogometne ekipe na področnem ter za zmago šolske nogometne ekipe na regijskem tekmovanju. Uspešno je

igral tudi v šolski košarkarski ekipi in bil član hitre šolske štafete 4 x 100 metrov. Razvija se v odličnega športnika in nogometaša.

Osnovna šola Dragomelj

Ema Horvat je dobra športnica, še posebej jo odlikuje njena borbenost. Njen šport je tenis, kjer dosega vidne rezultate na številnih turnirjih. Na njih se je uvrščala med najboljše med dekleti do 14 oz. 16 let. Na številnih turnirjih doma in v tujini je osvajala najvidnejša mesta. Sodelovala je tudi na skoraj vseh športnih tekmovanjih v šoli in bila najbolj uspešna v teku na 1.000 m, medalje pa je dobivala tudi v namiznem tenisu.

Nejc Žibert je že od malih nog izjemno prizadeven, vzgojen in sposoben učenec. Sicer vsestranski športnik ima najraje košarko. Učenje, vadba in nastopi pa mu tudi v drugih športnih panogah niso tuji. V okviru šolskih tekmovanj je dosegel številne uspehe, med drugim: drugo mesto v skoku v višino na več tekmovanjih, medalje v štafetnem teku, s šolsko ekipo je osvojil prvo mesto v odbojki. Lepe tekmovalne uspehe dosega tudi s Košarkarskim klubom Helios.

Osnovna šola Janko Kersnik Brdo

Miša Šinkovec, učenka 9. razreda, je aktivna, pridna in delovna v športu, kulturni in glasbi. Zelo aktivna je na športnem področju. Udeležila se je teka okoli Gradiškega jezera, šolskega Ljubljanskega maratona in atletskih tekmovanj. Na šolskih razrednih tekmovanjih je bila najboljša ali vsaj med prvimi tremi. Največje uspehe je dosegla z Mladino in gore – na regijskem prvenstvu so bili tretji, na državnem tekmovanju pa peti. **Urh Štempihar Jazbec** je vsestranski športnik in izjemen učenec. Blesti prav na vseh področjih in je predan športu. Njegov športni talent se razteza od iger z žogo do bazične atletike. Šolo je zastopal tudi na regijskem in državnem tekmovanju Mladina in gore. Na regijskem tekmovanju so dosegli 3. mesto, na državnem pa 5. mesto. Njegov odnos do športa, sošolcev in tekmovalcev si zasluži naziv fair play športnika.

Osnovna šola Roje

Valentina Lunar, učenka 9. razreda, je bila vsa leta šolanja članica športnih ekip šole, z veseljem se je udeležila vseh tekmovanj, na katerih je dosegala vidnejše rezultate. V tem letu je na področnem atletskem tekmovanju dosegla 2. mesto v teku na 300 m in 2. mesto v štafeti 4 x 100 m. Sodelovala je pri plesni in mažoretni ekipi. Posebno pohvalo zasluži, ker je k športu pritegnila mnogo sošolcev in sošolk.

Alen Kokalj, učenec 9. razreda, je bil vsa leta šolanja član športnih ekip šole, na različnih tekmovanjih pa je pogosto dosegal pomembnejše rezultate. V tem letu je na področnem tekmovanju v atletiki dosegel 1. mesto v metu vortexa in 2. mesto v štafeti, na državnem tekmovanju pa 2. mesto v metu vortexa. Omeniti je potrebno tudi njegovo nesebično pomoč pri učenju nogometa učencem, vključenim v posebni program.

VERA VOJSKA

Sprejem predstavnikov Godbe Domžale

Ob največjem uspehu v njihovi zgodovini

Matej Primožič in Damjan Tomažin sta županu ponosno predstavila nagrade

Tovrsten uspeh si je kajpada zaslužil tudi sprejem pri županu Toniju Dragarju. Predsednik in dirigent Godbe Domžale, Matej Primožič in Damjan Tomažin, sta 30. junija županu ponosno pokazala osvojeni nagradi, s katerima so domžalske godbenice in godbeniki prepričali mednarodno žirijo na 35. tekmovanju najboljših slovenskih godb v Mariboru.

V najvišji, koncertni težavnosti stopnji, v kateri so pihalni orkestri izvedli eno ogrevalno, dve obvezni skladbi in eno po lastni izbiri, je Godba Domžale prejela zlato plaketo in posebno priznanje za najboljšo izvedbo obvezne slovenske skladbe in posebno pohvalo člana žirije, dirigenta Uroša Lajovica. Takšen uspeh je velik dosežek za vse pretekle in prihodnje rodove Godbe Domžale.

Župan je pohvalil delo godbe in jim izkazal hvaležnost za njihovo pri-

pravljenost sodelovanja na občinskih dogodkih. Tudi predsednik Matej Primožič je zadovoljen s sodelovanjem med njihovim kulturnim društvom in občino ter je izrazil željo po ohranitvi dobrih medsebojnih odnosov. »Želja Godbe Domžale je, da bi se predstavniki Občine Domžale zavedali, da se z našimi rezultati lahko pohvalite. Smo vsestranski, odzivni in zelo uspešni. Mladi prihajajo k nam in pri nas ostajajo. Spadamo med pet najboljših pihalnih orkestrov v Sloveniji,« je na sprejemu pri županu povedal Primožič.

Domžalske godbenice in godbeniki so si v juliju privoščili krajši dopust, sredi avgusta pa jih že čaka nov izziv, petndnevni Show festival v Franciji, kjer bodo poleg igranja pokazali tudi svoje koreografske veščine.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA
Foto: Vido Repanšek

VELIKI INTERVJU

KLJUČNI ČASI ZA STRUKTURNE REFORME

KAMAL IZIDOR SHAKER, POSLANEC V DRŽAVNEM ZBORU RS

Rojeni Domžalčan, ki je bil natanko pred letom dni na listi SMC – Stranke Mira Cerarja (sedaj preimenovana v Stranko modernega centra) v domžalskem volilnem okraju izvoljen v Državni zbor RS.

Miha Ulčar
Foto: Iztok Dimc

Njegovo preteklo aktivno delo v študentsko-mladinski karieri je bilo več kot koristno in ima pozitiven vpliv na delo poslanca v Državnem zboru, nam zaupa Kamal Izidor Shaker.

Že v prvem razredu osnovne šole se je Kamal pridružil tabornikom, pozneje je bil študentski in mladinski aktivist na lokalni, nacionalni in mednarodni ravni. Kot domžalski občinski svetnik v prejšnjem mandatu je dodobra spoznal tudi lokalno politiko. V prostem času, ki ga zaradi naraščajočih obveznosti dela nima veliko, je rad z družino, prijatelji in sodelavci. Kot rekreativni športnik rad igra košarko, enkrat do dvakrat na leto tabori, ko mu pa dopušča čas, pa se rad sprehodi po zeleni rekreacijski osi ob reki Kamniški Bistrici. Po značaju je oseba, ki rad posluša svoje sogovornike.

Pred letom dni ste bili na listi SMC – Stranke Mira Cerarja izvoljeni v Državni zbor. Ste si ob izvolitvi predstavljali kakšno delo vas dejansko čaka?

Pravzaprav ob izvolitvi nisem čisto do potankosti vedel, kakšno je delo poslanca, ker žal še vedno prevladuje mnenje, da poslanci nič ne delamo. Pa vendar moram to trditev ostro zanikati, saj smo poslanci, vsaj za ta mandat lahko trdim, zelo aktivni na več različnih področjih, ki jih v okviru svojega rednega dela v Državnem zboru pokrivamo.

Kaj vas je spodbudilo, da ste se odločili za aktivno politiko na državni ravni?

Moram povedati, da nekako nisem načrtoval vstopa na nacionalni politični parket – vsaj ne tako hitro. Skozi mojo karierno pot me je sicer vedno gnala želja po tem, da bi lahko nekaj naredil za ljudi, za državo. To je bila moja glavna motivacija. Poleg tega mi je naš predsednik dr. Miro Cerar vedno predstavljal avtoriteto. Ko smo se začeli pogovarjati o potencialnem sodelovanju, nisem pretirano okleval, saj SMC v veliki večini zagovarja načela in cilje, ki sem jih pred tem zasledoval tudi sam. Predvsem pa menim, da je tudi v politiki potrebna menjava generacij in predvsem miselnosti.

Večina ljudi si predstavlja, da je delo poslanca predvsem govorjenje, prepiranje in zagovarjanje interesov, kar lahko vsakodnevno vidimo po televiziji. Kakšno je dejansko delo poslanca?

Res je. Večina državljanov in državljanov vidi le to, kar se prikaže po televiziji, na zaslonih, v časopisih, na družbenih omrežjih ... Vendarle pa v Stranki modernega centra zagovarjamo predvsem konstruktivni dialog, seveda v želji po dvigu politične kulture. Da nam to uspeva, nam v zadnjem času pritrjujejo tudi mediji. Zavedamo se pregovora, kdor dela, tudi greši, zato sprejemamo kritiko poslanskih kolegov. Delo poslanca je napor, tako psihično kot fizično, saj zahteva visok nivo koncentracije, sposobnost ohranjanja široke perspektive in dobre socialne veščine. Pri delu

Menim, da je obstoječa koalicija dovolj trdna, da izpelje mandat do konca, saj se vsi zelo dobro zavedamo, da Slovenija ta trenutek potrebuje politično stabilnost. Prihajajo ključni časi za strukturne reforme, ki bodo državi omogočile, da splava na površje. Trend je pozitiven in takega moramo tudi ohraniti.

namreč vsak dan srečujete nove ljudi, spoznaš nove teme, dopolnjuješ obstoječe, se pogovarjaš, razrešuješ dileme, poslušas, se učiš, se udeležuješ sej delovnih teles in plenarnih zasedanj Državnega zbora ter mnogih družabnih dogodkov. Lahko bi rekel, da si v pogonu 24 ur in 7 dni v tednu.

Kako zgleda delavnik poslanca?

Delavnik poslanca ni določen, traja pa 24 ur na dan. Upam si trditi, da kljub na videz sivi rutini, ki jo narekuje parlamentarni postopek, niti en delovni dan ni enak predhodnemu. Poslančev teden se načeloma začne z delom v lokalnem okolju in poslanski pisarni. Torkovi dopoldnevi so navadno rezervirani za sestanke poslanskih skupin, med sredo in petkom pa se sklicujejo seje delovnih teles ali parlamentarnih odborov. Seveda se pogosto zgodi, da so seje delovnih teles tudi v ponedeljek in torek. Ker je

poslanec član več odborov hkrati, se neredko zgodi, da se seje med seboj prekrivajo in tako je fizično nemogoče, da je poslanec prisoten na obeh sejah hkrati. Na odborih obravnavamo predloge zakonov, ki pridejo na plenarna zasedanja Državnega zbora. Ta so predvidena za vsak tretji teden v mesecu in praviloma trajajo en teden, pogosto pozno v noč.

Če spremljamo seje Državnega zbora ali njegovih odborov, največkrat vidimo, da se krešejo mnjenja, včasih padajo tudi kakšne hujše besede, ko vsak zagovarja svoja stališča. Kako se izven dvoran drugače razumete poslanci iz različnih strank?

(Smeh) Temu pravimo parlamentarna demokracija. Državni zbor je pravo mesto za to, da se krešejo mnjenja, soočajo argumenti za in proti. Hujšim besedam se navadno, vsaj v naši poslanski skupini, izogibamo iz spoštovanja do svojih sodelavcev, institucije, v kateri delamo, in seveda iz spoštovanja do tistih, ki nas gledajo. Izven dvoran, stran od kamer, pa smo kot vsak drug kolektiv. Spijemo skupaj kavo, čaj, se pogovorimo, kdaj tudi v bolj sproščnem vzdušju soočimo mnjenja in se nasmejimo. Konec koncev smo sodelavci, izvoljeni predstavniki ljudi in za ljudi v tej službi primarno tudi delamo.

Pri premikanju kakšnih pomembnih zadev bi bila potrebna širša podpora poslanskih skupin. Se pravi, potrebno bi bilo stopiti skupaj. Predvidevam, da do tega zaradi različnih ideoloških pogledov in razprtij ne pride. Kje vi vidite problem? Pa mogoče rešitev?

Ena takih ključnih zadev je še čisto sveža in sicer nedavna potrditev t. i.

Zlatega fiskalnega pravila – ustavni zakon, ki za sprejetje zahteva dvotretjinsko večino (60) vseh poslanskih glasov. To nevhvaležno nalogo, ki je od vpisa pravila v ustavo (2013), ni uspela izpeljati nobena vlada, smo si zadali že na začetku mandata, poleg tega pa je Slovenija zadnja država članica EU, ki tovrstnega zakona ni imela. Kar se tiče ideološkosti, smo v Stranki SMC precej na sredini. Odprti smo za dialog in pogovore pa tudi dogovore. Na našo neideološkost kažeta predvsem dva s strani opozicije predlagana zakona, ki smo ju potrdili v Državnem zboru. Prvi je tipično osredotočen na zagotavljanje osnovnih človekovih pravic – Zakon o zakonski zvezi in družinskih razmerjih, kjer smo omogočili sklenitev partnerske skupnosti tudi v istospolni zvezi in vse pravice, ki iz nje izhajajo. Drugi pa je Zakon o prikritih vojnih grobiščih, ki bo pripomogel k izpolnjevanju osnovnih civilizacijskih norm in zagotovil dostojno ravnanje s posmrtnimi ostanki preminulih v vojni in v povojnem času.

Odgovor na vaši vprašanji je pravzaprav lahko zelo enostaven. Premalo se pogovarjamo med seboj. Rešitev je v tem, da se čim prej začnemo. Predvsem pa je pomembno, da politiki začnemo delati skupaj za ljudi, ki so oziroma ste nam na volitvah zaupali mandat.

Za uspešno izpeljan mandat je po tradiciji potrebna trdna koalicija. Večkrat je prek medijev možno zaslediti, da znotraj koalicije prihaja tudi do kakšnih razhajanj. Kako rešujete morebitna nesoglasja in kako trdna je dejansko koalicija?

V SMC zagovarjamo dialog. Dialog, ki ga je bilo v vseh teh letih premalo. Dokazali smo, da se znamo pogovarjati tako s koalicijo kot tudi z opozici-

jo in presegamo tradicionalne delitve z namenom iskanja rešitev, ki so dobre za ljudi.

Že same razprave v naši poslanski skupini so nemalokrat precej živahne, saj za mizo sedi 35 poslancev z nekoliko različnimi pogledi na svet. A na koncu najdemo rešitev, s katero se strinjamo vsi. Iskanje rešitev in sklepanje kompromisov v koaliciji je še ena stopnička višje, saj smo ne glede na sklenjen koalicijski sporazum še vedno vsi člani svojih političnih strank, ki imajo svoje programe, svoje volivce in seveda tudi svoje jasno zastavljene cilje, zato je potrebnega veliko prilagajanja in tehtanja. Seveda pri tem na prvem mestu ostaja vodenje države in izpolnjevanje koalicijskega sporazuma v njen prid.

Menim, da je obstoječa koalicija dovolj trdna, da izpelje mandat do konca, saj se vsi zelo dobro zavedamo, da Slovenija ta trenutek potrebuje politično stabilnost. Prihajajo ključni časi za strukturne reforme, ki bodo državi omogočile, da splava na površje. Trend je pozitiven in takega moramo tudi ohraniti.

V preteklosti ste bili zelo dejavni v študentski organiziranosti (Zveza ŠKIS in ŠOS) in Mladinskem svetu Slovenije. Vam izkušnje, ki ste si jih pridobili v tistem času, koristijo pri vašem delu?

Da. Vsekakor ima moje preteklo delo pozitiven vpliv na delo, ki ga opravljam danes. Proces, skozi katerega sem šel v svoji študentsko-mladinski karieri, je bil več kot koristen. Namreč, začel sem kot izvajalec in pozneje vodja projektov v lokalnem študentskem klubu v Domžalah, kjer sem se na nek način prvič srečal tudi s politiko v lokalni skupnosti, s katero smo kot lokalno študent-

VELIKI INTERVJU

Moje delovanje v lokalni skupnosti še zdaleč ni odmaknjeno na stranski tir. Kljub visoki kakovosti življenja, razmeroma solidni infrastrukturi in lepo urejenim zelenim površinam menim, da je v Domžalah še prostor za izboljšave. Ideje so, izzivi tudi. Sredstva pa je za 'izredne' projekte potrebno pridobiti tudi kje drugje.

ske društvo tesno sodelovali. Pot me je vodila na Zvezo študentskih klubov – nacionalno združenje študentskih klubov, ki sem jo dve leti tudi vodil. Kot član predsedstva Študentske organizacije Slovenije sem se prvič srečal z nacionalno oblastjo, ko smo se z ministrstvi pogajali za ohranitev obstoječih pravic študentov. Moja prva in morda ključna izkušnja z Državnim zborom pa je bila, ko sem postal predsednik krovne nacionalne mladinske organizacije – Mladinskega sveta Slovenije. Lahko rečem, da smo v njegovem okviru največ sodelovali s predstavniki zakonodajne in izvršne oblasti na več različnih področjih, kot na primer pri zaposlovanju mladih, stanovanjski problematiki, izobraževanju ...

Štiri leta ste bili tudi svetnik v Občinskem svetu Občine Domžale. V tem času ste zagotovo dobobra spoznali lokalno problematiko. Kako lahko kot poslanec pomagate lokalni skupnosti?

Res je. Čeprav sem bil zelo aktiven na nevladni nacionalni ravni, nikoli nisem pozabil na svoje rodno mesto, ki sem mu v prejšnjem sklicu imel čast služiti kot občinski svetnik. Seveda je pri tovrstnem vprašanju potrebno najprej poudariti in se zavedati razmejitve pristojnosti med lokalno skupnostjo in državo. Pomembno je (samo) zavedanje, da smo poslanci in poslanke Državnega zbora izbranci celotnega ljudstva in smo zavezani delati za vse državljanke in državljane. Seveda pa sem skozi svojo prisotnost v lokalnem okolju tudi opozorjen na določene probleme ali če želite izzive, s katerimi se sooča naše lokalno okolje. Seveda pomagam vzpostaviti kakšen kontakt ali pridobiti kakšno dodatno informacijo, v kolikor pride do šuma v komunikaciji med lokalno skupnostjo in ministrstvom. (Smeš)

Imate že kakšne konkretne ideje – projekte v naši lokalni skupnosti, ki bi jih lahko podprla država, seveda z vašo pomočjo?

Idej za projekte je vedno dovolj. Menim pa, da je to predvsem stvar posamezne lokalne skupnosti, njene organiziranosti, pričakovanj in želja. Pomembno je vedeti, da se bo v letošnjem letu začela izvajati nova finančna perspektiva in tu je za lokalno skupnost priložnost, da pridobi dodatna sredstva na nacionalni ravni. Na sredstva iz EU sem opozarjal že kot svetnik občinskega sveta in to bom skladno z mojimi pristojnostmi počel tudi sedaj. Za sodelovanje pa so potrebni zainteresirani sogovorniki. Moje delovanje v lokalni skupnosti še zdaleč ni odmaknjeno na stranski tir. Kljub visoki kakovosti življenja, razmeroma solidni infrastrukturi in lepo urejenim zelenim površinam menim, da je v Domžalah še prostor za izboljšave. Ideje so, izzivi tudi. Sredstva pa je za 'izredne' projekte potrebno pridobiti tudi kje drugje. Konkretno sta še vedno odprta dva projekta, in sicer prepotrebna športna dvorana pri Srednji šoli Domžale in Centralna čistilna naprava Domžale-Kamnik. V okviru svojih zmožnosti obema projekt-

toma posvečam veliko pozornosti in energije, saj bosta še dodatno prispevala k razvoju naše občine kot tudi širšega lokalnega okolja.

Kot poslanec delujete v štirih odborih Državnega zbora. Enega izmed njih in sicer odbor za zadeve Evropske unije pa tudi vodite. Ste namreč predsednik. Kakšno je delo predsednika odbora?

Poslanci smo praviloma člani več delovnih teles Državnega zbora. Sam sem član odbora za izobraževanje, znanost, šport in mladino, kjer pokrivam predvsem teme mladih, odbora za zunanjo politiko in (od nedavnega) tudi član mandatno-volilne komisije. Takoj na začetku mandata mi je na predlog stranke SMC Državni zbor zaupal vodenje odbora za zadeve Evropske unije, ki mu pogovorno pravimo OZEU.

Prvi predpogoj za vodenje sej odbora je dobro poznavanje poslovnika Državnega zbora, saj morajo vsi postopki v Državnem zboru potekati v skladu s poslovníkom. Predsedovanje delovnemu telesu zahteva dobro poznavanje vsebine posameznih točk dnevnega reda, kjer nam pomagajo tako strokovne službe Državnega zbora kot tudi strokovni sodelavci poslanskih skupin.

Odbor OZEU, ki ga vodim, je precej poseben, kar posledično terja tudi poseben odnos in predvsem veliko časa. Člani OZEU se praviloma sestajamo vsak teden ob petkih ob 9. uri. Vsaj tako mi je bilo delo predstavljeno na začetku mandata. Kmalu pa sem spoznal, da odbor zaseda vsaj dvakrat na teden, verjetno tudi zato, ker se je količina obravnavanih vsebin izdatno povečala. To je nekako v nasprotju z mnenjem, da so EU teme odmaknjene na stranski tir. Ne glede na to pa se strinjam, da imamo tu še prostora za izboljšave, predvsem pa za bolj aktivno vlogo na ravni skupnosti, v katero smo se združili enajst let nazaj.

S čim vse se ukvarjate na odboru za zadeve Evropske unije?

V prvi vrsti sodelujemo pri oblikovanju in potrjevanju stališč Vlade RS, ki jih nato predsednik vlade in ministri zagovarjajo na rednih srečanjih, ki praviloma potekajo v Bruslju.

Druga pomembna zadeva je nadzor nad črpanjem evropskih sredstev. Vsake tri mesece nam vlada posreduje poročilo o črpanju sredstev iz evropskih skladov, kjer imamo možnost videti, kako so omenjena sredstva porabljena, kako dobro jih Slovenija črpa ter seveda tudi podajati predloge in priporočila za prihodnja obdobja.

Tretja zadeva, ki se mi zdi ključna, so obiski oziroma sprejemi evropskih komisarjev v okviru OZEU. Ker je imenovanje evropskih komisarjev relativno sovpadalo z našimi parlamentarnimi volitvami, smo uvedli redna delovna srečanja s komisariji in komisarkami EU. Ob naslednjem imenovanju Evropske komisije bo odbor, pristojen tudi za zaslisanje kandidatke oziroma kandidatke za komisarja iz RS.

Četrta zadeva, ki uživa največ pozornosti članov OZEU, so vsebinske točke, ki jih navadno izvajamo na skupnih sejah delovnih teles in se dotikajo EU. Ena takih je gotovo predstavitev vseevropskega programa, namenjenega mladim, športu in medgeneracijskemu sodelovanju – 'Erasmus plus'. Druga taka vsebina je denimo obravnava zloglasnega čezatlantskega trgovskega sporazuma med EU in ZDA – TTIP.

Poleg naštetega se na delovnih srečanjih dobivamo še s predstavniki civilne družbe, strokovne javnosti in z veleposlaniki partnerskih držav.

Že po imenu odbora in ker ste njegov predsednik, predvidevam, da vas pot večkrat ponese v druge države Evropske unije. Kakšni so nameni takšnih obiskov?

(Smeš) To je klasično vprašanje, ki ga vseskozi dobivam. Da, res je. Sam sicer nimam nekega pretiranega občut-

ka, da veliko potujem, vendar če bolje pomislim, sem v času predsedovanja OZEU v tujino potoval šestkrat ali sedemkrat. Morda bi tu izpostavil stalno prakso delovanja v OZEU. To so delovna srečanja parlamentarnih delegacij odborov za zadeve EU, ki se imenujejo COSAC. Letos sem s tem namenom dvakrat obiskal Rigo. Gre za kratka, izjemno intenzivna in delovna srečanja, ki trajajo največ dva do tri dni. Drugače je pa namen tovrstnih obiskov srečevanje parlamentarcev iz drugih držav, izmenjava dobrih praks, razprave o nadaljnjem sodelovanju na ravni EU in iskanje potencialnih bilateralnih sodelovanj na ravni državljanic. V žargonu tem srečanjem radi pravimo parlamentarna diplomacija.

Med službenimi obiski v tujini in tudi sprejemanjem tujih delegacij doma ste zagotovo spoznali tudi kakšne znane evropske politike. Kdo je na vas pustil največji vtis?

Prav posebej ne morem izpostaviti nikogar, ker običajno ni časa za kakšne pristne medosebne stike. Na nek način ima vsak izmed ljudi, ki sem jih srečal na parlamentarni ravni ali ravni EU, neko svojo karizmo, neko svojo energijo. Morda bi tu omenil le našo komisarko Violeto Bulc, ki ima to sposobnost, da sogovorca s svojim nastopom, telesno govorico in izbiro besed dobesedno prevzame. Verjamem, da ste jo že imeli možnost tudi sami slišati in veste, o čem govorim.

O čem vas domači, prijatelji in znanci najpogosteje sprašujejo glede vašega dela? In kako gledajo sedaj na vas, ko ste poslanec?

Politika je postala del mojega vsakdanjika in iskreno povedano, vesel sem, da je temu tako. Kamorkoli pridem in s komerkoli govorim tako beseda zaid na področje mojega dela. Običajno se vprašanja nanašajo predvsem na (negativna) poročanja različnih na-

cionalnih medijev, ker se slabe novice in škandali bolje prodajajo, zato so 'prijetne' teme le redkokdaj na seznanu vprašanj. Drugače pa ljudi pretežno zanima, kaj točno počnem, ko pridem v službo, kako se v službi počutim, ali se poslanci res samo obstreljujemo z besedami ... Družina, prijatelji in znanci praviloma spoštujejo mojo zasebnost in se skušajo izogniti t. i. 'službenim' debatam, a kot sem dejal, politika je postala del mojega življenja, zato mi ni težko govoriti o njej. Navsezadnje le tako lahko dobijo prave informacije iz prve roke.

Žal včasih pri ljudeh začetim neko zadržanost zaradi mojega vstopa v politiko, vendar sam ostajam tak, kot sem bil pred izvolitvijo. Spremenilo se je samo to, da včasih resnično ne najdem časa, da bi šel s prijatelji na kako kavo ali večerno druženje, ker zasedanja Državnega zbora lahko trajajo cele dneve, tudi pozno v noč.

Predvidevam, da med opravki po Domžalah ali okolici naletite tudi na kakšne ljudi, ki so razočarani nad politiko in se temu primerno tudi odzovejo, ko vidijo pred seboj poslanca. Se to dogaja pogosto in kako se običajno odzovete na to? So tudi kakšne spodbudne besede, želje ...?

Seveda, tudi to se zgodi. Če imam le čas, se ustavim in spregovorim par besed. Mislim, da je skozi našo kratko zgodovino politika postala filter za nezadovoljstvo, a zavedati se je potrebno, da se nič ne da spremeniti čez noč in enako je s politiko. Za spremembo slednje so potrebni čas, potrpljenje in jekleni živci – tako nas politikov kot državljanov. A vendar mislim, da smo v tem enem letu, odkar smo prevzeli vodenje države, naredili veliko, čeprav morda posamezniki tega še ne vidijo ali občutijo. Vendar le se stvari premikajo na bolje. Predvsem v zadnjem času se mi je začelo dogajati, da mi ljudje izrečejo kakšno

spodbudno besedo, ki me še dodatno spodbudi za delo, ki ga opravljam.

Pred vami so še tri leta poslanskega mandata, če ne bo prišlo do kakšnih preobratov, čemur smo bili priča lani. Že kaj razmišljate o tem, da boste kandidirali tudi na prihodnjih državnoborskih volitvah?

Menim, da zaenkrat ne bo prišlo do takšnih preobratov. Kot ste omenili, pred nami so še tri leta mandata. Zdi se mi, da se moramo osredotočiti predvsem na ta tri leta in ne na prihodnje volitve. Moj osebni cilj je, da bom v tej vlogi in mandatu, ki mi je bil zaupan, naredil čim več dobrega za državo in državljane. Verjamem, da bodo tudi rezultati mojega dela na nek način merilo za prihodnje udejstvovanje in odločitve na političnem parketu.

Omenili ste tudi poslansko pisarno, kjer ste na voljo volivkam in volivcem. Kje vas lahko obiščejo in ob katerih dnevih?

Večino časa preživim v Državnem zboru, kjer imam tudi pisarno. Tam me lahko obišče kdorkoli želi in upam, da bo tovrstnih obiskov v 'hramu demokracije' čim več, kar sem že večkrat povedal. Volivcem sem pretežno na voljo tudi v Domžalah, predvsem pa bi državljane povabil, da v digitalni dobi stik z mano navežejo tudi prek družbenih omrežij, kjer vedno z veseljem izmenjam mnenja in se odzovem na povabilo za osebno srečanje. Nikogar še nisem zavrnil in se z vsakim, ki je izrazil željo za srečanje, tudi dobil in se pogovoril o njegovih izzivih ali težavah.

Formalno gledano so ponedeljki tisti dnevi, ko se poslanke in poslanci zadržujemo v lokalnih okoljih in smo na voljo volivkam in volivcem. Uradno gledano bo moja poslanska pisarna v Domžalah svoja vrata odprta jeseni. A kot rečeno, formalna pot še zdaleč ni edina pot. □

A B O

GLEDALIŠKI | KONCERTNI | GLASBENO SCENSKI | FILMSKI

18. SEZONA
2015/16

Vpisovanje abonmajev:
od 10. do 22. septembra

www.kd-domzale.si
tel.: 01/722 50 50

Kulturni dom
Franca Bernika
Domžale

DCStudio

TEMA MESECA

60-LETNICA GASILSKE ZVEZE DOMŽALE

Skoraj ni leta, ko ne bi okrogle obletnice, nekatere že čez ali blizu stoletnice, praznovalo katero od naših prostovoljnih gasilskih društev, ki svoje uspešno delo že desetletja usklajujejo v Gasilski zvezi Domžale, ki ima rojstni dan 17. julija 1955.

Mateja Kegel Kozlevčar in Vera Vojska
Foto: Vido Repanšek

Po šestih desetletjih in različnih spremembah ta danes združuje štirinajst prostovoljnih gasilskih društev iz občin Domžale in Trzin, ki skupaj štejejo več kot 3.200 prostovoljcev. Ti dobro organizirani, usposobljeni in opremljeni uspešno posredujejo pri požarih in naravnih nesrečah, zelo pomembna pa je tudi njihova preventivna dejavnost, v katero vključujejo številne prebivalce, tudi tiste najmlajše.

Praznovanje 60-letnice Gasilske zveze Domžale

Slovesnost, s katero so obeležili šest desetletij uspešnega dela gasilske zveze, je bila v Kulturnem domu v Grobljah, 19. junija 2015. Predstavniki gasilskih društev, vodstvo zveze ter številni gostje so napolnili dvorano, katere oder so krasili številni prapori in nov grb Gasilske zveze Domžale, delo Franca Ovsa. Med številnimi gosti je bila delegacija Občine Domžale pod vodstvom župana Tonija Dragarja, ter župan Občine Trzin Peter Ložar, podpredsednik Gasilske zveze Slovenije Jože Derlinko, predsednik regije Ljubljana III. Slavko Jalovec, častni poveljnik GZ Domžale Janez Brecljnik, predstavniki sosednjih gasilskih zvez in prostovoljnih gasilskih društev iz sosednjih občin. Prisrčno so pozdravili tudi delegacijo VZG Koprivnica, ki sta jo vodila poveljnik hrvaških gasilcev Slavko Tuckanovič in predsednik VZG Koprivnica Ivo Golubič ter delegacijo pobratene Gasilske zveze Lendava. Med gosti so bili tudi predstavniki društev in organizacij v okviru civilne zaštite. Vsi prisotni so ob začetku slovesnosti prisluhnili pozdravnim besedam Staneta Kovača, predsednika Gasilske zveze Domžale, in se z minuto molka spomnili vseh umrlih gasilcev.

Župan Toni Dragar: Vi ste naš ponos

Slavnostni govornik župan Občine Domžale Toni Dragar je poudaril, da so gasilci nepogrešljiv del lokalne skupnosti, ki so s svojim prostovoljnim delom, dobro organizacijo, znanjem, motivacijo in željo pomagati vsem, ki so pomoči potrebni, zgled najmlajšim in v ponos občankam in občanom. Odlikujejo jih močna volja, odličnost in pogum, pa tudi motivacija, strokovno delo in nesebičnost. Nikoli jim ni žal časa za sočloveka, za pomoč ljudem v stiski. Župan je spregovoril tudi o gasilski zvezi kot organizatorju, usklajevalcu, stebri zaščitno reševalnega sistema, ki uspešno skrbi za razvoj in krepitev dejavnosti za pomoč pri požarih in naravnih nesrečah. Predvsem pa skrbi za dobro organiziranost, strokovno usposobljenost ter splošne dobre pogoje za gasilsko organizacijo in primerno opremljenost. Izrazil je željo in pričakovanje tudi po prihodnjem uspešnem medsebojnem sodelovanju in sodelovanju z Občino Domžale, ki bo v okviru možnosti finančno tudi v prihodnje podpirala gasilstvo. »Izrekam iskrene čestitke in zahvalo za vaš trud in delovanje. Ponosni smo na vas!« je zaključil svoj govor župan. O uspešnem sodelovanju je govoril tudi župan Občine Trzin Peter Ložar, ki je

Proslava ob jubileju je potekala v Kulturnem domu v Grobljah

GZ Domžale je od GZ Slovenije prejela odlikovanje za posebne zasluge

zvezi ob jubileju čestital in si zaželel tudi v prihodnje uspešno sodelovanje.

Stane Kovač: Gasilstvo bo živelo še mnogo let

Stane Kovač, predsednik GZ Domžale, se je v slavnostnem govoru sprehodil skozi zgodovino gasilske organizacije, opozoril na začetek organiziranosti gasilskih zvez in med drugim dejal: »Šest desetletij povezanosti prostovoljnih gasilskih društev v skrbi za obnovo gasilskih domov, izobraževanje gasilcev, skrbi za nabavo tehnične in osebne opreme in še bi lahko naštevali. Danes, ko se ozremo nazaj, lahko z zadovoljstvom ugot-

vimo, da imamo urejene gasilske domove, zadovoljivo tehniko, izobražene kadre, sodobno zaščitno opremo. Res pa je, da moramo opremo prilagajati potrebam, saj je vedno več drugih reševanj. Toda naša volja in pripravljenost prostovoljnega dela je še vedno v porastu in prepričan sem, da bo gasilstvo živelo še mnogo let.« Zahvalil se je obema občinama za po-

moč, ki pomenita vsem gasilcem, društvom in zvezi še več volje in veselja pri njihovem poslanstvu, hkrati pa izrekel iskreno zahvalo prav vsem za njihovo plemenito poslanstvo ter nesebično pomoč in sodelovanje v šestdesetletni zgodovini Gasilske zveze Domžale.

Ob tej priložnosti sta GZ Domžale in VZG Koprivnica slavnostno obno-

vili tudi podpis pobratenja, s katerim sta se obe zvezi zavezali, da bosta uspešno sodelovanje nadaljevali tudi v prihodnje. Predstavniki VZG Koprivnica so ob jubileju domžalski gasilski zvezi v trajen spomin in zahvalo za sodelovanje podarili umetniško sliko.

GZ Domžale odlikovanje za posebne zasluge

Ob tej priložnosti so podelili tudi spominske plakete in priznanja ob 60. rojstnem dnevu GZ Domžale, ki je ob tem prejela številne čestitke in spominska darila vseh prisotnih gostov. Ob jubilejnih plaketah sta Rajko Novak in Tone Pavlič ob spominski plaketi prejela za prizadevno in požrtvovalno delo Bronasto priznanje GZ Domžale, plaketo ob 60-letnici in bronasto odlikovanje sta predsednik Stane Kovač in poveljnik Matjaž Merkužič izročila še: častnemu predsedniku Marjanu Slatnarju, častnemu poveljniku Janez Brecljniku in županu Toniju Dragarju. Priznanja so prejeli tudi člani delegacije VZG Koprivnica. Ob koncu je podpredsednik Gasilske zveze Slovenije Gasilski zvezi Domžale izročil odlikovanje za posebne zasluge, s katerim so se zahvalili za vso dosedanje prehojeno pot ter opravljeno delo in uspešno sodelovanje.

Prostovoljna gasilska društva v Domžalah

Pod okriljem Gasilske zveze Domžale deluje štirinajst prostovoljnih gasilskih društev: PGD Dob, PGD Domžale - mesto, PGD Homec, PGD Ihan, PGD Jarše-Rodica, PGD Pšata-Dragomelj, PGD Rova, PGD Radomlje, PGD Stob - Depala vas, PGD Studenec, PGD Študa, PGD Trzin, PGD Vir in PGD Žeje - Sveta Trojica.

PGD Dob

Prostovoljno gasilsko društvo Dob se ponaša s 125-letno gasilsko zgodovino. Čeprav so zelo aktivni in uspešni

Jubilejno leto bodo s svojimi aktivnostmi nadaljevala tako društva kot zveza, ki z lepimi uspehi, dobro organizirani, strokovno usposobljeni in primerno opremljeni s številnimi mladimi stopajo na pot, ki jo je prehodilo nešteto generacij, trdno odločeni, da tudi v prihodnje ostaja njihov moto: **V službi ljudstva Na pomoč, pripravljeni dan in noč!**

TEMA MESECA

na različnih gasilskih tekmovanjih, se zavedajo, da je njihova najpomembnejša naloga še vedno preprečevanje požarov, opozarjanje na nevarnosti in ustrezno usposabljanje. Tudi zato vsako leto, skupaj s krajani, pripravi-jo dan odprtih vrat in društvene vaje, kjer si prizadevajo za večjo ozaveščenost. V letu 2014 so v Dobu začeli uresničevati idejo o povezovanju in večnamenskosti krajevnega gasilskega doma, ki danes predstavlja ne le gasilski dom za osnovno dejavnost, pač pa ima tudi vrtec in večnamensko dvorano. PGD Dob sicer šteje preko 250 članov in članic.

cijo skrbijo s številnimi aktivnostmi, prav usposabljanje mladine pa štejejo kot eno svojih najzahtevnejših nalog, pravijo v društvu, ki ima prek 160 članov.

PGD Pšata - Dragomelj

Gasilsko društvo Pšata - Dragomelj šteje skoraj sto članov, pred dvema letoma pa so praznovali 90-letnico. Med svoje aktivnosti štejejo: udeležbe na sektorskih, občinskih in medobčinskih vajah, redna izobraževanja za nove gasilce in častnike, udeležbo na tekmovanjih v kategoriji članov in veteranov, redna srečanja gasilcev in

vali tudi tedanjo občino Depala vas. Društvo, ki bo prihodnje leto praznovalo 110-letnico obstoja, je pred nekaj leti poskrbelo za izgradnjo novega prizidka v svojem domu. To jim omogoča še učinkovitejše delo pri številnih intervencijah, kjer so prisotni, od poplav, dimniških požarov, pa vse do popravila streh, ko je to potrebno. Seveda ob vsem tem ne pozabijo niti na motivacijo in sproščeno druženje članov.

PGD Studenec

Razlog za ustanovitev PGD Studenec so bili številni požari že davnega leta

nekaj čez 80 članov, pa skrbi tudi za razvoj podmladka in usposobljenost gasilcev v svojih vrstah.

PGD Vir

Prvič so na to, da bi organizirali gasilsko enoto na Viru, pomislili ob uničujočem požaru v letu 1863. Do realizacije je prišlo leta 1922, vse do danes pa so se Virjani prilagajali potrebam in razvoju kraja. Podrečje, Količevo, Vir in druga naselja so pod budnim očesom več kot 220 gasilcev in gasilk z Vira. Da bo tako tudi v prihodnje, skrbijo z razvojem mladih gasilcev in gasilk, v svojih vrstah imajo namreč lepo število tako mladincev kot pionirjev.

PGD Žeje - Sveta Trojica

Društvo je bilo ustanovljeno leta 1958, danes pa predstavlja osrednje dogajanje za območje Trojice, ki je strnjeno okoli gasilskega doma. Tam se namreč odvijajo tako občni zbori, seminarji, predstavitve kot tudi srečanja in proslave. Gasilci izdajajo tudi glasilo Žejan, že od leta 1992 pa skrbijo za organizacijo božično-novoletnega koncerta, kjer omogočijo domačim izvajalcem in pevskim skupinam, da se lahko predstavijo. Da so vedno pripravljeni in priskočijo na pomoč, so pokazali tudi ob lanskoletnih posledicah žleda.

Seveda ob vsem tem ne moremo niti mimo prostovoljnih industrijskih gasilskih društev, ki so v naši okolici tri: PIGD Helios, PIGD LIP Radomlje in PIGD Tosama. Ena ključnih enot je tudi Center požarne varnosti Domžale, ki je bil ustanovljen leta 1991, sestavlja pa ga 37 poklicnih gasilcev in varnostni inženir. CPV Domžale sicer deluje na širšem območju tako občine Domžale kot tudi Trzina, Lukovice in Moravč, kar pomeni, da skupaj s prostovoljnimi gasilci skrbijo za varnost več kot 50.000 prebivalcev.

Novi časi za gasilsko dejavnost v Domžalah

Sicer so občinski svetniki na šesti seji v prvi obravnavi sprejeli odlok o ustanovitvi javnega zavoda Center za zaščito in reševanje, ki bi v nadaljevanju lahko konkretnje zarisal smernice gasilstva v naši občini.

Odlok namreč napoveduje ustanovitev javnega zavoda, ki bo znotraj gasilstva oziroma izvajanja javne gasilske službe ter drugih nalog in zaščite in reševanja na območju občine Domžale opravljal naslednje aktivnosti:

- stalno 24-urno interventno pripravljenost za ukrepanje ob požarih in drugih nesrečah, izvajanje gašenja in reševanja ob požarih,
- stalno 24-urno dežurstvo za potrebe javljanja požarov in drugih nesreč,
- alarmiranje gasilskih društev ob požaru in drugih nesrečah,
- izvajanje 24-urne požarne straže v primeru razglašene velike požarne ogroženosti,
- opazovanje, obveščanje in alarmiranje,
- RBK dekontaminacijo,
- reševanje na vodi in iz vode,
- zaščito, reševanje in pomoč v primeru nesreč z nevarnimi snovmi, poplav, vremenskih ujm, potresa, prometnih nesreč, letalskih nesreč in drugih naravnih nesreč, kot so žled, suša, visok sneg, toča,
- obveščanje odgovornih oseb v občini ob požarih in drugih nesrečah.

Vse to in še več so naloge, s katerimi se danes srečuje Center požarne varnosti Domžale. Ustanovitev zavoda bo, po prvih podatkih, prinesla obremenitev občinskega proračuna v višini 30.000 evrov letno, ki bodo potrebni za plačo vršilca dolžnosti direktorja zavoda, in materialne stroške ob začetku delovanja zavoda, ocenjujejo na občini. □

Trobilni kvartet Godbe Domžale

PDG Domžale - mesto

Vse od leta 1880 obstaja Gasilsko društvo Domžale, ki prav v letošnjem letu praznuje 135-letnico obstoja. Društvo, ki sicer šteje 267 članov in članic, vključno z veterani in veteranami, občanom in občankam ne priskoči na pomoč le v času požarne ogroženosti, pač pa svoje prostore in pomoč daje na voljo tudi ob drugih katastrofah. Ena od takih priložnosti je bila akcija ob poplavah v BiH, Srbiji in na Hrvaškem. Sicer se lahko pohvalijo s številnimi priznanji, medijsko odmevnimi akcijami in nagradami.

PGD Homec

Homški gasilci, ki svoje začetke beležijo v letu 1929, so se pri svojem delu srečevali s številnimi izzivi. Eden takih je bil v letu 2005, ko so posredovali pri večjem številu požarov, ki jih je zakrivil požigalec. Takrat se je še posebej izkazalo, zakaj je pomembna njihova prisotnost v kraju, saj so, ne le gasili, pač pa poskrbeli tudi za požarne straže in nočno nadziranje. Sicer pa društvo dobro sodeluje tudi z drugimi krajevnimi organizacijami in društvu, tudi z območja kamniške občine.

PGD Ihan

Gasilci iz Ihana so v letu 2013 obnovili svoj gasilski dom, ki jim danes omogoča še učinkovitejše delo in varovanje krajanov. Društvo, katerega prvi zapisi segajo v daljno leto 1908, uradni začetek delovanja beleži v letu 1922, je ves čas usmerjeno v širše družbene aktivnosti. Med svojimi preteklimi nalogami imajo tudi organizacijo večjih zaščitno-reševalnih vaj na šolskih, poslovnih in drugih objektih. Se pa gasilci radi skupaj družijo na športnih aktivnostih, ena izmed njih je kolesarjenje po Sloveniji.

PGD Jarše - Rodica

Leta 1964 ustanovljeno Prostovoljno gasilsko društvo Jarše - Rodica je eno mlajših v naši občini, a zato nič manj srčno. Tudi v Jaršah in na Rodici dajo veliko na delo z mladimi, saj menijo, da organizacija, ki ne dela z mladino, nima prihodnosti. Za njihovo motiva-

viranje otrok na poti v šolo in septembru, za kar poskrbijo predvsem veterani, organizacijo gasilskih izletov tako za člane kot krajane in seveda izvajanje požarnih straž. Sodelovali so na številnih intervencijah tako v Domžalah kot sosednjih občinah Dol in Ljubljana.

PGD Radomlje

Radomljani so v lanskem letu praznovali 85-letnico delovanja društva, v vseh teh letih pa, kot pravijo, z vso vnemo izpolnjujejo svojo osnovno dejavnost – pomagati sočloveku v stiski, se strokovno izobraževati in vzgajati mlade gasilce. Prav slednje ima v zgodovini veliko tradicijo v Radomljah, žal pa ugotavljajo, da se je v zadnjih letih število aktivnih otrok v PGD Radomlje zmanjšalo. Se pa ponašajo z naslovom nekdanjih državnih prvakov v gasilski orientaciji, na kar so v društvu upravičeno zelo ponosni.

PGD Roa

Leta 1954 se je ustanovnega srečanja PGD Roa udeležilo 20 mož in fantov, v lanskem letu pa so obeležili 60-letnico svojega obstoja, ki so jo obogatili s prevzedom novega vozila, ob katerem je sodelovalo kar 120 gasilcev. Tudi sicer gasilci z Rov skrbijo za aktivnosti skozi vse leto, tako za druženja na športnih prireditvah kot udeležbo najmlajših in starejših na tekmovanjih in srečanjih. Operativni gasilci svoj čas vedno namenjajo tudi sovaščanom, ko potrebujejo njihovo pomoč, pa naj gre za pomoč ob naravnih nesrečah ali pa za izobraževanje, usposabljanja in druge aktivnosti.

PGD Stob - Depala vas

Pisalo se je leto 1906, ko so prvič skupaj stopili gasilci v Stobu, ki so pokri-

li 1926. V svoji zgodovini so gasilci pomagali tudi pri izgradnji javne razsvetljave in prireditvenega prostora na Studencu. V letu 2008 so v društvu še nadgradili svoje delovanje z mladimi, ki zmagujejo na domačih in tujih tekmovanjih, prav tako pa velik poudarek dajejo izobraževanju. Seveda so prisotni tudi na vseh večjih intervencijah v bližnji okolici, ne pozabijo pa niti na gasilske vaje in aktivno ekipo prve pomoči, ki se vseskozi strokovno usposablja in izobražuje.

PGD Študa

Prostovoljno gasilsko društvo Študa je prvi prevzem opreme, prvo veselico in seveda začetek svojega delovanja zabeležilo v letu 1930. Velik poudarek dajo na delu veteranov in veteranek, ki tudi zaradi tega, po koncu svojega operativnega udejstvovanja, ostajajo društveno aktivni. To pa je zelo pomembno za učinkovito prenašanje informacij na mlajše člane in članice, saj se zavedajo, da s svojimi bogatimi izkušnjami in znanjem, ki so jih pridobili skozi leta delovanja, pripomorejo k uspešnejšemu delovanju društva. V društvu so v zadnjih letih povečali tudi število mladih gasilcev, za kar skrbijo z dejavnostmi, kot je društveni kviz in podobno.

PGD Trzin

Daljnega leta 1888 je bila prvič uradno objavljena novica o obstoju trzinskih gasilcev, se spominjajo v društvu. A že leto pred tem, ob požaru v Stobu, so poročali o sodelovanju gasilcev iz Domžal in Trzina. Nekateri zapisi segajo še dlje, a uradni začetek delovanja društva so postavili v leto 1906. V zadnjih desetih letih so doživeli veliko prelomnih in pomembnih trenutkov, pravijo. Ob 100-letnici obstoja so izdali spominsko knjigo, društvo, ki šteje

Ob 60. rojstnem dnevu je Gasilska zveza Domžale izdala tudi Zbornik o svojem delu v zadnjih desetih letih, v katerega so kratko zgodovino ter predstavitev svoje dejavnosti prispevala prostovoljna gasilska društva, člani GZ Domžale, v Zborniku je objavljen pregled zaščitno-reševalnih vaj v zadnjih desetih letih in pregled sedanjega vodstva zveze.

Ali obstaja rešitev za SPB-1?

V minuli številki smo poročali o srečanju predstavnikov stanovalcev SPB-1 z večjim delom predstavnikov izvoljenih strank in list v Občinskem svetu Občine Domžale. Ključna točka srečanja je seveda prenova največjega objekta v naši občini, ki že dolgo ne zagotavlja več kvalitete bivanja stanovalcev, pa tudi vseh tistih obiskovalcev poslovnih prostorov, ki se tam še nahajajo. In to je v resnici velik delež prebivalcev naše občine.

»Objekt je potreben obnove, pasaza je v stanju, ko je nujno potrebno obnoviti hidroizolacijo in preplastitev, kar pa predstavlja strošek v višini več kot 1,2 milijona evrov,« je na srečanju povedal Frenk Orel. Kot smo slišali na srečanju, ki je potekalo v SPB-ju, 'prebivalci' tega kompleksa vsako leto v občinski proračun prispevajo 1,17 milijona evrov, a kot pravijo, nazaj ne dobijo nič. S tem namenom so se ponovno srečali s predstavniki občine, ki predlagajo, da predstavniki SPB-1 poiščejo zakonito rešitev pri realizaciji katere bo občina seveda pomagala. Predlog o javno-zasebnem partnerstvu, ki bi po mnenju predstavnikov SPB-1 olajšalo samo sanacijo, na občini ne vidijo kot možne rešitve. A kot je na srečanju povedal Frenk Orel, je javno-zasebno partnerstvo mogoče v primeru, da svetniki na ustrezen način vzpostavijo javni interes.

Največja težava je v prenosu lastništva javne pasaže na občino, za kar je potrebno 100-odstotno soglasje za prenos lastništva, česar pa po zagotovilih predstavnikov SPB-1 ni možno pridobiti iz več razlogov. Le kako, ko pa je v kompleksu več kot 650 stanovanjskih in poslovnih enot, prek tisoč lastnikov, ki imajo tudi na to problematiko zelo različne poglede.

Sicer pa je eden glavnih problemov slabo vzdrževanje objekta, neuspešni dogovori o delitvi stroškov vzdrževanja, vse, kar je več od tega, pa v tem

trenutku predstavlja znanstveno fantastiko, bi lahko povzeli trenutno situacijo. Lastnikom pa se zdi nesmiselno tudi, da bi sami prenovili kompleks, ki ga v resnici uporabljajo vsi občani, konec koncev se v SPB-1 nahaja tudi enota Finančne uprave Republike Slovenije, pa Geodetska uprava ...

Predstavniki SPB-1 občine ne prosijo za pomoč, saj gredo v obnovo pasaže lastniki lahko sami, pravijo. Seveda bi se ob tem želeli odpovedati plačevanju omrežnine, kar bi, po njihovih izračunih, v desetih letih nanese 1,45 milijona evrov. To pa zadostuje za preplastitev s hidroizolacijo, pravi Frenk Orel in dodaja: »Ko bo pasaza lepša in bolj urejena, bo to podlaga za umestitev vsebine v pasazo in za napolnitev praznih lokalov. V tem primeru smo potem center Domžal mi. Ampak v tem primeru ne potrebujemo občine, ne potrebujemo župana, ne potrebujemo služb na občini, ki naj bi razmišljale in iskale rešitve za nastalo situacijo, če se moramo znajti popolnoma sami.«

Povabilu na posvet se je sicer odzvalo šest predstavnikov političnih strank, ki zasedajo mesta v občinskem svetu, Tomaž Deželak (SDS), Primož Škofic (SMC), Peregrin Stegnar (NSi), Alenka Oldroyd (Lista Reza), Metod Marčun (Lista za Domžale) in Uroš Breznik (SD), ki so že v predvolilnem času podpirali namere predstavnikov tega stanovanjsko-poslovnega objekta in se tudi tokrat strinjali, da je pasaza SPB-1 potrebna prenova. Nekateri svetniki so predstavnike spodbujali k aktivnejši vlogi in iskanju novih poti pri doseganju zelenih ciljev.

Kakšna bo končna rešitev in, ali se bo ponovila zgodba izpred nekaj let, ko so poskušali rešitve problematike SPB-1 že padli v vodo, pa bo znano v naslednjih tednih, mesecih, letih ...

MATEJA K. KOZLEVČAR

DRUŠTVA

na kratko

Čebelarški dan odprtih vrat

Čebelarško društvo Domžale je 12. junija v sodelovanju s Čebelarško zvezo Slovenije organiziralo dan odprtih vrat.

Čebelarji želijo občanom, potrošnikom čebeljih pridelkov, lokalnim šolam, vrtcem in drugim interesnim združenjem predstaviti pomen čebel in čebelarstva, čebelarstvo dejavnost in prikazati postopke pridobivanja medu. Na obisk čebelnjaka Pr'trlic čebelarja Andreja Jusa v Ihanu je prišlo 50 otrok iz ihanskega vrtca Krtek. Otrokom so pripravili kratko predstavitev življenja v čebelji družini. Skupaj so si ogledali panje in čebelje družine.

Predstavitve na domžalski tržnici, ki sta jo vodila čebelarja Janez Mihelič in Viktor Svetlin, so se udeležili šolarji treh razredov Osnovne šole Simona Jenka, velik interes pa je bil tudi med naključnimi obiskovalci tržnice. Večerna predstavitev domžalskih in ihanskih čebelarjev je bila na ihanski tržnici v športnem parku v Ihanu. Na stojnici so predstavili opazovalni panj in 10-satni AŽ panj z demo izobraževalnimi sati.

Pri čebelnjaku Franca Zajca v Preserjih so bili veseli obiska predsednikov obeh krajevnih skupnosti Preserje in Homec. Učenci Osnovne šole Ihan so zaradi zaključevanja ocen obiskali čebelnjak pozneje, v ponedeljek 22. junija 2015. Predstavitev čebelarstva si je ogledalo 18 petošolcev, ki so jim še posebej predstavili delo v čebelarskem krožku in jih informirali o delovanju krožka v naslednjem šolskem letu.

Vse obiskovalce so pogostili z medom, medenim likerjem in medenjaki, otroci pa so se odžejali z napitkom z medom in meto.

ANDREJ JUS
FOTO: ANDREJ JUS

PORABSKI SLOVENC

Peš na Triglav

Naši zamejci iz madžarskega Pora-bja so se odločili, da gredo peš na našega očaka – Triglav.

Potovali so šest dni in sicer iz Andovcev (tam imajo manjšo maketo Triglava) na Madžarskem prek Pomurja, Štajerskega, osrednje Slovenije in Gorenjskega na Pokljuko ter od tam na Triglav.

Z Malega gradu smo jim predstavili stari del Kamnika s prelepo alpsko kuliso.

V skupini jih je bilo sedemnajst, med potjo smo jim z logistiko pomagali veterani vojne za Slovenijo. Veterani iz osrednjeslovenske regije smo jih sprejeli v Motniku in jih vodili po varnih poteh tuhinjskih gozdov proti Kamniku. Med potjo smo jim predstavili zgodovinska obeležja, predvsem iz osamosvojitvene vojne. Proti večeru smo jih v Zalogu pri Cerkljah predali gorenjskim kolegom.

Dan, ki smo ga preživeli v njihovi družbi, je bil prijeten in sproščen, saj je bilo med njimi čutiti zelo veliko narodno zavest, ki jo pri naših ljudeh večinoma pogrešamo.

J. GREGORIČ

Dobrodošli čebelarji s sosednje Hrvaške

Komaj tri leta in dva meseca deluje Čebelarško društvo Krtina, Dob, pa je za njimi že vrsta aktivnosti, ki bi jim jih zavidala mnogo starejša društva.

ČEBELARSKO DRUŠTVO KRTINA, DOB Dogajanje se plete ob čebelnjakih 57 članov in članic, še posebej pa ob učnem čebelnjaku v parku pod Močilnikom v Dobu, ki postaja središče skupnih aktivnosti, še posebej sodelovanja z bližnjo Osnovno šolo Dob, kjer ima čebelarji krožek, vodi ga Marjan Koderman, že 21 članov in članic. Čebelarji si prijetno senco izberejo tudi za prizorišče drugih aktivnosti, kot je dan odprtih vrat čebelarjev, kjer so

dravila predsednica Marija Ravnikar, o občini Domžale pa je nekaj besed spregovoril Peregrin Stegnar, svetnik v Občinskem svetu Občine Domžale. Primere dobre prakse bodo čebelarji z Obsotelja uporabili pri svojem delu, oboji pa so si izmenjali tudi izkušnje iz sodelovanja z lokalnimi skupnostmi, skrbi za medonosne rastline, čebele in naravo, pogovarjali pa so se tudi o kvaliteti medu in o njegovi prodaji. Oboji so ugotavljali, da je med njimi največ

pred kratkim gostili mlade in starejše ljubitelje čebelarstva.

Čebelarska zveza Slovenije jim je zaupala tudi obisk čebelarjev s sosednje Hrvaške, ki so Center čebelarstva na Brdu in Slovenijo obiskali v juliju. Petindvajset članov Čebelarske zadruge Pregrad, ki zajema čebelarje iz treh občin ob Sotli, je bilo nad obiskom Čebelarskega društva Krtina, Dob in učnega čebelnjaka, kamor jih je pospremil Anton Tomec iz Čebelarske zveze Slovenije, navdušenih. Delo društva, s posebnim poudarkom na uspehih sodelovanja s Čebelarskim krožkom na OŠ Dob ter uspehi na državnih tekmovanjih, kjer so že osvojili zlate, srebrne in bronaste medalje, ter skrbi za čebele naravo, jih je seznanil Marjan Koderman, predsednik društva. V imenu Krajevne skupnosti Dob jih je poz-

ljubiteljskih čebelarjev, posebej pa poudarjali pomen čebelarstva – tako za posameznika kot okolje v celoti.

Gostje so pokazali veliko zanimanje za delo gostiteljev, Čebelarško društvo Krtina, Dob pa jim je pripravilo tudi pogostitev z medenimi dobrotami. Gostje bodo občino in KS Dob lahko podrobneje spoznali tudi v številnem informativnem gradivu in knjigi, ki jim jo je podarila predsednica KS Dob.

Lahko zapišem, da je sobotno dopoldne pod Močilnikom prineslo tako živahno druženje, kot izmenjavo izkušenj iz dela čebelarjev, kar je vedno dobrodošlo, posebej pa je bila poudarjena skrb za zdravje čebel in kvalitetno čebelarstvo v obeh državah – posebej na območju ob Sotli in varovanje nara-

VERA VOJSKA

Na obisku na Veleposlaništvu RS v Sarajevu

Člani društva narodnih noš smo se z veseljem odzvali povabilu Veleposlaništva RS ob praznovanju dneva državnosti Republike Slovenije in dneva slovenske vojske, 17. junija, v rezidenci veleposlanika mag. Iztoka Grmeka.

DRUŠTVO NARODNIH NOŠ IN OHRA-NJANJA KULTURNE DEDIŠČINE DOMŽALE Bil je tope junjski torek, ko smo se člani društva odpravili na pot, ki nas je vodila prek Zagreba na mejni prehod Bosanska gradiška v Bosno. Ob poti smo kmalu zagledali požgana naselja. Žalosten pogled na porušene domove nas je spomnil na grozote izpred 25 let in iskreno smo si zaželeli, da se to ne bi več ponovilo. Peljali smo se po cesti ob kanjonu reke Vrbas in občudovali slikovito pokrajino, obdelana polja pa so nam dala vedeti, da tu živijo marljivi ljudje, ki še spoštujejo svojo zemljo. Ustavili smo se v mestu Jajce, ogledali smo si mesto Travnik in se čez prelaz Komar spustili proti Sarajevu.

Namestili smo se v hotelu in si seveda ogledali znamenito Baščaršijo ter poslušali, kako Imami – verski poglavarji z minaretov kličejo k molitvi. Ogledali smo si muslimansko in pravoslavno cerkev.

V sredo popoldan smo člani društva prispeli na Veleposlaništvo Republike Slovenije, kjer smo z veseljem predsta-

vili naše društvo in občino Domžale ter sodelovali pri izvedbi sprejema visokih gostov in državnikov. Predstavniki Veleposlaništva RS so nas lepo sprejeli, bili pa so več kot navdušeni nad lepoto in izvirnostjo naših gorenjskih narodnih noš.

V četrtek smo se v deževnem jutru polni lepih nepozabnih vtisov in doživetij ter novih prijateljskih vezi počasi odpravili proti Sloveniji in nam ljubim Domžalam.

Že vnaprej se veselimo podobnih tovrstnih dogodkov tako doma kot tudi v tujini.

MILKA B.

Častna enota Območnega združenja slovenskih častnikov Domžale

Območno združenje slovenskih častnikov Domžale v svojem Letnem načrtu združenja vsako leto opredeli nekaj slavnostnih in protokolarnih nalog.

OZSČ DOMŽALE Aktivnosti in naloge se nanašajo predvsem na udeležbo uniformiranih članov na slovesnostih, spominskih dogodkih in komemoracijah drugih organizatorjev. Ker združenje pokriva celotno območje petih občin, je slavnostnih in spominskih dogodkov kar precej. Čeprav posamezne slovesnosti organizirajo različne organizacije (občinski uradi, OZVVS Domžale, Združenje sever Domžale, ZZB NOB Domžale in druge organizacije), se je pri sami izvedbah pokazala potreba, da aktivneje sodelujemo tudi člani OZSČ Domžale.

V soglasju z vodstvom krovne organizacije Zveze slovenskih častnikov, predsednikom generalmajorjem dr. Alojzijem Steinerjem, in po posvetu z nekaterimi visokimi upokojenimi častniki SV ter vzpostavitev prvih kontaktov s pristojnimi za protokol v SV in poveljstvom Garde SV smo ugotovili, da bi bilo možno tudi tako zahtevno nalogo uspešno izvesti. Ne gre pozabiti, da so člani našega združenja najprej častniki

sodelovanje Častne enote na žalnih komemoracijah in pogrebih, saj za tovrstne slovesnosti bojne/terenske uniforme niso primerne. V načrtu je nabava usnjenih belih zimskih in letnih rokavic. Tudi dežne vetrovke za terensko uniformo so nujno potrebne. Čeprav enota ne izvaja nastopov v dežnih vetrovkah, pa so naši nastopi večkrat tudi v slabšem vremenu in verjemite mi, da je za pripadnike enote težko nepremično spremljati slovesnost več kot uro ali dve že v popolnoma suhi uniformi. Kaj šele, če je ta premočena že ob samem prihodu na prizorišče! Skratka, kar nekaj sredstev bo treba še zbrati, da bomo res lahko popolnili opremo, hkrati pa primerno poskrbeli tudi za zdravje naših 'starih borcev'.

Naša Častna enota je ob koncu leta 2014 in v prvi polovici leta 2015 sodelovala na petih prireditvah v Občini Domžale, dveh prireditvah v Občini Mengeš ter na eni prireditvi v Občini Lukovica in Občini Trzin. Sodelovali smo tudi v

in podčastniki z določenim strokovnim znanjem in znano pokazati, kako se nosi uniforma Slovenske vojske.

Na drugi strani so bili vsi župani naših domicilnih občin, ki so z zanimanjem spremljali naše ideje in načrte, pripravljeni poslušati in primerno podpreti naše začetne akcije pri nabavi opreme in usposabljanju te posebne enote pri OZSČ Domžale.

Seveda pa ni šlo vse tako hitro, saj je bilo potrebno novo enoto primerno opremiti, hkrati s pridobivanjem opreme pa tudi usposobiti nekaj naših članov. Ob podpori pristojnih v MORS in SV smo uspeli pridobiti osnovno opremo za častno stražo (deko orožje in čelade). Potem je bilo samo še vprašanje sredstev za dokup ostale enotne opreme za sodelujoče člane, kot so nove uniforme in druga primerna oprema za tako izpostavljeno enoto. Tu so nam veliko pomagale občine Domžale, Lukovica in Mengeš ter krovna organizacija ZSČ RS.

Našo Častno enoto OZSČ Domžale trenutno sestavlja dvanajst članov: osem častnikov, med njimi tudi brigadir, trije podčastniki in en vojak. Enota lahko izvaja različne naloge in aktivnosti, kot so:

- častni pozdrav z enoto pri izvajanju državne himne,
- častni pozdrav z enoto pri dvigu državne zastave,
- izvajanje straže pri spominskih obeležjih in pomnikih,
- spremstvo zastave in praporov,
- sodelovanje pri žalnih slovesnostih in pogrebih,
- druge aktivnosti, ki jih lahko izvaja posamezni pripadnik ali deli častne enote in drugo ...

Seveda prej našeta oprema, ki jo naša Častna enota že poseduje, ni popolna oprema za vse vrste nastopov, ki jih lahko izvedemo. Trenutno vodstvo našega združenja zbira sredstva za nakup pletenic (okrasnih vrvic) za slovesno službeno uniformo, šapki in posameznih delov službene uniforme za vse člane enote. S tem bi 'pokrili' tudi

postroju praporščakov na redni Letni skupščini ZSČ ob sprejemu načelnika GŠ SV, generalmajorja dr. Andreja Ostermana, predsednika ZSČ in delegatov skupščine. Ob koncu letošnjega leta nas čaka še nekaj nastopov, potem pa bo prvo leto po ustanovitvi enote v celoti zaključeno. Verjamem, da uspešno, ne nazadnje to dokazuje tudi pozitiven odziv prebivalcev in vodstev lokalnih skupnosti kot tudi sorodnih organizacij in naše krovne zveze, ki je našo enoto določila za okostje Častne enote na republiški ravni pri krovni ZSČ.

Zveza slovenskih častnikov in s tem tudi Območno združenje slovenskih častnikov Domžale v osnovi deluje na določenem interesnem področju in je kot taka ustanovljena za popularizacijo vojaškega in drugih obrambno-varnostnih poklicev na območju Republike Slovenije. Delujemo kot organizacija posebnega družbenega pomena na področju obrambe in zaščite in je prostovoljno, samostojno, stanovsko, interesno in strokovno združenje, ki v svojih vrstah združuje vojaške častnike, podčastnike in vojake ter druge strokovnjake s področja obrambe, varnosti in zaščite. Pri izvajanju protokolarnih nastopov na različnih slovesnostih in proslavah ne moremo, ne želimo in ne bomo prevzeti vloge nosilca ali prvega na prireditvi. Čeprav so bili naši člani kot poveljujoči častniki nosilci slovenske osamosvojitvene vojne s statusom veterana, se zavedamo, da izvajamo svoje aktivnosti po naročilu ali v sodelovanju z Zvezo veteranov vojne za Slovenijo, Združenjem Sever, občinskimi uradi in drugimi sorodnimi organizacijami. Je pa naša dolžnost, da ponosno pokažemo naše znanje in opremo, s tem dvigujemo narodno zavest in po svojih močeh pripomremo k promociji vojaškega poklica in ne nazadnje – promoviramo našo domovino, Slovensko vojsko, Zvezo slovenskih častnikov in lokalne skupnosti, v katerih delujemo.

PREDSEDNIK OZSČ DOMŽALE
MIRAN STOPAR

Nikoli ni prepozno – medgeneracijsko sodelovanje

Postala je že tradicija, da Društvo Lipa, U3ŽO Domžale, organizira brezplačno računalniško izobraževanje za svoje člane.

DRUŠTVO LIPA, U3ŽO DOMŽALE Začetki segajo v leto 2011, ko so se na pobudo Metke Zupanek, predsednice društva, zbrali mentorji – prostovoljci, člani Lipe, ki so obvladali te veščine in jih posredovali uka željnim kolegom.

Letos je izobraževanje računalništva potekalo od 10. do 19. junija 2015, ponovno v sodelovanju s Srednjo šolo Domžale in sicer z dijaki drugega in tretjega letnika oddelka za računalništvo, ki jim to šteje v redno strokovno

nja. Pri podajanju snovi je predavatelju v veliko pomoč projektor, ki pa je tokrat bil žal samo eden. Vprašanj in želja po znanju je bilo veliko, udeleženci pa so nanje dobili strokoven in razumljiv odgovor oz. razlago.

Zadnji dan izobraževanja je potekal v zanosnem razpoloženju udeležencev, ki so si pridobili novih znanj, kot tudi predavateljev, da so zadano nalogo strokovno opravili. Želja udeležencev je bila, da se ponovno sreča-

prakso. Izbrani dijaki – predavatelji so bili: Nik Hribar, Kevin Jordan, Žiga Pele, Jaka Kokalj, Matjaž Korant in Domen Ložar.

Mladi, bodoči strokovnjaki računalništva, so se hitro prilagodili udeležencem, ki so se razdelili v dve skupini, po stopnji znanja uporabe računalnika. Tako je vsaka skupina dobila tri predavatelje, ki so po zahtevnosti skupine prilagodili program poučeva-

jo in nadaljujejo s pridobivanjem znanja računalništva tam, kjer so tokrat končali.

Ob zaključku tečaja je bila dijakom in Srednji šoli Domžale izrečena zahvala za sodelovanje v imenu vseh udeležencev in predsednice Društva Lipa Domžale Metke Zupanek, pa lepe počitnice in veliko uspeha pri nadaljnjem šolanju.

BESEDILO IN FOTO: MIRJANA KAVČIČ

Vsem želimo varno in udobno vožnjo

Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine ima nov kombi.

Humanitarna akcija, s katero je Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine, ki združuje tudi paraplegike in tetraplegike z območja občine Domžale, zbiralo sredstva za nujno potreben nov kombi, je končana. Novi kombi je bil 13. junija 2015 na tradicionalnem srečanju članov in članic ter prijateljev v Trzinu slovesno predan namenu in že pridno nabira kilometre.

Vozilo Ford ima vse prilagoditve in vse potrebno za varno in udobno vožnjo: udobne, snemljive, nagibne in z varnostnimi pasovi opremljene sedeže, pripenjalce in varnostne pasove za voziček, lična držala in primerno klančino. Osnovna cena neprilagojenega kombija je bila 29.946 evrov, predelava s sedeži pa 11.500 evrov. Skupaj je društvo zagotovilo 41.446 evrov. Na razpisu Fundacije invalidskih in humanitarnih organizacij za leto 2015 so prejeli 27.000 evrov, razliko pa so zagotovili s številnimi akcijami. Pripravili so dva dobrodelna koncerta, enega izmed njih v Domžalah, in številne druge akcije. Vsekakor sta si oba koncerta zaradi odlične zasedbe zaslužila večji obisk, zato še posebej prisrčna hvala vsem, ki ste se ju udeležili, ob tej priložnosti pa se društvo še enkrat zahvaljuje Občini Domžale in županu Toniju Dragarju za dragoceno pomoč pri pokrivanju stroškov hale Komunalnega centra Domžale. Pripravili so pravo manifestacijo košarke na vozičkih, kjer so sodelovali znani obrazi slovenskega športa in politiki, veseli so bili izkupička prodanih vstopnic gledališke predstave Pista sveta Zavoda Bunker. Še posebej jih je s svojo pomočjo presenetil Denis Avdič (odlično je vodil koncert v Domžalah), ki je z Radiom 1 zbral veliko sredstev. Društvo je posnelo promocijski film, odmevna pa je bila tudi akcija - donacija s poslanim SMS sporočilom za nakup novega kombija. Hvala članom in članicam za prispevke, hvala glavnemu pokrovitelju Zavarovalnici Triglav, ter vsem donatorjem, sponzorjem in podpornikom.

Na srečanju ob slovesni predaji kombija sta predsednik društva Gregor Gračner in podpredsednica Mirjam Kanalec orisala in ovrednotila potek humanitarne akcije, trak pa sta prerezala nekdanja odlična atletinja (osvojila je prvo zlato medaljo na paraolimpijskih igrah) in funkcionarka društva Pavla Sitar in direktor FIHO Štefan Kušar. Na srečanju je dobrodošlico vsem udeležencem zaželel župan Občine Trzin Peter Ložar, popestrili pa mladi muzikanti Miha, Uroš in Boštjan.

Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine se še enkrat iskreno zahvaljuje vsem, ki so pomagali pri zbiranju sredstev za nakup novega kombija. Ta jim bo omogočil dosledno uresničevanje sprejetih socialnih programov in vključevanje še več članov, ob objavi v Slamniku pa se še posebej zahvaljuje vsem donatorjem z območja občine Domžale ter Občini Domžale in županu Toniju Dragarju. Hvala!

Vsem uporabnikom novega kombija želimo varno in udobno vožnjo z novim vozilom ter čim več prijetnih trenutkov pri uresničevanju njihovega programa!

VERA VOJSKA

FOTO: JOŽE GLOBOKAR

'Napad' na Kamniško Bistrico

Člani Območnega združenja slovenskih častnikov Domžale smo opravili drugo turo od štirih uradno načrtovanih skupinskih voženj.

OBMOČNO ZDRUŽENJE SLOVENSKEGA ČASTNIŠTVA DOMŽALE Tokrat nas je pot na dveh kolesih vodila v Kamniško Bistrico. Za nekatere vožnja za rekreacijo ali lažji trening, za druge kar zahtevna etapa, saj se v zadnji tretjini ceste kar pošteno 'postavi pokonci'.

Uradni del poti je potekal na trasi Vir-Radomlje-Kamnik-Stranje-Kamniška Bistrica in povratek na izhodiščni položaj na Viru. Posamezniki smo se

Po dveh etapah je v igri za našo zlato športno medaljo še pet članov kolesarske sekcije. Naj spomnim, da je zlato rezervirano za tiste, ki se bodo udeležili vseh načrtovanih voženj. Žal so bili nekateri udeleženci prve etape to soboto odsotni zaradi službenih ali drugih obveznosti, in je bila tudi tokrat zasedba okrnjena. Verjetno bo moral naš koordinator, stotnik Janez Pogačar, razmišljati o kakšni rezervni etapi, ki bo za tiste,

s cilja naše ture potem odpeljali še do domače garaže in pri meni je merilec pokazal skupaj malo manj kot 62 kilometrov. To je že kar solidna razdalja za naše častnike-kolesarje, katerih povprečna starost je bila tokrat 59,17 let. In če pri tem dodam še to, da je zabeležena povprečna hitrost skoraj 20 km/uro in da se nas je popoldne večina udeležila še slovesnosti ob 24-letnici trzinske bitke, potem res nismo še za v pokoj, kaj pravite?

enkrat opravičeno odsotne, veljala kot nadomestna etapa za športno medaljo. Kljub temu smo lahko zadovoljni, da se je obeh voženj udeležilo osem članov našega združenja, za našo 'kraljevsko' etapo po glavnih mestih naših petih občin pa se je najavilo še nekaj novih kolesarjev. Bo še naporno in tudi veselo, saj se bo naslednja etapa zaključila z društvenim piknikom in ni rečeno, da nas bo na kolesarski poti spremljala tudi kakšna kolesarka. **MIRAN STOPAR**

135 let PGD Domžale - mesto

Gasilsko društvo Domžale je bilo na pobudo župana Mateja Janežiča ustanovljeno leta 1880, leta 1884 je bila znotraj društva ustanovljena pihalna godba, ki se je pozneje osamosvojila.

PGD DOMŽALE - MESTO Priprave za gradnjo gasilskega doma so se začele leta 1907, slovesno pa je bil odprt septembra 1911. V januarju 1919 je bil prvi občni zbor po vojni, v letu 1923 pa so v uporabo izročili prevozno brizgalno in z njo prvič gasili požar pri Rahnetu. To se je začelo prostovoljno gasilsko društvo Domžale - mesto počasi razvijati: vozni park je z leti postajal veliko sodobnejši,

Rosenbauer Fox III, ki jo je blagoslovil domžalski župnik Klemen Svetelj in dejal: »Vesel sem, da ste v upravljanje dobili novo motorno brizgalno. Ampak še bolj kot stroj, ki ga boste upravljali, blagoslovim vas, gasilke in gasilci, namreč sam stroj po sebi je mrtev, če ga ne upravlja nekdo, ki je zanj usposobljen.« Rudi Volčini ml. je po protokolu brizgalno prvič zagnal. Za njeno dobro

v društvo dobivamo opremo, menjalo se je vodstvo, ostalo pa je eno – veselje do gasilstva oziroma pomoči ljudem pri reševanju njihovih življenj in imovine.

V sklopu praznovanja 135-letnice društva smo v soboto, 27. junija, organizirali že 21. gasilsko tekmovanje za Pokal Domžal in 3. tekmovanje starejših gasilcev in gasilk. Tekmovanja se je udeležilo 15 desetin in prav tri prehodne pokale so odnesli gasilci v trajno last. Prehodne pokale je zmagovalnim desetinam podelila domžalska podžupanja mag. Renata Kosec. Vsem desetinam še enkrat čestitamo za njihov uspeh.

Najbolj slovesen del popoldneva je bila blagoslovitev motorne brizgalne

delovanje smo malo nazdravili, nato pa se ob praznovanju obletnice veselili do trde noči, klepetali, nadgrajevali dobre odnose s prijatelji iz pobratenega društva Dekani ter sosednjih društev in potihem tudi malo kovali načrte za naprej.

Ob tej priložnosti bi se rada zahvalila vsem domačim gasilcem za njihovo delo, prosti čas in pomoč pri organizaciji in izvedbi tekmovanja, posebej pa Matjažu Ježku za vso logistiko celotnega praznovanja 135-letnice. Hvala vsem in vsakemu posebej in vse pozdravljam z gasilskim pozdravom: Na pomoč!

ZA PGD DOMŽALE - MESTO

SONJA PAVLIŠIČ

Ogled Fale se je začel s kratko zgodovino hidroelektrarne, nadaljeval pa z daljšim filmom, v katerem so nam predstavili Dravske elektrarne Maribor, še posebej pa zgodovino Fale in na kratko tudi muzej Hidroelektrarna Fala na reki Dravi. To je najstarejša elektrarna na slovenskem delu Drave. Enkratna rešitev ohranitve stare hidroelektrarne ob hkratnem obrato-

posebej pa človeku ostane v spominu cesta v obliki srca (srčkasta cesta), speljana sredi vinogradov. Jeseni nas čaka obisk muzeja slovenskih izgnancev v Brestanici, kamor bomo zagotovili brezplačni avtobusni prevoz.

Do tedaj vsem našim članom in članicam želimo prijetne poletne mesece.

VERA VOJSKA

DRUŠTVA

Domžalski taborniki so tudi letos taborili v Stavči vasi

Na poletno sredo, 15. julija 2015, so župan Občine Domžale Toni Dragar in ekipa predstavnikov občinskega štaba za civilno zaščito obiskali domžalske tabornike Rod skalnih taborov na njihovem taborjenju, ki tudi letos poteka v dolenski Stavči vasi blizu Žužemberka.

ROD SKALNIH TABOROV Starešina tabora 26-letni Blaž Verbič in vodja tabora 19-letna Urška Gerič sta županu in ekipi razkazala tabor z vso pripadajočo naravno infrastrukturo in naštel številne aktivnosti, ki so jih deležni tako mladi taborniki kot njihovi vodniki. Letošnja tema na taboru so olimpijske igre. Olimpijski krogi,

nici pa so se otroci igrali družabne igre. »Z, D, R, A, V, O, zdravo, zdravo, zdravo,« je zadonelo po taboru, ko se je skupina tabornikov vrnila s terena. Taborniški pozdrav Zdravo je tako zelo priljubljen med taborniki, da si ga vračajo, dokler se jim ga ne ljubi več ponavljati.

Mladi navdušenci nad naravo vsak dan telovadijo, raziskujejo gozd in bli-

Župan Toni Dragar z mladimi ljubitelji narave

ki so izobešeni na oglasni deski, so rdeča nit večernega dogajanja ob tabornem ognju, in so natiskani tudi na letošnjih zelenih majicah tabornikov.

Vsaka stvar v taboru ima svoje mesto, vse je lepo urejeno in pospravljeno. Sredi tabora plapolata visoko dvignjena taborniška zastava in spodaj gori večni ogenj. Da nikoli ne ugasne, skrbijo najmlajši udeleženci tabora in nočna straža. Na oglasni deski poleg gospodarca (to je večji šotor, v katerem so spravljene pisarniški material, pripomočki za ustvarjanje in izgubljeni predmeti) visi dnevni red, naloge dežurnega voda, jedilnik in tabela o ocenjevanju šotorov. V kuhinji se je pripravljalo kosilo (pire krompir in pečen puran), v pokriti jedil-

žnjo okolico, se vozijo s kanuji, se kopajo v Krki ter preživljajo nepozabne večere s peštrim programom ob zvokih kitare in tabornem ognju. Posebna dogodivščina je vsekakor noč, preživeta pod milim nebom na bivaku, ko si taborniki uredijo prenočišče in skuhaajo večerjo na odprtem ognju. Župan in ekipa so otroke pohvalili, saj hitro priskočijo na pomoč pri pomivanju posode, pospravljanju ali nabiranju vej. Pohvale vredni so tudi vodniki, ki s svojim delom in trudom otrokom pričarajo nepozabne taborniške dni, v katerih ni prostora za telefone in računalniške igrice.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA
FOTO: VIDO REPANŠEK

TEČAJ ŠIVANJA SLAMNIKOV

V Slamnikarskem muzeju Domžale se bo jeseni prvič izvajal brezplačni 16-urni osnovni tečaj šivanja slamnikov. Na tečaju se bodo udeleženci spoznali s tehnološkim postopkom izdelave slamnikov.

K sodelovanju vabimo kandidatke in kandidate s šiviljskim predznanjem. Število tečajnikov je omejeno.

Pisne vloge s kratko predstavitvijo, z navedbo izkušenj s šivanjem ter odgovorom, kakšen izziv vam predstavlja tovrstno izobraževanje, pričakujemo do 15. septembra 2015 na e-naslov slamnikarski.muzej@kd-domzale.si ali poštni naslov KD Franca Bernika Domžale, Ljubljanska 61, 1230 Domžale, s pripisom »Za tečaj šivanja slamnikov«.

www.kd-domzale.si

Optika Škofic že od 1975

Ljubljanska 87, Domžale
T: 01 721 40 06

delovni čas:
pon.-pet.: 8-12 in 16-18
sobota: 9-12

ZDRAVSTVENA NEGA STOPAL
Pančur d.o.o.

01/72 45 106
031/353 347

(v stavbi zdravstvenega doma Domžale)

Pamet v noge! NOVO:

- Sanacija glivičnega nohta s fotodinamično terapijo PACT MED (varno in nežno z lučko)

Obisk Idrije, Cerknega in bolnišnice Franja

Vrednote NOB in dogodke, povezane z njimi, je treba spoštovati.

KRAJEVNA ORGANIZACIJA ZA VREDNOTE NOB DOB, KRTINA je v maju pripravila obisk Idrije in Cerknega, posebno pozornost pa smo namenili obisku Bolnice Franje, ene redkih dobro ohranjenih partizanskih bolnišnic iz druge svetovne vojne, katere zgodovina je še posebej polna vrednot, za katere se zavzema naša organizacija.

Skoraj poln avtobus potnikov se je najprej ustavil ob Divjem jezeru, kraško-sifonskem naravnem pojavu, tudi kraškem izviru. Pravo naravno čudo je tudi reka Jezernica, najkrajša površinsko tekoča voda v Sloveniji, čudili pa smo se tudi pestrosti rastlin in živali v tem prvem slovenskem muzeju v naravi.

Po kratki seznantitvi z zgodovino in sedanostjo Idrije ter nekoč drugega najpomembnejšega rudnika živega srebra na svetu in postanku v tem rudarskem mestu, je bila naša naslednja postaja obisk muzeja v Cerknem ter ogled zbirk, povezanih z zgodovino tega kraja. Kraj je poznan tudi iz druge svetovne vojne, o čemer priča vrsta spominskih plošč in spomenikov na tem območju.

Kljub pravemu naliveu smo se povzpeli do slovenske vojne partizanske bolnice Franja, ki je med drugo svetovno vojno delovala od začetka zime 1943 do maja 1945 za oskrbo in zdravljenje ranjencev ter težkih bolnikov pod vodstvom tedaj mlade zdravnice dr. Franje Bojc – Bidovec. Vodnik Darko nas je skozi zgodbo o začetkih bol-

nice in njeni sedanosti opozarjal na posamezne barake, življenje v bolnici in skrb za prav vsakogar, ki je v bolnišnici našel pomoč kot ranjenec ali bolnik. Predstavil nam je udar vode, ki je v letu 2007 popolnoma uničil večino barak, na obnovo bolnišnice, pri kateri se je pokazala velika solidarnost, predvsem pa opozoril na vrednote, ki so se uresničevale v tej najbolj znani slovenski partizanski bolnišnici, sodelovanje z bližnjimi domačini, ki so zagotavljali hrano, zdravila ter sanitetni material in vlogo zdravnice Franje. Manjkalo ni niti vprašanj obisko-

valcev, ki so se čudili nekdanji pravi električni centrali, pa rentgenskemu aparatu in drugim že skoraj sodobnim zdravniškim pripomočkom. Z zanimanjem smo si ogledali posamezne barake, si predstavljali prizadevanja bolniškega osebja in bili veseli, da je bolnica Franja uvrščena na Unescov seznam svetovne dediščine.

Prijeten dan smo z ogledom sobe dr. Franje končali v bližnjem gostišču, sedaj pa se že pripravljamo na organizacijo in izvedbo prireditve ob prazniku Krajevne skupnosti Dob.

VERA VOJSKA

Menina planina 2015

Tradicionalna slovesnost v spomin na legendarni preboj sovražnikovega obroča na Menini planini v zimi 1943.

DRUŠTVO VOJNIH INVALIDOV DOMŽALE Vsako leto občine Zgornje Savinjske doline ter občine Kamnik, Celje in Maribor ter občine Zasavja pripravijo spominsko slovesnost z druženjem, ki jo namenijo legendarnemu preboju sovražnikovega obroča na Menini planini v zimi 1943. leta. Letošnja tradicionalna slovesnost je bila 4. julija pri planinskem domu na Menini planini.

Že od zgodnjih jutranjih ur so se z vseh koncev na Menino planino zgrinjali pohodniki, kolesarji, tudi avtomobili in avtobusi. Med udeleženci smo bili tudi člani Združenja za vrednote NOB Moravče in Društva vojni invalidov Domžale. Številni praporščaki, zastavonoše brigad v slavnostnem razpoloženju, mnogi tudi v partizanskih uniformah in s trofejnimi orožjem. Častna četa Slovenske vojske je ob zvokih godbe skupaj z drugimi delegacijami ob spominsko obeležje položila vence.

Številne udeležence je pozdravil župan občine Gornji Grad, še posebej je pozdravil vse borce, med njimi komandanta Šercerjeve in Zidanškove brigade tovariša Franca Severja Franto, ki je bil slavnostni govornik. Opisal je preboj brigade pozimi 1943 in posebej poudaril, da se kaj takega ne sme več zgoditi. V kulturnem programu so sodelovali godba, pevci in učenci bližnjih osnovnih šol ter Slovenska vojska.

Prijetno vreme je tokrat pripomoglo, da je bila tradicionalna slovesnost na Menini planini, kjer je bilo veliko borcev, veteranov, mladih in celo udeležencev iz inozemstva, res številčna. Organizatorji so pripravili res prijeten spominski dan in pričakujejo, da bo udeležba v prihodnje še bolj množična.

JOŽE NOVAK

V jubilejnem letu nadaljujemo svoje delo

40 let Društva podeželskih žena Domžale

DRUŠTVO PODEŽELSKIH ŽENA DOMŽALE Za uspešno delo jim je Občina Domžale podelila bronasto priznanje, dekleta in žene pa se trudijo, da bi z delom nadaljevale ter po svojih možnostih prispevale k razvoju svojih domačij in kmetij, pa tudi občine kot celote.

V skladu s programom dela so tako junija obiskale Posavje, kjer so po daljšem postanku v Dobovi v Brežicah spoznale Turistično kmetijo Vimpolškovič, ki ima večstoletno tradicijo, saj so na prijetni kmetiji živeli in delali predniki že v 16. stoletju.

Mladi gospodar Matija je ob prihodu predstavil zgodovino kmetije, posebej pa spregovoril o naravnem načinu pridelovanja več vrst zelenjave. Še posebej pa so si udeleženke z zanimanjem ogledovale manjši vrt ter imele vrsto vprašanj v zvezi s pridelovanjem zelenjave in sadja, zanimalo jih je tudi kisanje doma pridelanega zelja in repe, ki ju kisajo kot v starih časih v kadeh. Zanimiva je bila tudi predstavitev vzreje znanih krško-poljskih prašičev, za katere je značilna prosta reja, enako kot perutnine – vse pa krmijo z doma pridelano krmom. Gospodar je predstavil tudi izdelovanje suhomesnatih izdelkov. O kakovosti in

med največje slovenske cerkve ter je ena najlepših bazilik v Sloveniji. Še posebej zanimivo je, da so za cerkev, ki je bila slovesno posvečena ob začetku prve svetovne vojne, denar prispevali Slovenci iz domovine in tujine. Bazilika je resnično vredna ogleda, in če vas pot zanes v ta lep konec Slovenije, obiščite jo.

Sicer pa so članice Društva podeželskih žena Domžale tudi letos dosegle lep uspeh na tradicionalni razstavi slovenskih kmečkih dobrot na Ptuj, svoje delo predstavljajo na različnih sejmi in prireditvah, tudi v letošnjem letu pa sodelujejo z drugimi podobnimi društvi.

Njihov osnovni cilj tudi v letošnjem letu ostaja pridelovanje zdrave domače hrane, poleg tega še skrb za družine ter razvoj domačij in kmetij, načrtujejo pa tudi udeležbo na strokovnih srečanjih in tečajih.

VERA VOJSKA

Slovesnost ob dnevu policije

V Športnem parku Policijske akademije v Tacnu je bila osrednja slovesnost ob dnevu državnost in dnevu slovenske policije. V uvodnem delu je številne prisotne in vabljene goste pozdravil direktor PU Ljubljana Stane Vrečar. Z minuta molka smo se spomnili in počastili spomin na padle v osamosvojitveni vojni za Slovenijo.

Sledil je slavnostni govor generalnega direktorja Slovenske policije Marjana Banka, ki je med drugim dejal: »Smo v obdobju velike krizne situacije, ki zahteva še večjo prisotnost policije, še več sodelovanja z državljanji in pravično delo našega poklica, da skupaj ohranimo samostojnost.« Nagovoril nas je tudi predsednik Policijskega veteranskega društva Sever Emerik Peterka. Poudaril je nujno ohranjanje spominov ter vrednot osamosvojitvene vojne in procesov pred 25 leti, pa tudi, da je nujno sodelovanje s strukturami istega mišljenja, nenazadnje tudi z današnjo policijo, ker smo skupaj močnejši.

Kulturni del slovesnosti je prispeval Orkester slovenske policije, ki je s svojim igranjem povezoval govornike. Sledila je podelitev priznanj in odlikovanj zaslužnim v osamosvojitveni vojni ter za prizadevnost in dolgoletno delo v policiji. Med nagrajenci so bili tudi naslednji policisti in policistke Policijske postaje Domžale, ki jo vodi komandir Metod Vidmar: Janez Jecel, pomočnik

komandirja, Aljoša Korošec, policist oglednik, ter Boris Potočnik in Martin Pogačnik, policista kriminalista, Nataša Jančar, vodja policijskega okoliša, Nataša Novak, policistka oglednica, Sanja Grmek, dežurna policistka, in Natalija Gorišek, administratorka. Po končani slovesnosti smo se prepustili prijetnemu druženju.

TONE HABJANIČ

Ponovitev nove maše Gašperja Mauka v Domžalah

V cerkvi Marije Vnebovzete v Domžalah je bilo v nedeljo, 12. julija 2015, posebej slovesno. Potekala je ponovitev nove maše, ki jo je daroval novomašnik Gašper Mauko, ki je zadnje leto kot diakon deloval v Domžalah. Teden dni prej je novo mašo daroval v domači župniji v cerkvi sv. Petra v Radovljici.

Velik mlaj pred domžalsko cerkvijo in lepo okrašena cerkev sta nakazovala na poseben praznik. Domžalski farani so bili deležni ponovitve nove maše, ki jo je daroval Gašper Mauko. Slovesno petje, ki so ga izvajali pevke in pevci Mešanega župnijskega pevskega zbora v sodelovanju s še nekaterimi povabljenimi glasbeniki, je dalo slovesnosti še dodaten čar. Prav tako je zapel tudi otroški zborček.

Slavnostni spreved, ki so ga skupaj z novomašnikom sestavljale narodne noše, ministranti in duhovniki je krenila izpred župnišča proti cerkvi, kjer so najprej novomašniku Gašperju izrekli dobrodošlico, sledil je novomašni blagoslov in ponovitev nove maše, ki jo je novomašnik daroval skupaj z mag.

Klemenom Sveteljem, Gašperjem Otrinom, dr. Antonom Štrukljem, Janezom Žagarjem in Štefanom Babičem. Slovesnost so oblikovali tako, da so farani po končani sveti maši šli v sprevedu mimo novomašnika, se rokovali s njim, nato pa je pred cerkvijo sledilo še druženje z novomašnikom in pogostitvijo.

Vsem, ki so pomagali pri pripravi slovesnosti, so se posebej zahvalili, saj dela pri pripravi take slovesnosti ni malo; od

izdelave vencev, čiščenja in okraševanja cerkve, postavitve mlaja do pogostitve, za katero so poskrbele gospodinje in mošje ter še marsikatero opravilo. Posebna zahvala je šla tudi domačemu župnijskemu pevskeму zboru, saj so med ponovitvijo nove maše izvajali Mozartovo Missa brevis in B.

Gašper bo svojo prvo službo kot kaplan nastopil avgusta v župniji Vrhnika. MIHA ULČAR

Modro vince

»Modrovince Matjaža Brojana so prispevek pomirjanja slovenske blaznosti v najboljšem pomenu. Odslikavajo življenjske skušnje ustvarjalca, ki mu je bil v zibel položen privilegij, da more misliti in snovati s svojo glavo. Njegovo razmišljanje so zakladnica izvirne ljudske tvornosti, čeprav jih je moč povzdigniti tudi v spodobno univerzalnost literarnega. Modrovince so zapisi avtorja, katerega življenjski elan, pogum in vpetost v okolje, v katerem živi, je vredno spoštovati kot resnično darilo bralskemu publikumu,« je v uvod k novi knjigi Matjaža Brojana pod naslovom Brojanovega Matjaža Modrovince – dušna hrana naša med drugim napisal Roman Končar, slovenski dramski igralec.

To je že druga podobna knjiga, kar nam avtor pove na naslovni strani, kjer napiše Drugič splašene ptice pameti, več o svojih modrovincah pa napiše pod naslovom Moje modrovine tako in drugače. V njih predstavlja zgodovino zapisovanja misli, ki so se mu porajale skozi življenje, in ki jih je imenoval modrovine, hkrati pa pravi: »Rad pa bi povedal, da gre z mojimi modrovincami za odzive na zdajšnje življenje, na družbene razmere, na procese, dogajanja pred našimi, povečini nemočnimi očmi. Nisem pametnik, pametnjakar ali pametnjakovič, tudi modrec ne, ki bi vam želel soliti pamet, sem le avtor, ki si želi, da bo kdo od vas, ki boste to prebrali, sam zase zabrundal v brado: 'Madonca, res je tako, prav ima.' Če bo

tako, potem s tole knjižico, kot pravimo, nisem brnil v temo.« Modrovince je čudovito ilustriral Igor Ribič.

Za pokušino sem za vas iz knjižice izbrala nekaj modrovinc:

Mladim so vrata na široko odprta. Na izhodu iz države.

Zagonska sredstva nekateri razumejo tako, da jih je treba zagoniti.

Najnevarnejši poklic na vsem svetu je poklic upokojenca: še vsakogar je spravil na oni svet!

Pa naj še zaključim z besedami Romana Končarja, s katerimi se popolnoma strinjam: »Pred vami je knjiga, ki je veliko več kot le to. Je nevsiljivo bogat učbenik življenja. Naj vam 'bralno tekne' in naj vam bo v veselje.« Avtorju Matjažu Brojanu novinarju, uredniku, ljubitelju kulturne dediščine in vsega lepega pa iskrene čestitke in veliko uspeha na poti do nove knjige ... VERA VOJSKA

Brezplačni posvet v Energetski pisarni JUB in Srca Slovenije!

Vsi, ki prenavljate svoje stanovanjske enote, lahko pridobite vrsto koristnih brezplačnih nasvetov o načinih energijsko varčne gradnje in kakovostne prenove objektov. Energetska pisarna JUB-a in Srca Slovenije deluje v prostorih JUB Design Studia v Dolu pri Ljubljani **vsako drugo sredo med 16. in 18. uro.**

Obiskovalcem nudi **svetovanja** o fasadnih ovojih. Svetovali vam bodo priznani JUB-ovi strokovnjaki. Vsi obiskovalci Energetske pisarne prejmejo **10% popust** na gotovinski nakup izdelkov v JUB-ovi trgovini.

Enkrat mesečno potekajo **brezplačna predavanja in svetovanja** s področja učinkovite rabe energije in obnovljivih virov energije. Termini predavanj do konca letošnjega leta:

- **Sreda, 26. avgust**, ob 17. uri: **toplotne črpalke**
- **Sreda, 23. september**, ob 17. uri: **ogrevanje in strojne inštalacije**
- **Sreda, 21. oktober**, ob 17. uri: **zrakotesnost in prezračevanje**
- **Sreda, 18. november**, ob 17. uri: **gradnja energijsko učinkovitih objektov**

Več informacij: www.srce-slovenije.si/okolje, www.jub.si

85-letni jubilej Lojzke Grošelj

Na Erjavčevi ulici v Dobu je sredi junija praznovala častitljivi jubilej Lojzka Grošelj.

Rodila se je 18. junija 1930 v vasi Tirosek pri Novi Štifti. V družini je bilo sedem otrok, od katerih sta živa še, naša jublantka in njen dve leti starejši brat.

Leta 1959 se je poročila v Dobu, kjer sta si, žal že s pokojnim možem Janezom, ustvarila prijeten dom. Rodili so se jima trije otroci, dve hčerki in sin. Ima tudi sedem vnukov in šest pravnukov, ki jo vsi radi obiskujejo. Še vedno sama skrbi za cvetje in manjši vrtiček pri hiši, med tednom pa še skuha zase in sinovo družino, ki živi v isti hiši. Predvsem pa rada hodi na sprehode, saj je bila pred nekaj leti več kot dvestokrat v Arboretumu v Volčjem Potoku, kamor je tako rada zahajala s svojo svakinjo.

V društvo upokojencev Naš dom v Dobu se je včlanila leta 2011 in se do zdaj redno udeleževala naših srečanj in izletov. S svojo vedrino in pozitivnim mišljenjem daje vzgled tudi drugim upokojencem. Ob lepem jubileju smo ji čestitali tudi člani odbora društva upo-

kojencev in ji zaželeli še veliko zdravih in zadovoljnih let v krogu svojih dragih.

Še na mnoga zdrava in srečna leta, gospa Lojzka!

TATJANA GREGORIN

Zlatoporočenca Francka in Jože Volčini

Iskrene čestitke

»Želim vama, da vama bo lepo, lepo tudi v prihodnje med vajinimi domačimi – in naj vaju v jeseni življenja spremljajo sreča in zdravje ter ljubezen najbližjih – pa tudi misel, ki se mi zdi še posebej primerna za vaju: čeprav je za vama veliko lepih dni, dajta tudi v prihodnje vsakemu novemu dnevu priložnost, da postane najlepši dan v vajinem življenju,« je v so-

to je bilo srečanje za vedno, saj sta se kar kmalu odločila za poroko, ki je bila 17. julija 1965 v Domžalah. Novi dom sta si ustvarila na domu njegovih staršev. A le za kratko, saj je tedaj mladi Jože z željo, da ustvari kar najboljše pogoje za svojo bodočo družino, odšel v Nemčijo, kmalu za njim pa tudi žena Francka. V Nemčiji sta si po nekaj letih dela v ra-

Zlatoporočenca z najbližjimi in županom

boto, 18. julija 2015 dejal župan Občine Domžale Toni Dragar, ko sta zlatoporočenca Francka in Jože Volčini z Vira po petdesetih letih skupnega življenja drug drugemu obljubila, da tudi v prihodnje želita stopati skupaj – v dobrem in slabem. Zlatoporočencema je čestital v imenu občine, jima izročil priložnostno darilo ter jima zaželel veliko zdravja, sreče in razumevanja tudi v prihodnje.

Slovesnosti v poročni dvorani Kulturnega doma Franca Bernika Domžale so se udeležili vsi trije otroci zlatoporočencev z družinami, veliko sorodnikov, prijateljev in znancev.

Zlatoporočenka Frančiška, rojena Dimc, ki je bolj vajena imena Francka, se je rodila 25. decembra 1943 kot peta med enajstimi otroki v kmečki družini v Depali vasi. Čeprav dela na kmetiji ni nikoli zmanjkalo, ima na otroštvo in mladost lepe spomine. Tudi v Osnovno šolo Domžale je gospa Francka rada hodila, nato pa se je zaposlila v Toku.

Zlatoporočenec Jože Volčini je bil rojen 27. avgusta 1941 kot osmi med devetimi otroki na Viru. Oče in mama sta bila delavca. Po končani osnovni šoli v Dobu je obiskoval tedanjo prvo gimnazijo v Domžalah. Pri kovaštvu Vojska na Rodici se je izučil za kovača, naredil še poklicno šolo v Celju ter postal strojnik-kovinar in se zaposlil v domžalskem Mlinostroju.

Mlada človeka, vsak s svojimi sanjami, sta se srečala 8. november 1964 pred kino predstavo v sedanjem Kulturnem domu Franca Bernika Domžale in

znih podjetjih ustanovila podjetje za montažne storitve, ki je lepo cvetelo, rasla pa je tudi družina. Hči Irena se je rodila 1965. leta, hči Majda 1967., sin Robert pa je s svojim rojstvom starša razveselil leta 1973. V letu 1976 sta se vrnila v domovino, kjer ju je v bližini Jožetove domačije na Viru čakala nova hiša. Vselila sta se za novo leto 1968. Z bogatimi izkušnjami iz podjetništva v Nemčiji je v Domžalah pri Pavlijevih na Savski cesti odprl lepo urejeno delavnico – steklarstvo, kjer mu je bila žena Francka, sicer bolj zadolžena za družino, v veliko pomoč. Danes nadaljuje steklarsko tradicijo Irenina družina. Z veseljem skrbita tudi za urejeno hišo in okolico, zlatoporočenka pa tudi že vrsto let poskrbi, da z njive v Depali vasi pridejo na mize domačih zdravi pridelki.

Z otroki in družinami ter štirimi vnuki, sta v jeseni življenja zadovoljna. V njunem življenju skoraj ni prostora za članstvo v različnih društvih in organizacijah, je pa obrtnik Jože Volčini nekaj časa sodeloval v delu pristojne republiške zbornice. Najraje sta doma, skupaj z domačimi, rešujeta križanke in pravit, da gredo pri reševanju možgani na pašo in potem boljše delajo.

Zlato poroko sta v družbi domačih in številnih sorodnikov slovesno praznovala tudi v dobski cerkvi. Zlatoporočencema Francki in Jožetu Volčinijevima iskrene čestitke in veliko zdravja, sreče in veselja na poti do biserne poroke.

VERA VOJSKA
FOTO: TEJA HAUPTMAN

IZ NAŠIH VRTCEV IN ŠOL

EVS prostovoljci obiskali Domžale

V Centru za mlade Domžale smo imeli v torek, 9. junija, prav poseben obisk. Obiskali so nas prostovoljci Evropske prostovoljne službe (EVS), ki delujejo pod okriljem Mladinske mreže MaMa.

CZM DOMŽALE Ker je ena zavez CZM-ja približati mednarodne izmenjave mladim Domžalčanom, smo se skupaj odpravili na Gimnazijo Domžale, kjer so z zanimivo predstavitvijo srednješolce navduševali za pot v tujino. Po delavnici na gimnaziji smo se z EVS prostovoljci odpravili tudi po centru Domžal, kjer smo izvedli ulično akcijo Flash mob. Z njo smo pritegnili pozornost mimoidočih in jim predstavili možnosti mladinskih izmenjav, predvsem EVS prostovoljstva.

Prostovoljci so prišli iz različnih držav, kot so Finska, Estonija, Portugalska, Albanija in Ciper. V Sloveniji so bili na dvomesečnem projektu. Tako kot v Domžalah so možnosti mladinskih izmenjav predstavili tudi v drugih slovenskih mestih.

In kaj sploh je EVS? Namenjen je mladim med 17. in 30. letom starosti, ki si želijo s prostovoljnim delom v tujini pridobiti nove delovne izkušnje v mednarodnem in medkulturnem okolju ter si povečati možnost za zaposlitev po vrnitvi domov. Dela so zelo raznolika in vsak lahko najde nekaj zase. Lahko se odpravite na delo v mladinski center, ljubitelji živali in narave lahko izberete delo na kmetiji

ali ranču, športni navdušenci se pridružite kateremu od športnih društev itd. Kar je najboljšje pri vsem tem, je, da imate krite stroške bivanja in prehrane, večji del (večinoma v celoti) potnih stroškov, prejmete pa tudi mesečno žepnino v višini 85 evrov.

Vse informacije o EVS prostovoljstvu lahko dobite v Centru za mlade Domžale (Ljubljanska cesta 58, Domžale, info@czm-domzale.si in 040 255 568), kjer vam bodo pomagali tudi pri iskanju EVS projektov in prijavi nanje.

Osnovna šola Roje se ponaša z nazivom Kulturna šola

Glasbena dejavnost na šoli (pevski zbor in Orffova inštrumentalna skupina) je zagotovo dejavnost, ki močno zaznamuje kulturno življenje naše šole.

OŠ ROJE Z glasbo bogatimo vsakdan in prav vse šolske dogodke ter širimo glas naše šole v regiji ter po vsej državi, saj se povezujemo z okoliškimi šolami in drugimi ustanovami. Že vsa leta se redno udeležujemo prireditev revijalnega značaja za učence s posebnimi potrebami na republiški ravni. Poleg kulturnega udejstvovanja s pomočjo glasbe že vrsto let širimo tudi srčno kulturo.

Zelo močni smo na področju likovne dejavnosti, kjer ni opaziti razlik med našimi učenci in učenci rednih osnovnih šol. Natečaji, ki se jih udeležujemo so v večji meri razpisani za splošno populacijo, torej je konkurenca zelo velika. Pa vendar se naši učenci domov ne vračajo praznih rok. Nasprotno. Posegajo po najbolj zlahtnih mestih, na kar smo neizmerno ponosni.

Naši učenci izredno uživajo v gledanju gledaliških predstav in drugih dejavnostih (ogledi razstav, muzejev), pa nas finance nemalokrat pri tem ovirajo, saj je vsaka dejavnost nenadajno oddaljena in tako povezana s stroški. Pa se nekako znajdemo.

Natalija Šimec s prejemnicama naziva Zoyo in Karmen

To je le nekaj kulturnih dejavnosti, ki jih imamo na naši šoli. Zdelo se nam je prav, da za njih slišijo tudi v Ljubljani in malo širše po naši državi. Odločili smo se, da se na tem področju pomerimo še s številnimi drugimi šolami po državi, ki imajo bistveno boljše pogoje za delo kakor mi, in se borimo za naziv Kulturna šola, ki ga

na nivoju Republike Slovenije podeljuje Javni sklad za kulturne dejavnosti. In uspelo nam je, saj smo 21. maja v Ljubljani slavnostno prevzeli naziv in zastavo Kulturna šola, ki ju bomo uporabljali naslednja štiri leta. V tem času bomo skrbeli in pazili, da bo naziv ostal naš tudi v prihodnje.

NADA GRČAR, UČITELJICA OŠ ROJE

»Adijo, šola!« se je razlegalo daleč naokrog

Šolski sklad OŠ Vencija Perka iz Domžal je letos ponovno organiziral prireditev Adijo, šola!

OŠ VENCILJA PERKA Obisk zaključnega druženja učencev, učiteljev, staršev, sorodnikov in prijateljev je bil množičen. V zraku je bilo čuti veselje, razigranost, pa tudi pričakovanje skorajšnjih počitnic. Ob tem so obiskovalci naredili tudi veliko dobrega: z nakupom žetonov, ki so jih zamenjali za sodelovanje pri posameznih aktivnostih, so namreč prispevali sredstva v Šolski sklad. Tako zbrana sredstva bodo namenjena za pomoči potrebnim otrokom, za sofinanciranje nadstandardnega programa ter za obnove in izboljšave.

Na prireditvi so se z nastopi predstavili učenci, ki so zaplesali, zapeli in prikazali svoje športne veščine. Učitelji

so skupaj s starši neutrudno pekli palačinke in čevapčiče, pripravljali kokice, smoothije in sladkorno peno, izdelovali nakit, pletli kitke, lakirali nohte, prikazovali eksperimente in sitotisk. Obiskovalci so se lahko poskusili v kvizu o Španiji, streljanju z elektronsko puško, igranju košarke in v hoji na smučeh, se udeležili plesnega tečaja ali stripovske delavnice. Pogumnejši so se dvignili z lestvijo vozila domžalskih gasilcev visoko nad šolo in se razgledali daleč naokoli. Veliko zanimanja je bilo za predstavitev ihanskega skakalnega in biatlonskega kluba, za ameriški nogomet, za karate in judo, za gimnastične nastope in taborniške veščine.

Obiskovalci so navdušeno spremljali plesne, glasbene in kotalkarske nastope sedanjih in nekdanih učencev OŠ Vencija Perka. Posebna poslastica je bil zaključni, kavbojski ples, ki so ga zaplesali učenci vseh razredov.

Petra Korošec, ravnateljica OŠ Vencija Perka, se je ob uspešni prireditvi zahvalila vsem sodelujočim posameznikom in društvom ter dobaviteljem, staršem in prostovoljcem za podarjeno hrano, pijačo in sadje. Posebno zahvalo je namenila ekipi upravnega odbora Šolskega sklada, ki je poskrbela, da je vse teklo gladko.

**ZA OŠ VENCILJA PERKA
PARTICIJA VERBOLE**

Drugošolci obiskali živalski vrt

Učenci 2. razredov OŠ Vencija Perka iz Domžal so se ob zaključku šolskega leta odpravili na ekskurzijo v Živalski vrt Ljubljana.

Domišljjski papagaji na ogled v ljubljanskem živalskem vrtu

OŠ VENCILJA PERKA Poleg živali so si ogledali tudi razstavo z naslovom Moj domišljjski papagaj in nekateri med njimi so med razstavljenimi risbami prepoznali svojega papagaja. Risbe so namreč ustvarili učenci 2. b in 2. c razreda pod mentorstvom učiteljice Martine Lesjak. Na njeno pobu-

do učenci OŠ Vencija Perka tokrat že četrto leto zapored razstavljajo v ZOO Ljubljana. Razstavo si lahko ogledate do 25. avgusta in si tako še polepšate obisk živalskega vrta.

**ZA OŠ VENCILJA PERKA DOMŽALE
PARTICIJA VERBOLE
FOTO: P. V.**

Samostojnost in odvisnost naših otrok

V Domžalah imamo kar nekaj društev, ki otrokom ponujajo veselje in zabavo med počitnicami. Vsi, ki smo strokovni delavci na tem področju, se zavedamo, da je naše delo velika odgovornost in tudi veliko veselje.

Starši se počasi zavedajo, da je bolje primakniti kak evro, kot pa otroka pustiti samega z elektronskimi napravami. Konec koncev, je bolj varno. Sicer se na počitnicah lahko zgodi kakšna buška, tudi vrezina, prepir, ... a to je življenjskega pomena in to je nujno potrebno doživeti. Svet pač ni ustvarjen tako, da nam nekega lepega dne ne bi bilo potrebno prestopiti ovire, ustvarjati kompromise, odrezati, prelomiti ... Tako je tudi pri nas. Vse večje število otrok prihaja, različne starosti od 5 in vse do 14 let ter z nami preživlja lepo poletje in doživeto otroštvo.

Kot predsednica društva sem v svojem otroštvu doživljala res doživeto naravo, kjer smo otroci ustvarjali, gradili, plezali ... starši nas niso 'nadzirali' ali stali za nami in prepo-

vedovali; »Pazi, padel boš, joj, pojdi dol, udaril se boš, kam greš, izgubil se boš ...« Otroke moramo učiti samostojnosti in kar je glavno, moramo jim zaupati in dovoliti, saj oni zmorejo, če le imajo možnost in srečo, da to lahko naredijo. Na koncu nam vsem preostane preživetje. Preživeli bomo, če bomo samozavestni, pogumni, močni, sposobni, inovativni in dobri ljudje. Takšne otroke gradimo v Mavrici. Skozi poletje potekajo počitnice kot so Indijanske, Kavbojske, Naravoslovne, Od bazena do bazena in Od kmetije do kmetije. Takšne počitnice bi privoščili vsem otrokom in vabimo vas, da se teh aktivnosti udeležijo tudi vaši otroci. Več informacij: www.sadmavrica.si/ ali info@sadmavrica.si

MOJCA GROJZDEK

Mladinski brainstorming

Ker se po mnenju mnogih v Domžalah nič ne dogaja, smo se v Centru za mlade Domžale odločili to spremeniti.

CZM DOMŽALE V ta namen smo v torek, 23. junija, v naših prostorih, organizirali mladinski brainstorming, kjer smo mladim dali možnost, da povedo, kakšen prostor za druženje in kakšnih aktivnosti si želijo v Domžalah. Govorili smo o dogajanju v mladinskem centru in na splošno o tem, kako aktivirati mlade v našem okolju. Dogodek je potekal v obliki treh okroglih miz,

POPRAVEK

V junijemskem Slamniku smo pod prispevek z naslovom Ustvarjalni vikend v ČŠOD kot avtorico podpisali Vanjo Repič. Avtorica besedila je bila Patricija Verbole.

ODPRT ZA VSA PRESENEČENJA

MSGR. DR. FRANC ŠUŠTAR, NOVI LJUBLJANSKI POMOŽNI ŠKOF

V ljubljanski stolnici je bil v nedeljo, 15. marca 2015, v ljubljanskega pomožnega škofa posvečen msgr. dr. Franc Šuštar, ki je doma iz Preserij pri Radomljah. Obiskali smo ga na ljubljanski nadškofiji, kjer je sedaj njegovo novo domovanje.

Besedilo in foto: Miha Ulčar

Ob srečanju z njim sem takoj začutil istega človeka kot pred štiriindvajsetimi leti, ko sem se prvič srečal z njim. Gre za človeka, polnega duhovnosti, ponižnosti, modrosti in hvaležnosti za vse darove, ki jih je prejel od Boga. Zanimivo je tudi to, da sem si ob prvem srečanju z njim sam pri sebi takrat rekel, da bo Franci nekoč postal škof. In je res postal!

30-letnica mašniškega posvečenja

V letošnjem letu msgr. Franc Šuštar obeležuje 30-letnico mašniškega posvečenja, za katera pravi, da so minila zelo hitro in da je bil ta čas zelo raznolik in bogat: »Zelo dobro se še spominjam mašniškega posvečenja, ki sem ga prejel 29. junija 1985 in nove maše, ki sem jo daroval 30. junija na Homcu.« Pravi, da so se mu dogodki iz tistega obdobja globoko vtisnili v spomin. V tem času se mu je namreč zgodilo marsikaj, od tega, da je bil še študent v tistem času, opravil je magistrij in nato še doktorat. Sledila so kaplanska leta, služba rektorja bogoslovnega semenišča, potem služba župnika in na koncu ponovno služba rektorja bogoslovnega semenišča. Sedaj pa je že štiri mesece škof. »Ta leta in dogodki so mi prinesli veliko čudenja in notranje sreče. Ko sem stopal na to pot, si nikakor nisem predstavljal, kaj vse se bo zgodilo, pa sem drugače odprt za vsa presenečenja.«

Presenečenje

Papež Frančišek ga je v začetku februarja imenoval za ljubljanskega pomožnega škofa in naslovnega škofa škofije Ressiane. Za imenovanje je izvedel od apostolskega nuncija v Ljubljani msgr. dr. Juliusza Janusza, ki ga je 1. februarja popoldan poklical in ga vprašal, če bi se oglašil pri njem. »Pomislil sem, da me bo gotovo povprašal kakšno stvar glede življenja v semenišču ali programa, ki smo ga pripravljali, da ga nato sprejme kongregacija za duhovnike v Rimu. Ko pa sem prišel k njemu, sva se pogovarjala o vseh mogočih stvareh. Na koncu pa mi pove, da je papež poslal imenovanje za novega pomožnega škofa v Ljubljani in me vpraša, če bi to sprejel«, pove msgr. Šuštar. Takrat mu je vzelo sapo, ker je vedel, kaj to pomeni in zato je bilo to začudenje kar veliko. Apostolski nuncij je pričakoval, da mu kaj kmalu odgovori, kaj si misli o tem. »Seveda sem si vzel nekaj časa, da sem se nekoliko umiril, zbral in dobro pomislil. Ko sva se nato še malo pogovarjala, sem pristal in sprejel imenovanje,« pojasni msgr. Šuštar. Do novinarske konference, ki so jo pripravili čez teden dni, si je vzel nekaj dni časa, da je vse te stvari lahko v sebi še premislil in se pripravil na javno objavo te novice. Pove, da je bilo zelo zanimivo, da so mu bogoslovci, ki so ga v tistih dnevih spremljali, po objavi novice dejali: »Saj ste bili res nekam čudni ta teden.« Ko je o imenovanju in o svoji odločitvi, da sprejme škofovsko poslanstvo, veliko premišljeval, ovrednotil in postavljaj v molitve pred Boga, se mu je vsekakor poznalo na zunaj.

Ta novica je bila zanj namreč preseenečenje. Ker je bil v službi rektorja, je seveda že približno vedel, kaj pomeni škofovsko posvečenje, kaj pomeni škofovska služba in služba generalnega vikarja škofije. Zato je čutil tudi veliko odgovornost pred to izbiro in odločitvijo. Potem pa je vse skupaj malo bolj ponotranjil in se pomiril: »Boga sem

prosil, da mi podari tudi veselje, da ne bom videl samo odgovornosti oziroma teže te odločitve in teže poklicanosti, ampak tudi stvar veselja in navdušenja. Da sem iz začetne zaskrbljenosti, kako bi vstopil, začutil, da je to zame in za cerkev dar, je preteklo nekaj dni.«

Priprave na škofovsko posvečenje

Priprave na škofovsko posvečenje so bile podobne, kot so bile tiste za mašniško posvečenje, pojasni msgr. Šuštar. Veliko se je pripravljaj duhovno, je pa tudi nekaj stvari prebral na temo, kaj pomeni škofovska služba in kaj je škofovsko poslanstvo. Poglobil se je tudi v sam obred posvečenja, ki je zelo pomenljiv in že sam po sebi izraža vse darove, in vse naloge, ki jih sprejema škof. Nato se je za teden dni umaknil na duhovne vaje, v samoto, kjer je v miru in tišini molil.

Za škofovsko geslo si je izbral besede 'Gospod je blizu!'. To geslo je povezano tudi z njegovim novomašnim geslom. Pravi, da je te besede izbral zelo skrbno. Nekega življenjskega gesla se človek namreč ne spomni kar tako mimogrede, ampak je res želel najti besede, ki mu bodo vodilo za celotno življenje. Ob novomašniškem posvečenju je našel besede iz Pavlovega pisma filipljanom: »Veselite se vedno v Gospodu. Gospod je blizu!« Zaupa tudi, da se v tridesetih letih njegovega duhovniškega življenja te besede res udejanjajo in uresničujejo v življenju: »Vem, da sem takrat izbral prave besede. Še sedaj me navdihujejo.« Ko je bil posvečen nadškof Stanislav Zore, je izbral besede 'Veselite se v Gospodu'. »Je pa lepo, da imava iste misli, isto vodilo v življenju in iste potrditve.« Ko je bil poklican za škofa, se je najprej spraševal, kaj naj pa sedaj izbere za vodilo: »Ponovil sem svoje novomašniško geslo in ugotovil, da mi je ostal še drugi del in sem izbral ta stavek, ki je tudi zelo pomenljiv v mojem življenju. Že v pripravi na škofovsko posvečenje sem se zavedal, da če

želim izvršiti svoje poslanstvo, moram biti Bogu zelo blizu, da se bom od njega učil, hkrati pa mu zaupal, da bo on delal preko mene. Se pravi ta bližina je življenjsko pomembna zame.«

Delovne obveznosti škofa

Kot pomožnemu škofu v ljubljanski nadškofiji mu je bila podeljena dolžnost Generalnega vikarja. To je služba znotraj nadškofijske uprave. Služba človeka, ki nadškofa nadomešča v vseh stvareh, razen v bistvenih temeljnih, saj je gospod nadškof prvi odgovoren za ljubljansko nadškofijo. Tako redno spremlja in podpisuje listine, ki so drugotnega pomena, pripravlja odgovore o gospodarski komisiji ali pomaga pri pripravi predlogov za posebne spremembe v nadškofiji. Povezuje se z vsemi področji dela uprave ljubljanske nadškofije, kot so tajništvo, gospodarska uprava, arhivi ... Poleg tega pa je redno prisoten v nadškofijskih uradih, za pogovor, mnenje. So pa tukaj še tudi različne slovesnosti, ko škofo vabijo na blagoslovitve cerkva in kapelic. Škofo posvečujejo diakone, duhovnike, sodelujejo pri pogrebih duhovnikov, pri birmanju so škofo prvi, potem so tu tudi razne obletnice po župnijah in še marsikaj. Marsikdo si namreč želi, da na takšne dogodke pride škof, saj je škof duhovni pastir za potrditev povezanosti v celotni škofiji. »Tako, da je teh dogodkov zelo veliko. Lepo se mi je srečavati z ljudmi. Predvsem zdaj sem imel kar precej birm, okrog dvajset, po različnih župnijah. Srečeval sem se z birmanci, pa tudi njihovimi starši in botri. Na slovesnostih je vedno prijetno in tudi duhovno bogato. Vem, da je tukaj veliko odprtosti, pripravljenosti, ki se mogoče kasneje porazgubi. Sem pa vesel, da lahko mlade potrjujem v veri,« z veseljem pove msgr. Šuštar.

Maša na Homcu

Kmalu po imenovanju za škofa je prišel na Homec, kjer je maševal pred

Boga sem prosil, da mi podari tudi veselje, da ne bom videl samo odgovornosti oziroma teže te odločitve in teže poklicanosti, ampak tudi stvar veselja in navdušenja. Da sem iz začetne zaskrbljenosti, kako bi vstopil, začutil, da je to zame in za cerkev dar, je preteklo nekaj dni.

svojimi rojaki. Vedno je namreč rad prihajal v domačo župnijo na obiske, hkrati pa je ob različnih priložnostih večkrat tudi maševal v svoji domači župnijski cerkvi. Že pred imenovanjem je bil povabljen na birmo na Homec, saj ga je njegova nečakinja Mihaela, ki se je pripravljala na birmo, prosila, če bi bil lahko njen boter: »Potem ko sem bil posvečen v škofa, sva se z župnikom Lojzetom Hostnikom dogovorila, da bi bilo dobro, da bi prišel prav jaz birmovat na Homec in bi bila to hkrati tudi priložnost za srečanje z verniki domače župnije. Vesel sem bil dvojnega praznika, tako same slovesnosti svete birme kot tudi samega srečanja z domačimi verniki.« Pravi, da je bil navdušen nad njihovo odprtostjo in pripravljenostjo. Postavili so mlaje, uredili cerkev, bilo je čudovito petje, tako da je videl, da se njegovega škofovskega posvečenja in škofovanja veselijo tudi njegovi rojaki, domači in sorodniki: »Videl in začutil sem, da so ponosni, da je eden izmed njih postal škof, saj so s tem tudi oni postali deležni tega daru in veselja.«

Svež veter

Po imenovanju ljubljanskega nadškofa Zoreta, pomožnega škofa Šuštarja in mariborskega nadškofa Cvikla so

pričakovanja verujočih in neverujočih velika, predvsem pa je slovenska javnost dobila občutek, da je zavel nov veter, glede na nekatere pretekle dogodke, ki so dokaj negativno vplivali na samo javno mnenje o cerkvi kot instituciji. O tem msgr. Šuštar pove, da se strinja, da tako verujoči kot neverujoči od škofov pričakujejo tisto držo, pravzaprav tisto originalno poslanstvo, ki je določeno: »Se pravi oznanjevanje evangelija, za posvečevanje zakramentov in pa tudi za vodenje krščanske skupnosti, tako kot je predvideno v vseh dokumentih cerkve. Vsak človek prinaša s seboj nekaj novega, svoj značaj, svoje poudarke, naj bo to na pastoralnem ali pa duhovnem življenju. Nekateri so lahko bližje ljudem, nekateri se čutijo morda bolj odmaknjeni. Pravi, da o tem ne bi sodil, kaj bi kdo lahko, ve pa, da je vsak želel narediti oziroma dati od sebe najboljše. So bile pa storjene tudi določene napake. »Najbrž mislite vse, kar se je dogajalo v mariborski nadškofiji in še druge stvari, ki so se dogajale v cerkvi na Slovenskem. To najprej obžalujemo prav škofo, duhovniki in verniki. Vsaka stvar ne more biti upravičena,« poudari msgr. Šuštar.

O novem vetru pove, da ni nič kaj posebnega, novega. Predvsem je pomembno oznanjati: »Evangelij in to v taki obliki, da je ljudem dovolj blizu, da ga razumejo, saj je Kristus prišel za vse ljudi in za vse čase. Sedaj je potrebno to besedo postaviti v tako obliko, da bodo ljudje razumeli. Včasih je to zapleteno. Ob kakšnih dogodkih je včasih morda tudi narobe razumljeno in potem so težave.« Zato je po njegovem prepričanju pomembno, da se držijo pravil, ki jih je cerkev postavila v stoletjih. Namreč ravno zaradi nespoštovanja cerkvenih pravil je prišlo do težav v cerkvi: »To priznamo. Moramo biti res ponižni med vsemi temi stvarmi, da ne bi kje prekoračili svojih pooblastil. Držati se je potrebno ustaljenih pravil, ki so potrebna.«

Dotakneva se tudi papeža Frančiška, saj je z njegovim prihodom v cerkvi zavel nov veter. Njegova drža in njegove poteze vedno pozitivno vplivajo tako na verujoče kot na neverujoče. Msgr. Šuštar ob tem izpostavi tudi papeža Janeza Pavla II. in Benedikta XVI., ki sta bila pred papežem Frančiškom. Za vse tri pravi, da so svetniški ljudje. Vsak se je namreč potrudil za največ, kar je lahko dal: »Ampak določene zgodovinske okoliščine niso dovoljevale več, kot je lahko posameznik naredil. Recimo Benedikt XVI. je začel reševati vse težave in stiske, ki so se nakopičile v času. Sedaj papež Frančišek sprošče no vstopa pred ljudi, ima tudi drugačen značaj kot Benedikt XVI. in zato lahko te stvari pove na tak način, da ga ljudje lažje razumejo. Bil je pa tudi Benedikt XVI. svetniški človek, velik učenjak in je tudi povedal mnoge globoke misli.«

Pomembni sta ponižnost in skromnost

V cerkvi na Slovenskem smo sedaj dobili vse škofo, ki so potrebni, tako v Ljubljani kot v Mariboru. Zato se po besedah msgr. Šuštarja tudi tukaj vrača zaupanje in neko veselje, da se bodo stvari uredile: »Vendar moramo počakati še nekaj časa, kajti za vsako stvar je potreben čas. Hkrati pa mislim, da moramo biti zelo ponižni in skromni. Tudi te izkušnje so nas naučile, da se ne moremo postavljati, da smo mi nekaj posebnega in bomo vzeli te stvari v svoje roke in bo vse dobro. Treba je biti ponižen in sproti reševati težave, stiske, zaplete in usodne napake.« □

DOGAJA SE ...

Odklopi se

Knjižnica Domžale, 31. julija

Tiskanje z drevesnimi listi

Arboretum Volčji potok, 9. avgusta

Tedenske naravoslovne počitnice

Arboretum Volčji Potok, 10. avgusta

benih užitkov, predvsem pa domiselno komičnih situacij ter besednih perfekcij in smešnih naključij / Informacije in nakup vstopnic po telefonu: 051 61 41 41, vsak dan od 9. - 12. ure in od 16. - 19. ure.

9. avgust nedelja

Arboretum Volčji Potok

11.00-12.00 | TISKANJE Z DREVESNIMI LISTI
Listi so zviti, ravni, polni žil in tudi luknjic / pogledmo, kakšno sled pustijo, če jih pobarvamo z barvo / plača se vstopnino v park, delavnica je brezplačna / izvedena bo le ob lepem vremenu / obvezna prijava na prireditve@arboretum.si do petka, do 12. ure.

Poletno gledališče Studenec

21.00 | KRALJ GORA IN LJUDOMRZNIK

Domača gledališka predstava / avtor predstave: Ferdinand Rajmund, priredba in režija: Alojz Stražar, prevod: Borut Trekman / letos zaznamujemo 225 let od rojstva Ferdinanda Raimunda, avtorja številnih dram, igralka, dramaturga, režiserja in pesnika, ki je s svojimi deli v svojem času zaslovel po vsej Avstriji, Nemčiji in še dlje. Kljub časovni oddaljenosti avtorjevega ustvarjanja je Kralj gora in ljudomrznik imenitno napisana igra, ki drži za vse čase, še posebej pa za današnje. Predstava je njegova uspešnica, saj postavlja pred gledalce odlično besedilo, veliko zabave, komike, romantičnih, čarobnih pa tudi glasbenih užitkov, predvsem pa domiselno komičnih situacij ter besednih perfekcij in smešnih naključij / Informacije in nakup vstopnic po telefonu: 051 61 41 41, vsak dan od 9. - 12. ure in od 16. - 19. ure.

10. avgust ponedeljek

Arboretum Volčji Potok

7.00-16.30 | TEDENSKO NARAVOSLOVNE POČITNICE

Spoznavali bomo rastline, jih sadili, izdelali herbarij, spoznavali bomo različne živali in se seznanili z njihovo vlogo v naravi / seveda bo dovolj časa tudi za sprostitev, igro in slikanje v naravi / program je primeren za otroke od 6. do 15. leta starosti / cena počitnic, ki trajajo do 14. avgusta, je 150 evrov za otroka (vključno z vstopnino v park in tremi obroki) / lahko se nam pridružite le za en dan / zbirno mesto je pri vhodu v park / obvezne prijave na info@sadmavrica.si ali 031 314 870

11. avgust torek

Minioni

Mestni kino Domžale, 25. avgusta

Chris Renaud, Pierre Coffin, Sandra Bullock, Jon Hamm, Michael Keaton, Jennifer Saunders, Steve Coogan, Hiroyuki Sanada / 91 min. / sinhronizirano / ustvarjalci zabavnih animacij Jaz, baraba se vračajo v čas, daleč preden so mali rumeni Minioni spoznali barabeža Gruja.

Mestni kino Domžale

20.30 | KAR HOČEŠ
Znanstveno-fantastična komedija / režija: Terry Jones / scenarij: Gavin Scott in Terry Jones / igrajo: Simon Pegg, Kate Beckinsale, Eddie Izzard, Sanjeev Bhaskar, Joanna Lumely, John Cleese, Michael Palin, Terry Gilliam, Terry Jones, Eric Idle, Robin Williams / 85 min. / razočarani učitelj Neil povslem po naključju postane središče norega eksperimenta še bolj norih in zldogočasnih Nezemljanov, ki mu dodelijo vsemogočne sposobnosti, potem pa ga budno opazujejo kot miško v labirintu.

Poletno gledališče Studenec

21.00 | KRALJ GORA IN LJUDOMRZNIK

Domača gledališka predstava / avtor predstave: Ferdinand Rajmund, priredba in režija: Alojz Stražar, prevod: Borut Trekman / letos zaznamujemo 225 let od rojstva Ferdinanda Raimunda, avtorja številnih dram, igralka, dramaturga, režiserja in pesnika, ki je s svojimi deli v svojem času zaslovel po vsej Avstriji, Nemčiji in še dlje. Kljub časovni oddaljenosti avtorjevega ustvarjanja je Kralj gora in ljudomrznik imenitno napisana igra, ki drži za vse čase, še posebej pa za današnje. Predstava je njegova uspešnica, saj postavlja pred gledalce odlično besedilo, veliko zabave, komike, romantičnih, čarobnih pa tudi glasbenih užitkov, predvsem pa domiselno komičnih situacij ter besednih perfekcij in smešnih naključij / Informacije in nakup vstopnic po telefonu: 051 61 41 41, vsak dan od 9. - 12. ure in od 16. - 19. ure.

29. avgust sobota

Tržni prostor Domžale

8.00 - 13.00 | DOBRODOŠLI V DOMŽALAH: PODČETRTEK
Predstavitve občine Podčetrtek s svojo turistično in kulinarčno ponudbo na sedmih stojnicah.

Mestni kino Domžale

10.00 | ZMAJČEK KOKOS
Animirana komedija za otroke / režija: Hubert Welland, Nina Wels / scenarij: Mark Slater, in Gabriele Walther / igrajo: Carolin Kebekus, Claudia Michelsen, Dustin Semmelroge, Max von der Groeben

Amy

Mestni kino Domžale, 25. avgusta

življenja spopadala s stranpotni zvezdništvu ter neslutene slave.

Poletno gledališče Studenec

21.00 | KRALJ GORA IN LJUDOMRZNIK
Domača gledališka predstava / avtor predstave: Ferdinand Rajmund, priredba in režija: Alojz Stražar, prevod: Borut Trekman / letos zaznamujemo 225 let od rojstva Ferdinanda Raimunda, avtorja številnih dram, igralka, dramaturga, režiserja in pesnika, ki je s svojimi deli v svojem času zaslovel po vsej Avstriji, Nemčiji in še dlje. Kljub časovni oddaljenosti avtorjevega ustvarjanja je Kralj gora in ljudomrznik imenitno napisana igra, ki drži za vse čase, še posebej pa za današnje. Predstava je njegova uspešnica, saj postavlja pred gledalce odlično besedilo, veliko zabave, komike, romantičnih, čarobnih pa tudi glasbenih užitkov, predvsem pa domiselno komičnih situacij ter besednih perfekcij in smešnih naključij / Informacije in nakup vstopnic po telefonu: 051 61 41 41, vsak dan od 9. - 12. ure in od 16. - 19. ure.

31. avgust ponedeljek

Mestni kino Domžale

10.00 | MINIONI
Animirana družinska komedija / režija: Pierre Coffin, Kyle Balda / scenarij: Brian Lynch / igrajo: Chris Renaud, Pierre Coffin, Sandra Bullock, Jon Hamm, Michael Keaton, Jennifer Saunders, Steve Coogan, Hiroyuki Sanada / 91 min. / podnapisi / ustvarjalci zabavnih animacij Jaz, baraba se vračajo v čas, daleč preden so mali rumeni Minioni spoznali barabeža Gruja.

Knjižnica Domžale

18.00 | STAROST NI BOLEZEN
Predavanje / predava: dr. Marija Milavec Kapun / org. Društvo šola zdravja / vstop prost.

Mestni kino Domžale

20.30 | DALEČ OD LJUDI
Napeta drama, triler / režija David Oelhoffen / scenarij David Oelhoffen po kratki zgodbi Gost (L'Hôte), Alberta Camusa / igra: Viggo Mortensen, Reda Kateb / 110 min. / intimna zgodba o osebnih odgovornosti in prijateljstvu, ki se odvije pred ozadjem veličastne severnoafriške gorske pokrajine.

Razstave

Slamnikarski muzej*

300 LET SLAMNIKARSTVA NA

Daleč od ljudi

Mestni kino Domžale, 20. avgusta

Tečaji, natečaji

Knjižnica Domžale

RAČUNALNIŠKI TEČAJ ZA ZAČETNIKE

Knjižnica Domžale za svoje člane organizira računalniški tečaj za začetnike, kjer vam bomo predstavili delovanje in zgradbo računalnika, seznanili se boste z osnovno uporabo računalnika, programom Word in se naučili osnov interneta.

Tečaj bo potekal vsako sredo in petek od 10.00 do 12.00. Obvezne prijave sprejema Helena Dakič na tel. št. 01 724 12 04 ali e-mail: helena.prelc@dom.sik.si. Število mest je omejeno. Tečaj je brezplačen. Vabljeni!

Info

Center za mlade Domžale
Ljubljanska cesta 58, Domžale,
T 01 722 66 00, info@czm-domzale.si
www.czm-domzale.si

Galerija Domžale

Mestni trg 1, Domžale (trgovski kompleks Vele)
Odpri v času razstav: vsak delavnik, od 10. do 12. ure in od 15. do 19. ure, ob sobotah, od 10. do 12. ure, Vstop prost. Kurator programa Galerije Domžale v sezoni 2014/ 15 : Jurij Smole

Knjižnica Domžale

Cesta talcev 4, Domžale
T 01 724 12 04 ali 01 722 50 80, info@dom.sik.si
www.knjiznica-domzale.si

Kulturni dom Franca Bernika Domžale,

Ljubljanska 61, Domžale
T 01 722 50 50, info@kd-domzale.si
www.kd-domzale.si

Kulturno društvo Jožef Virk Dob

Ulica 7. avgusta 13, Dob
T 041 420 610

Menačenkova domačija

Cankarjeva ulica 9, Domžale
Menačenkova domačija je zaprta do oktobra. V tem času najavljениm skupinam omogočimo vodene ogledje po predhodni prijavi na telefon 01/ 722 50 50 (KD Franca Bernika Domžale) ali info@kd-domzale.si. Prosimo za predhodno prijavo vsaj 7 dni pred načrtovanim obiskom.

Slamnikarski muzej Domžale*

Kajuhova 5, Domžale

zabave, komike, romantičnih, čarobnih pa tudi glasbenih užikov, predvsem pa domiselno komičnih situacij ter besednih perfekcij in smešnih naključij / Informacije in nakup vstopnic po telefonu: 051 61 41 41, vsak dan od 9. - 12. ure in od 16. - 19. ure.

2. avgust nedelja

Poletno gledališče Studenec

21.00 | KRALJ GORA IN LJUDOMRZNIK
Domača gledališka predstava / avtor predstave: Ferdinand Raimund, priredba in režija: Alojz Stražar, prevod: Borut Trekman / letos zaznamujemo 225 let od rojstva Ferdinanda Raimunda, avtorja številnih dram, igralka, dramaturga, režiserja in pesnika, ki je s svojimi deli v svojem času zaslovel po vsej Avstriji, Nemčiji in še dlje. Kljub časovni oddaljenosti avtorjevega ustvarjanja je Kralj gora in ljudomrznik imenitno napisana igra, ki drži za vse čase, še posebej pa za današnje. Predstava je njegova uspešnica, saj postavlja pred gledalce odlično besedilo, veliko zabave, komike, romantičnih, čarobnih pa tudi glasbenih užikov, predvsem pa domiselno komičnih situacij ter besednih perfekcij in smešnih naključij / Informacije in nakup vstopnic po telefonu: 051 61 41 41, vsak dan od 9. - 12. ure in od 16. - 19. ure.

4. avgust torek
Knjižnica Domžale
10.00 - 12.00 | ODKLOPI SEI
Družabne igre / za osnovnošolce / vsak torek in petek / vabljeni na počitniški odklop / vstop prost!

4. avgust torek

Knjižnica Domžale

10.00 - 12.00 | ODKLOPI SEI
Družabne igre / za osnovnošolce / vsak torek in petek / vabljeni na počitniški odklop / vstop prost!

7. avgust petek

Knjižnica Domžale

10.00 - 12.00 | ODKLOPI SEI
Družabne igre / za osnovnošolce / vsak torek in petek / vabljeni na počitniški odklop / vstop prost!

Poletno gledališče Studenec
21.00 | KRALJ GORA IN LJUDOMRZNIK
Domača gledališka predstava / avtor predstave: Ferdinand Raimund, priredba in režija: Alojz Stražar, prevod: Borut Trekman / letos zaznamujemo 225 let od rojstva Ferdinanda Raimunda, avtorja številnih dram, igralka, dramaturga, režiserja in pesnika, ki je s svojimi deli v svojem času zaslovel po vsej Avstriji, Nemčiji in še dlje. Kljub časovni oddaljenosti avtorjevega ustvarjanja je Kralj gora in ljudomrznik imenitno napisana igra, ki drži za vse čase, še posebej pa za današnje. Predstava je njegova uspešnica, saj postavlja pred gledalce odlično besedilo, veliko zabave, komike, romantičnih, čarobnih pa tudi glasbenih užikov, predvsem pa domiselno komičnih situacij ter besednih perfekcij in smešnih naključij / Informacije in nakup vstopnic po telefonu: 051 61 41 41, vsak dan od 9. - 12. ure in od 16. - 19. ure.

8. avgust sobota

Poletno gledališče Studenec

21.00 | KRALJ GORA IN LJUDOMRZNIK
Domača gledališka predstava / avtor predstave: Ferdinand Raimund, priredba in režija: Alojz Stražar, prevod: Borut Trekman / letos zaznamujemo 225 let od rojstva Ferdinanda Raimunda, avtorja številnih dram, igralka, dramaturga, režiserja in pesnika, ki je s svojimi deli v svojem času zaslovel po vsej Avstriji, Nemčiji in še dlje. Kljub časovni oddaljenosti avtorjevega ustvarjanja je Kralj gora in ljudomrznik imenitno napisana igra, ki drži za vse čase, še posebej pa za današnje. Predstava je njegova uspešnica, saj postavlja pred gledalce odlično besedilo, veliko zabave, komike, romantičnih, čarobnih pa tudi glasbenih užikov, predvsem pa domiselno komičnih situacij ter besednih perfekcij in smešnih naključij / Informacije in nakup vstopnic po telefonu: 051 61 41 41, vsak dan od 9. - 12. ure in od 16. - 19. ure.

18. avgust torek

Knjižnica Domžale

10.00 - 12.00 | ODKLOPI SEI
Družabne igre / za osnovnošolce / vsak torek in petek / vabljeni na počitniški odklop / vstop prost!

21. avgust petek

Knjižnica Domžale

10.00 - 12.00 | ODKLOPI SEI
Družabne igre / za osnovnošolce / vsak torek in petek / vabljeni na počitniški odklop / vstop prost!

Grobje pri Domžalah
21.00 | GLASBENI FESTIVAL ŽIVI
Nastopajoči: zasedba Hamo & Tribute 2 Love / predstavili bodo material iz njihove nove plošče Pol, ki je izšla na LP-ju v omejeni nakladi 100 kosov in je bila razprodana na promocijskem koncertu v razprodanem SITI teatru / vstopnine ni / organizator: Kulturno društvo Živi.

20.30 | DALEC OD LJUDI
Napeta drama, triler / režija David Oelhoffen / scenarij David Oelhoffen po kratki zgodbi Gost (L'Hôte), Alberta Camusa / igra: Viggo Mortensen, Reda Kateb / 110 min. / intimna zgodba o osebnih odgovornosti in prijateljstvu, ki se odvije pred ozadjem veličastne severnoafriške gorske pokrajine.

27. avgust četrtek

Mestni kino Domžale

10.00 | VRVEŽ V MOJI GLAVI

Animirana družinska komedija / režija: Pete Docter, Ronaldo Del Carmen / scenarij: Pete Docter, Meg LeFauve in Josh Cooley / igrajo: Amy Poehler, Diane Lane, Bill Hader, Mindy Kaling, Lewis Black, Phyllis Smith, Kyle MacLachlan, Carlos Alazraqui, Lori Alan / distribucija: 2i film / 2015, ZDA / 102 min. / sinhronizirano, 5+ / najnovejša Pixarjeva animirana pustolovščina na zabaven način pogleda v otroške misli prek različnih čustev, ki jih doživlja mala Riley: veselja, strahu, jeze, gnusa in žalosti.

Mestni kino Domžale
18.00 | MINIONI
Animirana družinska komedija / režija: Pierre Coffin, Kyle Balda / scenarij: Brian Lynch / igrajo: Chris Renaud, Pierre Coffin, Sandra Bullock, Jon Hamm, Michael Keaton, Jennifer Saunders, Steve Coogan, Hiroyuki Sanada / 91 min. / sinhronizirano / ustvarjalci zabavnih animacij Jaz, baraba se vračajo v čas, daleč preden so mali rumeni Minioni spoznali barabeža Gruja.

Mestni kino Domžale
20.30 | AMY
Dokumentarni film, biografski film / režija: Asif Kapadia / igralci: Amy Winehouse, Mitch Winehouse, Janis Winehouse / 128 min. / film pripoveduje biografsko zgodbo kontroverzne pevke Amy Winehouse in kako se je za časa svojega kratkega življenja spopadala s stranpotni zvezdnitstva ter neslutene slave.

28. avgust petek

Mestni kino Domžale

10.00 | ZMAJČEK KOKOS
Animirana komedija za otroke / režija: Hubert Weiland, Nina Wels / scenarij: Mark Slater, in Gabriële Walther / igrajo: Carolin Kebekus, Claudia Michelsen, Dustin Semmelroge, Max von der Groeben / risanka, posneta po istoimenskih otroških knjigah.

Knjižnica Domžale
10.00 - 12.00 | ODKLOPI SEI
Družabne igre / za osnovnošolce / vsak torek in petek / vabljeni na počitniški odklop / vstop prost!

Pred veleblagovnico Vele
17.00 – 24.00 | 19. ETNO-ROCK FESTIVAL
Osnovni cilj festivala je ohranjati slovensko ljudsko glasbo, negovanje slovenske jezika, ustvarjanje poezije, poustvarjanje slovenske ljudske glasbe in z njo okužiti mlajše sodobne glasbenike in njihove glasbene skupine, da ta glasba prehaja iz roda v rod, ter ustvarjanje avtorskih del slovenskih glasbenikov / na že 19. Etno-rock festivalu bodo nastopili: ob 17.00 The Plagiatadors, ob 18.15 Frenki music Night, ob 19.30 Radio Mondo, ob 20.45 Balkan Boys in ob 22.30 Kontrabant / vabljeni!

Mestni kino Domžale
18.00 | MINIONI
Animirana družinska komedija / režija: Pierre Coffin, Kyle Balda / scenarij: Brian Lynch / igrajo:

/ risanka, posneta po istoimenskih otroških knjigah.

Mestni kino Domžale
18.00 | MINIONI
Animirana družinska komedija / režija: Pierre Coffin, Kyle Balda / scenarij: Brian Lynch / igrajo: Chris Renaud, Pierre Coffin, Sandra Bullock, Jon Hamm, Michael Keaton, Jennifer Saunders, Steve Coogan, Hiroyuki Sanada / 91 min. / sinhronizirano / ustvarjalci zabavnih animacij Jaz, baraba se vračajo v čas, daleč preden so mali rumeni Minioni spoznali barabeža Gruja.

Mestni kino Domžale
20.30 | MOŽ IZ AGENCIJE U.N.C.L.E.
Vohunjska akcijska komedija / režiser: Guy Ritchie / scenarij: Guy Ritchie, Lionel Wigram po televizijskih serijah Sama Rolfa / igrajo: Henry Cavill, Armie Hammer, Hugh Grant, Alicia Vikander, Elizabeth Debicki, Jared Harris / 116 min. / v zgodnjih 60. letih prejšnjega stoletja se agent ameriške agencije CIA, Napoleon Solo ter agent ruske agencije KGB Ilya Kuryakin združita v misiji proti skrivnostni kriminalni organizaciji, ki želi sredi Mediterana razvijati jedrska orožja.

Poletno gledališče Studenec
21.00 | KRALJ GORA IN LJUDOMRZNIK
Domača gledališka predstava / avtor predstave: Ferdinand Raimund, priredba in režija: Alojz Stražar, prevod: Borut Trekman / letos zaznamujemo 225 let od rojstva Ferdinanda Raimunda, avtorja številnih dram, igralka, dramaturga, režiserja in pesnika, ki je s svojimi deli v svojem času zaslovel po vsej Avstriji, Nemčiji in še dlje. Kljub časovni oddaljenosti avtorjevega ustvarjanja je Kralj gora in ljudomrznik imenitno napisana igra, ki drži za vse čase, še posebej pa za današnje. Predstava je njegova uspešnica, saj postavlja pred gledalce odlično besedilo, veliko zabave, komike, romantičnih, čarobnih pa tudi glasbenih užikov, predvsem pa domiselno komičnih situacij ter besednih perfekcij in smešnih naključij / Informacije in nakup vstopnic po telefonu: 051 61 41 41, vsak dan od 9. - 12. ure in od 16. - 19. ure.

30. avgust nedelja

Arboretum Volčji Potok

8.00 | ČAROBNi DAN
Pred začetkom šole si učenci zaslužijo dobro zabavo, da z njo zaključijo počitnice / Čarobni dan je dan, namenjen družinam, in se že tradicionalno dogaja zadnjo nedeljo pred prvim šolskim dnevom / posebnost tega dne je, da za ceno eno odrasle vstopnice v park lahko vstopi cela družina (največ dva odrasla in otroci do 15. leta) / bogat program delavnic, koncertov in ostale ponudbe, ki spada k otroškemu rajanju / informacije: 01 831 23 45, prireditve@arboretum.si.

Mestni kino Domžale
18.00 | MINIONI
Animirana družinska komedija / režija: Pierre Coffin, Kyle Balda / scenarij: Brian Lynch / igrajo: Chris Renaud, Pierre Coffin, Sandra Bullock, Jon Hamm, Michael Keaton, Jennifer Saunders, Steve Coogan, Hiroyuki Sanada / 91 min. / podnapisi / ustvarjalci zabavnih animacij Jaz, baraba se vračajo v čas, daleč preden so mali rumeni Minioni spoznali barabeža Gruja.

Mestni kino Domžale
20.30 | AMY
Dokumentarni film, biografski film / režija: Asif Kapadia / igralci: Amy Winehouse, Mitch Winehouse, Janis Winehouse / 128 min. / film pripoveduje biografsko zgodbo kontroverzne pevke Amy Winehouse in kako se je za časa svojega kratkega

SLOVENSKEM
Stalna razstava

VILIMAJHENIČ (1929–2000): V FOTOGRAFSKI OBJEKTIV UJETI PORTRETI DOMŽALČANOV
Razstava na ogled še do 1. septembra 2015.

*Slamnikarki muzej je do 23. avgusta zaprt. V tem času najavljenim skupinam omogočamo vodene ogleds po predhodni prijavi na telefon 01/ 722 50 50 (KD Franca Bernika Domžale) ali info@kd-domzale.si. Prosimo za predhodno prijavo vsaj 7 dni pred načrtovanim obiskom.

Galerijski atelje
Ulica Matije Tomca 6, Domžale

Koledar dogodkov
Zbiranje in urejanje koledarja:
Matija Kralj
Fotografije:
promocijsko gradivo

Knjižnica Domžale
OTROK USTVARJA: TATJANA BAN
Razstava likovnih del bo na ogled od 30. julija do 30. avgusta 2015.

POČITNICE SO ČAS ZA: VSAKOLETNA RAZSTAVA KNJIŽNEGA GRADIVA, S KATERO POMAGAJO MLADIM BRALCEM PRI IZBIRI KNJIGE ZA POLETNO BRANJE.
Razstava bo na ogled od 27. julija do 30. avgusta 2015.

15. kulturni poletni festival Studenec 2015
Poletno gledališče Studenec pri Domžalah

Domača gledališka predstava KRALJ GORA IN LJUDOMRZNIK

Romantično-komična čarobna igra s petjem
Avtor predstave: **Ferdinand Raimund** | Prevod: **Borut Trekman**
Priredba in režija: **Alojz Stražar**

četrtek, 30. julij	petek, 31. julij	sobota, 1. avgust	nedelja, 2. avgust	predstave ob 21. uri
	petek, 7. avgust	sobota, 8. avgust	nedelja, 9. avgust	
	petek, 28. avgust	sobota, 29. avgust	nedelja, 30. avgust	predstave ob 20. uri

Cena vstopnice: **17 €** odrasli, **12 €** otroci, četrtek in nedelja popust **2 €**

Informacije in nakup vstopnic po telefonu:
Nakup vstopnic preko spleta:
051 / 61 61 51 (Marjana)
051 / 61 41 41 (Urša)
vsak dan **od 9. do 12. ure** in **od 16. do 19. ure**

POLITIČNE STRANKE

SDS / MAG. TOMAŽ DEŽELAK

Predlagamo znižanje cene vodarine, omrežnine za oskrbo s pitno vodo

Na podlagi 3. in 5. člena Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja – Uredba (Uradni list RS, št. 87/12, 109/12), 54. člena Poslovnika občinskega sveta OD (Ur. vestnik OD, št. 2/12-upb2) in 20. člena Statuta OD (Ur. vestnik OD, št. 9/11 – upb2) predlagamo obravnavo in potrditev spremenjenih cen brez davka na dodano vrednost za izvajanje obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja, pri čemer zasledujemo cilj, da občinski svet potrdi spremenjene (nižje) cene. Občinski svet je na svoji 21. seji 18. aprila 2013 na podlagi Uredbe sprejel Sklep o sprejemu cen storitev obveznih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Sklep). Na podlagi navedene Uredbe je bilo na občinskem svetu 29. marca 2013 predstavljeno gradivo z naslovom Cene storitev gospodarskih javnih služb varstva okolja, h kateremu je oddelek za komunalne zadeve podal pozitivno mnenje in med drugim navedel, da bo s spremembo cen javnih storitev občina tudi v prihodnje zagotavljala kvalitetno izvajanje javnih služb. Vendar ostaja dejstvo, da smo bili v postopku sprejemanja sklepa svetniki z gradivom seznanjeni parcialno, in sicer v okviru predloženega gradiva ni bilo predložene uredbe, kot tudi v celotnem gradivu ni

“ **Občinski svetniki SDS predlagamo (zahtevamo) znižanje cene vodarine, omrežnine za oskrbo s pitno vodo ... za občane – javna pobuda I. del**

bilo eksplicitno navedeno, da občina še vedno lahko prizna subvencijo za uporabnike, kot so gospodinjstva ali izvajalci nepridobitnih dejavnosti (3. točka 3. člena uredbe), in da subvencije samo za izvajalce pridobitne dejavnosti niso več dovoljene. Glede na navedeno predlagamo 30-odstotno znižanje cene vodarine, omrežnine za oskrbo s pitno vodo, odvajanje komunalne odpadne vode (kanalščina), odvoz blata iz obstoječih greznic in malih komunalnih čistilnih naprav in omrežnine za odvajanje komunalne odpadne vode. Sprememba cene bo uravnotežila višino cene z opravljeno storitvijo.

NSI / LJUDMILA NOVAK, PREDSEDNICA IN POSLANKA

Vsak človek ima pravico do groba

Po vseh vojnah in revolucijah ostanejo mrtvi, ki jih je potrebno pokopati in njihove grobove dostojno obeležiti, ne glede na to, na čigavi strani so se vojskovali in ne glede na njihovo narodno, politično ali versko pripadnost. Gre za civilizacijsko normo človeka, kar je izraz njegove humanosti ter spoštovanja enkratnosti in neponovljivosti vsakega človeka.

Po sedanjih podatkih ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti je bilo do zdaj v Sloveniji evidentiranih prek 600 prikritih grobišč, ki še vedno čakajo na ustrezno ureditev, svojci pa na prekop mrtvih. Cilj našega Zakona o prikritih vojnih grobiščih in pokopu žrtev je celovita ureditev tega področja, s čimer bo vsem padlim in umorjenim zagotovljena pravica do dostojnega pokopa, obeležitve groba oziroma grobišča in spomina nanje. Zakon, ki je bil sprejet s podporo strank NSi in SMC, bo zagotovil zadostno pravno podlago za nadaljnje delo na tem področju in se približuje ureditvam drugih držav članic EU.

Ob tem poudarjamo, da uveljavitev tega zakona ne pomeni abolicije odgovornih za dejanja usmrtilcev. Pristojnost za preiskovanje teh dejanj in odgovornosti še vedno ostaja na strani organov kazenskega pregona in sodstva.

V teh dneh smo se spominjali tudi genocida v Srebrenici, kjer je bilo pokončanih prek 8300 ljudi različnih starosti, čeprav so območje varovale mirovne sile Združenih narodov. Lahko bi potegnili kar nekaj vzporednic s povojnimi poboji v Sloveniji. Le pri identifikaciji žrtev in urejanju grobišč so v Srebrenici po dvajsetih letih naredili precej več kot mi v sedemdesetih. Pravijo, da je Srebrenica mesto, ki so mu ukradli življenje. Tudi v Sloveniji je bilo po vojni mnogim družinam ukradeno življenje zaradi tujih ideologij, verske nestrpnosti ali pa zgolj zaradi

“ **Po sedanjih podatkih ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti je bilo do sedaj v Sloveniji evidentiranih prek 600 prikritih grobišč, ki še vedno čakajo na ustrezno ureditev, svojci pa na prekop mrtvih.**

maščevalnosti, želje po oblasti ali tujem premoženju. Namesto da bi se lahko vsi veselili svobode, preživetja in novega življenja, pa so spet vzniknili nasilje, krutost, maščevanje in smrt.

Po osamosvojitvi Slovenije smo upali in verjeli, da bomo v demokratični državi zmogli postaviti stvari na svoje mesto, zato je prav neverjetno, da v 24 letih še nismo zmogli narediti tega civilizacijskega koraka, ki bi nas osvobodil spon preteklosti. Zato ne grenimo več src drug drugemu, predvsem pa ne naši mladini. Storimo to, kar bi že zdavnaj morali storiti – pokopljimo mrtve in se zavzemimo za resnico, spravo in dostojanstvo vsakega človeka. Sprejeti zakon je le dobra osnova na tej poti, potrebna pa sta tudi denar za njegovo uresničitev, predvsem pa politična volja, da to v resnici udejanjimo.

SD

Odpis dolgov najšibkejšim

V juliju je zaživel družbeno odgovoren projekt odpisa dolgov najšibkejšim skupinam, ki je nastajal prav pod okriljem ministrice iz vrst Socialnih demokratov, dr. Anje Kopač Mrak. Državni zbor Republike Slovenije je v petek, 17. julija 2015, soglasno (z 59 glasovi za in nobenim proti) sprejel Zakon o pogojih za izvedbo ukrepa odpusta dolgov. Zakon bo omogočil upnikom in dolžnikom, da bodo sporazumno odpisali dolg brez davčnih posledic. Podjetja torej ne bodo plačevala DDV, posamezniki pa ne akontacije dohodnine.

Projektu se je že pridružilo devet mestnih in 21 drugih občin, med njimi pa za sedaj še ni občine Domžale, niti ne domžalskega komunalnega podjetja. Socialni demokrati Domžale iskreno upamo, da bo tudi domžalska občina pristopila k projektu z namenom izboljšati kakovost življenja socialno najbolj ogroženih državljanov in državljanov tudi v naši občini. S tem jim bomo lahko vsaj deloma pomagali iz-

“ **Projektu se je že pridružilo devet mestnih in 21 drugih občin, med njimi pa za zdaj še ni občine Domžale, niti ne domžalskega komunalnega podjetja.**

stopiti iz začaranega kroga revščine. Vodstvo domžalske občine tako pozivamo, da v najkrajšem možnem času pristopi k podpisu sporazuma, ki je podlaga za sodelovanje pri ukrepu odpusta dolgov, upniki pa lahko tako uveljavljajo določbe Zakona o pogojih za izvedbo ukrepov odpusta dolgov.

NSI / PEREGRIN STEGNAR

Blišč in beda na istem bregu Kamniške Bistrice II.

V prejšnji številki sem pisal o domnevnih kršitvah okoljske zakonodaje na Bioplinarni Petrol d. d. v Študi. Kljub mnogim kontaktom, v katerih sem samo posredoval slike, ki jasno kažejo, da gre za nespoštovanje okoljske zakonodaje, mi je uprava Petrola vztrajno odgovarjala, da je vse v redu, da delo na njihovi napravi teče normalno in skladno z vsemi standardi, ki podjetje obvezujejo, da dela skladno z okoljsko zakonodajo. Tudi okoljska inšpekcija, ki je zadnjič napravo obiskala 16. marca 2015 (*sic!*) ni imela nobenih pripomb.

V časovni stiski sem strankarskega kolega, ki dobro pozna to področje, prosil za pomoč. Šel je, si ogledal lokacijo in posnel nekaj fotografij, kako blato odloženo zunaj podjetja Petrol, vozijo z lokacije. Po podatkih, ki sem jih dobil, naj bi del odpeljali na polja, del v rudnik. Na prošnjo, naj mi posredujejo podatke o kvaliteti blata, kdo opravlja meritve, kakšni so rezultati, pa vedno isti odgovor: Pridite, bomo pokazali, vse je v najlepšem redu.

In ko to pišem, mi kolega, ki sem ga prosil za pomoč, sporoča, da so ga identificirali, klicali po telefonu in mu zagrozili s prijavo policiji. Prav tako mi sporoča, da sem močno užalil osebe CCN, da enačim nivo njihovega dela s

“ **In tako se ponavlja, da je podel in poln zla tisti, ki pokaže na odgovornega, ne tisti, ki bi moral odgovarjati.**

Petrolom, da je moje ugotavljanje razkošja ne-korektno ...

Sprašujem se, do kdaj bomo tudi izvoljeni predstavniki lokalnih skupnosti samo nemočno opazovali in Bog ne daj, kaj posumili. In tako se ponavlja, da je podel in poln zla tisti, ki pokaže na odgovornega, ne tisti, ki bi moral odgovarjati.

Izvolitev v občinski svet razumem kot zaupanje volivcev, prav tako pa si domišljam, da imam ne samo pravico, ampak v njihovem imenu tudi dolžnost, da se zavzemam za normalno okolje v naši lokalni skupnosti.

Vsako podjetje, ki dela dobro, spoštujem, in se zavedam, da za uspeh pri delu vsi vlagajo veliko truda. Časi pač niso rožnati za skoraj nikogar.

Kdo so svetniki Občine Domžale?

Marjetka Kristan, LTD

Občinska svetnica Marjetka Kristan je rojena v Srednjih Jaršah, kjer živi še danes. Ima dve hčerki, na kateri je izredno ponosna, kot rada pove, od njiju pa si je ena ustvarila družino v domačih Jaršah, druga pa se je pred kratkim odselila v Belgijo. Prosti čas nameinja druženju z vnukoma, vrtnari, kolesari in hodi v hribe. »Življenjska pot me je zanesla na Štajersko, po 18 letih pa sem se s hčerkama vrnila. Razveselila sem se domačega okolja in se takoj vključila v domače gasilsko društvo, kjer sem bila aktivna od malih nog, saj gre za to zasluga mojemu očetu in materi, ki sta gasilcem podarila zemljo, da so zgradili gasilski dom,« pravi Marjetka Kristan, ki je sicer članica turističnega in kulturnega društva. »Bila sem svetnica v KS Jarše - Rodica. Jarše so kmalu dobile svež veter in kaj kmalu so se pokazale spremembe v društvih. Sprva v domačem PGD Jarše - Rodica, kjer sem hitro postala članica operativne enote. Zavedanje, da je za uspešno opravljanje nalog na področju nalog zaščite in reševanja potreben strokoven kader, sem se vključevala v izobraževalni proces na področju gasilstva. Moje zagnanost in strokovnost so zaznali tudi člani v društvu, tako da so me leta 2007 izvolili za poveljnico PGD Jarše - Rodica,« se spominja začetkov družbene aktivnosti. Izziv operativnega vodenja je sprejela z veseljem in ga z odgovornostjo opravljala vse do leta 2013. »Društvo smo vključili v razne gasilske vaje, organizirali izobraževanja za naš podmladek, v domu smo uredili sobo za druženje, pripravili spletno stran in začeli z adaptacijo gasilskega doma. Pri tem so mi vsekakor prav prišle komunikacijske in pogajalske spretnosti, ki jih vsakodnevno urim kot poslovodja v supermarketu Tuš,« dodaja Kristanova. Vse od izvolitve poveljnice je članica poveljstva

GZ Domžale, kjer je bila zastopnica prostovoljnega gasilskega društva, v zadnjem mandatu pa kot pomočnica poveljnika GZ Domžale predseduje komisiji za izobraževanje. »Prostovoljna gasilska organizacija je organizacija, kjer se združujejo poštene ljudje, ki so v danem trenutku pripravljeni pozabiti na vse tegobe, strniti vrste in priskočiti na pomoč, hitro in strokovno opraviti svoje delo ter za plačilo sprejeti enostavno – hvala. Že od nekdaj sem želela pomagati drugim. Kot svetnica Občinskega sveta Občine Domžale z veseljem zastopam interes te humanitarne organizacije in skrbim za njen razvoj,« opisuje svoje poslanstvo.

Ekipi LTD se je pridružila pred leti na povabilo Tonija Dragarja. »Njegovo delo sem spremljala že prej kot občanka in prostovoljna gasilka. Rezultati dela so bili vidni na mnogih področjih. Predvsem pa mi je bil všeč njegov odnos do ljudi, skrb, humanost in da je v vsakem trenutku pripravljen pomagati. Zadovoljna sem, da sem del ekipe tudi v tem mandatu in skupaj se bomo še naprej trudili, da zastopamo interese vseh občanov, da s svojimi idejami in delom pomagamo uresničiti prioritete cilje naše občine in da vsi skupaj znova pokažemo, da imamo posluh za ljudi,« pravi Marjetka Kristan. Pozitivno opisuje tudi nadaljnje prioritete cilje občine Domžale, s katerimi se poistoveti: »Enakomerni razvoj krajev v naši občini, skrb za kakovostni sistem zaščite, reševanja in pomoči in skupaj se bomo še naprej trudili, da zastopamo interese vseh občanov, da s svojimi idejami in delom pomagamo uresničiti prioritete cilje naše občine in da vsi skupaj znova pokažemo, da imamo posluh za ljudi.«

MATEJA KEGEL KOZLEVČAR

USTVARJALNI ZNANSTVENIK

ČASTNI OBČAN IN ZASLUŽNI PROFESOR DR. MIROSLAV STIPLOVŠEK – OSEMDESETLETNIK

18. julija 2015 je svoj 80. rojstni dan praznoval dr. Miroslav Stiplovšek, častni občan Občine Domžale, ki je najvišje priznanje občine prejel za življenjsko delo pri proučevanju novejšje zgodovine, predvsem pa za opravljeno delo na področju kulture in raziskovalne dejavnosti v Občini Domžale.

Vera Vojska
Foto: arhiv Mirosla Stiplovčka

Prijaznega sogovornika, rojenega Domžalčana, ki vselej poudarja svojo pripadnost Domžalam, smo ob visokem življenjskem jubileju zaprosili za pogovor, v katerem bi osvetlili zadnje desetletje njegove življenjske poti in ustvarjalnega dela. Njegovo delovno pot in znanstveno delo smo namreč bralcem in bralkam Slamnika že predstavljali ob njegovih dosedanjih jubilejih, ko smo poudarjali, da je dr. Stiplovšek ena najuglednejših osebnosti slovenskega zgodovinopisja. Hkrati pa je široko poznani in priljubljeni dolgoletni profesor ljubljanske Filozofske fakultete, ki mu je ob njegovi upokojitvi podelila veliko plaketo – svoje najvišje priznanje. Leta 2002 je za pomemben prispevek k razvoju znanosti in za predano opravljanje pedagoškega in mentorskega dela prejel naziv zaslužni profesor Univerze v Ljubljani, ob 70-letnici pa je postal častni član Zveze zgodovinskih društev Slovenije in Zgodovinskega društva Ljubljana.

Leta 2006 je bil za življenjsko delo odlikovan z zlatim redom za zasluge, ki je eno od najvišjih državnih odlikovanj.

Za svoje znanstveno delo je prejel številne slovenske in jugoslovanske nagrade, dvakrat tudi nagrado Sklada Borisa Kidriča. Oddelek za zgodovino mu je kot prvemu ob 70-letnici izdal obsežen Stiplovškov zbornik, v katerem mu je štirideset avtorjev posvetilo svoje razprave o slovenski zgodovini, nekateri tudi o zgodovini domžalskega območja. Svoje prispevke so poleg kolegov s fakultete napisali tudi številni doktorji in magistri ter se z njimi zahvalili prof. Stiplovšku za predano mentorsko delo pri začetkih njihovega znanstvenega dela.

Čprav upokojen, je dr. Miroslav Stiplovšek ustvarjal tudi ob svojem visokem življenjskem jubileju. Domžalčani jubilarita dobro poznamo, saj se z njim redno srečujemo ob vseh projektih, katerih vsebina je povezana z zgodovino naše občine, ob tem pa je reden obiskovalec kulturnih prireditvev kot človek, ki vselej pokaže, da zna ceniti prizadevanja ljubiteljskih in profesionalnih ustvarjalcev. Marsikateremu obiskovalcu poti ob Kamniški Bistrici je poznan tudi kot reden sprehajalec, kar vedno poudarja tudi župan Občine Domžale Toni Dragar, ki ga imenuje njihovega varuha, saj redno opozarja na morebitne pomanjkljivosti.

Kljub že daljši upokojitvi dr. Miroslav Stiplovšek ostaja v krogih sodelavcev in prijateljev nad vse ustvarjalen znanstvenik, v spominu pa tudi kot akademski učitelj, ki ga odlikujeta izjemna delovna vztrajnost ter predanost pedagoškemu poslanstvu in raziskovalnemu delu. Svojo veliko strokovno in osebno zavezanost je uresničeval z dosledno ustvarjalno prisotnostjo v slovenskem, nekdanjem jugoslovanskem in mednarodnem zgodovinopisnem prostoru. Bibliografija prof. dr. Stiplovška obsega prek 520 del iz politične, gospodarske, socialne in kulturne zgodovine. Je tudi avtor okoli deset monografij, njegovih znanstvenih in strokovnih člankov je več sto. Z njimi je obogatil slovenski zgodovinski spomin, vedenje o slo-

venski novejši zgodovini pa bistveno razširil, kar je bilo posebej poudarjeno ob imenovanju za častnega člana Zveze zgodovinskih društev Slovenije, ko so zapisali, »da se zaslužnemu profesorju dr. Miroslavu Stiplovšku izreka priznanje in zahvalo za predano pedagoško, mentorsko in vrhunsko znanstveno delo, ki je zaznamujoče prispevalo k razvoju slovenskega zgodovinopisja in bistveno obogatilo razumevanje novejšje zgodovine slovenskega naroda v domačem in mednarodnem prostoru«.

Kljub visokemu življenjskemu jubileju naš sogovornik ostaja ustvarjalni znanstvenik, ki ima zgodovino rad in ji ostaja zvest, pa naj gre za ukvarjanje s slovensko ali domžalsko zgodovino, rad pa pogleda tudi izven meja.

O njegovem delu v zadnjem desetletju smo jubilarantu postavili nekaj vprašanj.

Katero je temeljno področje vašega raziskovanja slovenske zgodovine v zadnjem obdobju?

V bibliografskem sistemu COBISS je za obdobje 2005–2015 registriranih novih 70 enot (člankov, razprav in publikacij), kar je precejšnja obogatitev moje dosedanje bibliografije, posebej glede na dejstvo, da sem moral zaradi zahtevne kardiološke operacije za nekaj časa prekiniti znanstveno delo. V petnajstih razpravah v slovenskih osrednjih revijah in zbornikih sem zlasti na temelju arhivskega gradiva osvetlil nove vidike prizadevanj za ustavno-pravno avtonomijo Slovenije v prvi jugoslovanski državi med vojnama. Iz te problematike je najpomembnejša obsežna monografija Banske svet Dravske banovine 1931–1935 (2006), s katero sem po oceni recenzentov pomembno izpopolnil politično, gospodarsko, socialno in kulturno podobo Slovenije v tridesetih letih. Izšla je prav na dan, ko sem prejel visoko državno odlikovanje in ker osvetljuje tudi začetke slovenskega parlamen-

tarizma, sem jo tedaj izročil predsedniku Republike Slovenije dr. Janezu Drnovšku. Pred objavo v tematskem zborniku je moja najnovejša razprava o učitelju, politiku in znanstveniku Vinku Möderndorferju, ki si je kot poslanec mariborske oblastne skupščine 1927–1929 prizadeval ne le za reševanje socialnih in prosvetno-kulturnih problemov, temveč tudi za udejanjenje avtonomije Slovenije. Poudarim naj, da strokovno in prijateljsko nadaljujem sodelovanje s kolegi na Filozofski fakulteti in Institutu za novejšo zgodovino. Veliko priznanje mojemu znanstvenemu delu je ocena znanstvenega svetnika dr. Jurija Perovška, da sem med najvidnejšimi osebnostmi, ki že desetletja oblikujejo podobo in značaj slovenskega zgodovinopisja.

V zadnjem desetletju ste tudi pomembno obogatili poznavanje zgodovine domžalskega območja?

Podelitev naziva častni občan mi je bila spodbuda za nova dela o lokalni zgodovini, ki so izšla ob podpori sedanjega župana Tonija Dragarja in njegove predhodnice Cvete Zalokar, pri njihovem nastanku pa sem veliko sodeloval z dolgoletno podžupanjo Andrejo Pogačnik Jarc in z vodjo območne izpostave Javnega sklada za kulturne dejavnosti Pavlom Pevcem. S svojimi zgodovinskimi raziskavami sem si prizadeval prispevati k promociji mesta in občine Domžale. Kot dolgoletni kulturniški funkcionar sem se skupaj z univ. dipl. zgod. Tadejo Capuder Flegar odločil za počastitev 125-letnice začetka ljubiteljske kulturne dejavnosti z ustanovitvijo Godbe Domžale, s prvim obsežnejšim zgodovinskim prikazom pomembnih značilnosti delovanja ljubiteljskih kulturnih društev in njihovih zvez v knjigi Kulturna društva v domžalski občini 1884–2009. Hkrati sem pripravil tudi razstavo o njihovem delovanju. Ob 150-letnici začetka šolstva v

Domžalah je izšel obsežen zbornik Šolstvo v domžalski občini (2014), za katerega sem oblikoval strokovno zasnovo in zbral starejšo dokumentacijo iz ljubljanskih arhivov ter napisal tri strokovne prispevke. V Slovenskem šolskem muzeju so posebej pohvalili moj uvodni prikaz povezanosti razvoja gospodarstva z nastankom poklicnih in strokovnih šol. Sodeloval sem tudi pri razstavi o šolstvu v Knjižnici Domžale. Obe knjigi sta pomembno dopolnili kulturno-prosvetno podobo domžalske občine.

S publikacijo Razglasitev Domžal za trg leta 1925 in posebej s knjigo Nastanek Mestne občine Domžale leta 1952 (2012) sem prikazal velik napredek Domžal na gospodarsko-socialnem in prosvetno-kulturnem področju, povezan z naglo demografsko rastjo, kar je imelo za posledico tudi pomembno prelomnico v upravnem razvoju občine in uveljavitvi mesta Domžale kot pomembnega središča za ves južni del nekdanjega kamniškega okraja.

Katere dejavnosti v domžalski občini ste kot zgodovinar in kulturnik posebej spremljali?

Najprej naj izrazim veliko zadovoljstvo, da je slamnikarstvo kot tista temeljna gospodarska dejavnost, ki je Domžale uveljavilo tudi v širšem evropskem prostoru, končno leta 2012 dobila s stalno muzejsko razstavo in z izidom monografije Matjaža Brojana Slamnata sled Domžal strokovno predstavitev. Posebej sem spremljal tudi muzejske razstave o nekaterih pomembnih dogodkih in osebnostih iz domžalske zgodovine v Menačnikovi domačiji, ki jih je pripravila Katarina Rus Krušelj. S Knjižnico Domžale in njenim domoznanskim oddelkom

sem uspešno sodeloval pri zbiranju gradiva za svoje publikacije in pri postavitvah razstav.

Kot kulturnik sem zelo vesel razmaha različnih dejavnosti Kulturnega doma Franca Bernika pod vodstvom dolgoletnega direktorja Milana Mariniča in njegove naslednice Cvete Zalokar, ki vodenje te osrednje kulturne ustanove uspešno nadaljuje. Pozorno spremljam bogato delovanje številnih kulturnih društev v občini, med katerimi s svojimi vrhunskimi dosežki, tudi v slovenskem merilu, izstopata Godba Domžale in Simfonični orkester Domžale-Kamnik. S posebnim zadovoljstvom spremljam tudi Kulturni poletni festival Studenec pod vodstvom Ljuzeta Stražarja (letos že petnajsti), ki se je pomembno uveljavil tudi v slovenski ljubiteljski kulturi. Poudarim naj, da je v domžalski občini z različnimi kulturnimi prireditvami dobro poskrbljeno za vse generacije. Osebno pa me bogatijo tudi številna druženja z nekdanjimi in sedanjimi kulturnimi ustvarjalci.

In še vprašanje, kako ohranjate tolikšno ustvarjalno energijo?

Znati se starati je vrhunec modrosti in umetnosti življenja. To si prizadevam uresničevati z letom primernim obsegom strokovne dejavnosti in prilagajanjem zdravemu načinu življenja. V tem pogledu imajo posebno mesto tudi moji rekreacijski pohodi po novih poteh ob Kamniški Bistrici, za katere je vzorno poskrbela domžalska občina v prizadevanjih za izboljšanje kakovosti življenja vseh generacij svojih občanov. Po velikem številu pohodnikov pa sodim, da lahko v domžalski občini pričakujemo še veliko osemdesetletnikov. □

Rodin in Meštrović v Zagrebu

Sobota, 12. september 2015

NA OTVORITVENI EKSKURZIJI GALERIJE NA POTEPU SE PONUJA EDINSTVENA PRILOŽNOST, DA SE SREČAMO Z DVEMA VELIKANOMA KLASIČNEGA KIPARSTVA V ISTEM MESTU.

Sezono potepanj Galerije Domžale bomo začeli v hrvaški prestolnici, kjer gostijo izjemno odmevno razstavo kipov enega največjih francoskih umetnikov – **KIPARJA AUGUSTA RODINA**. Razstava nas bo prepričala o geniju tega kiparja, ki so ga mnogi kovali v zvezde že v času življenja; izvedeli pa bomo tudi, kako se je s časovnim in kritičnim odkimom na njegovi veličini naredila patina.

V **MEŠTROVIČEVEM ZAGREBU** si bomo privoščili tudi primerjalni ogled kipov obeh velikanov umetnosti in skušali skozi dožemanje duha tistega časa videti bistvo umetnin, ki so si nekako blizu po videzu in daleč po duhu, ki ga predstavljajo. Ker je prilika enkratna, bo **strokovno vodenje JURJA ŠMOLETA** ponovno zares zanimivo in vsebinsko bogato.

Sobota, 12. september 2015

Odhod avtobusa izpred KD Franca Bernika Domžale **ob 7.00 uri**, vrnitev je načrtovana v večernih urah.

• Cena strokovne ekskurzije, ki vključuje prevoz, vodenje, organizacijo in nezgodno zavarovanje, bo odvisna od števila udeležencev in sicer:

20 do 25 oseb: 44,00 eur
26 do 30 oseb: 38,00 eur
31 do 35 oseb: 33,00 eur
36 do 40 oseb: 28,00 eur
41 oseb in več: 24,00 eur

• **Prijave z vplačilom akontacije 33 evrov sprejemamo do vključno torka, 8. septembra 2015.** Na avtobusu bomo zbrali še doplačila za vstopnine v znesku 35 kun.

• Informacije osebno ali po telefonu 01/722 50 50 v KDFBD.

Prijazno vabljeni!

INFORMACIJE: www.kd-domzale.si / tel.: 01/722 50 50

Kulturni dom
Franca Bernika
Domžale

PORTRET

V GLASBI VIDI SVOJO PRIHODNOST

SEBASTIAN BERTONCELJ, GLASBENIK

Mladi violončelist Sebastian Bertoncelj (rojen 1992) izhaja iz znane domžalske glasbene družine. Kljub temu je glasbo vzljubil šele v drugi fazi odrasčanja. Med študijem, ki še poteka, je doživel številne turbulence, vse bolj pa postaja jasno, da gre za talentiranega, suverenega solističnega in komornega glasbenika, o čemer pričajo številne nagrade na domačih in tujih tekmovanjih.

Cveta Zalokar
Foto: Iztok Dimc

Tako je dosegel prvo mesto v Gorici, Trstu in Vipitenu, tretje mesto na tekmovanju Armina Kaufmanna v Avstriji ter trikrat prvo nagrado in mesto na slovenskem državnem tekmovanju TEMSIG (2009, 2012 in 2015). Kljub svoji mladosti je že veliko koncertiral, v okviru Glasbene mladine Slovenije in Ljubljane, na Festivalu Lent, na Grajskih glasbenih večerih v Polhovem Gradcu, festivalu Nei Suoni dei luoghi, festivalu Sarajevski večeri muzike, v koncertnem ciklu Country Cluba Kitzbühel, v dvorani Albana Berga v Osojah, na Poletni mednarodni akademiji v Feldkirchnu pa tudi v dvorani Johannesa Brahmsa dunajskega Glasbenega združenja. S komornim godalnim orkestrom Festivala Bled in Akademije za glasbo ter simfoničnimi orkestri Konservatorija za glasbo Ljubljana, RTV Slovenija in Slovenske filharmonije je pod taktirko Nenada Firšta, Tomaža Habeta, En Shaa, Simona Dvoršaka in Loris Voltolinija izvedel in posnel dela Bragata, Haydna, Vivaldija, Šostakoviča, Blocha in Kabalevskega.

Glasba prisotna od najzgodnejšega otroštva

Njegov oče je bil legendarni slovenski pianist Aci Bertoncelj, glasbenica in glasbena pedagoginja je tudi njegova mama. Oče je žal umrl že pri njegovih devetih letih, zato prizna, da ga ni imel možnost zares spoznati: »Veliko je bil na poti, veliko je igral, vadil ... Glasba me zelo dolgo sploh ni zanimala in z njo se nisem začel ukvarjati prostovoljno. Nikakor nisem bil čudežni otrok. Razložili so mi, da moram pač igrati zaradi splošne izobrazbe in mama je izbrala violončelo. Samo njeni vztrajnosti se lahko zahvalim, da sem ostal pri glasbi.« Mnenje o glasbi je spreminjal počasi in netradicionalno. Šele pri dvanajstih je prvič začutil veselje do igranja, zanimivo – takrat, ko je dobil možnost, da se svobodno odloči ali bi opustil igranje. Takrat se je prelomilo: »Ugotovil sem, da je klasika nekaj krasnega, veliko sem začel poslušati glasbo, se vanjo poglobljal in jo doživljal, ob tem pa spoznal, kaj vse je možno igrati, kakšne krasne stvari so to. To spoznanje je prevladalo in zdaj mi videti konca ...« Družinsko glasbeno tradicijo bolj kot prednost občuti kot breme: »Glede na očetov uspeh in sloves imam pravzaprav srečo, da je on igral klavir, jaz pa sem violončelist. Njegovo ime ,gre za mano', čeprav naju glede na spremenjene čase težko primerjam, zavedam pa se, kaj vse je on že dosegel do moje starosti.« Sebastian je začel igrati pod mentorstvom prof. Zdenke Kristl Marinič in za svojo prvo glasbeno pedagoginjo pravi, da je bila zelo potrpežljiva, veliko so delali, pred tekmovanji je z njo tudi mnogokrat vadil: »Imel sem dober začetni trening, kar zelo vpliva na poznejše igranje. Mnogi godalci morajo vse življenje popravljati napake, ki nastanejo v prvih letih igranja: od drže, položaja rok, načina in pristopa k igranju ... Dobro je, (tako kot pri meni,) če je tega čim manj. Sam imam nekoliko prekrat-

Glasba me zelo dolgo sploh ni zanimala in z njo se nisem začel ukvarjati prostovoljno. Nikakor nisem bil čudežni otrok. Razložili so mi, da moram pač igrati zaradi splošne izobrazbe in mama je izbrala violončelo. Samo njeni vztrajnosti se lahko zahvalim, da sem ostal pri glasbi.

ke prste za čelo, morda bi mi bilo lažje z violo,“ se pošali in doda da to lahko vseeno nadoknadiš.

Nadaljeval je na Konservatoriju za glasbo in balet

Tam ga je od leta 2006 poučeval prof. Miloš Mlejnik, ki je ostal njegov profesor tudi na Akademiji za glasbo: »Kot 13-letni ,mulc' sem sicer kazal določen potencial, a imel tudi nekaj pomanjkljivosti. Potrpežljivo sva jih skupaj premoščala. Čeprav sem nekajkrat poskusil tudi v tujini, sem se vedno znova vrnil k njemu in se odločil, da želim nadaljevati šolanje v Ljubljani.« Za dosežke v času študija je prejel najprej Škerjančevo nagrado Konservatorija za glasbo in balet Ljubljana (2011) in

potem študentsko Prešernovo nagrado Akademije za glasbo Ljubljana (2013): »Teh priznanj sem bil vesel, bila so potrdilo, da sem dobro delal, da so me opazili ... Nagrajena je bila izvedba dveh koncertov: Hebrejske rapsodije Schelomo Ernesta Blocha, kjer sem nastopil z orkestrom Slovenske filharmonije, in Haydnov Koncert št. 2 v D-duru, skupaj s Komornim orkestrom akademije.« Kot pravi, so nagrade potrdile pravilnost odločitve, zdaj ve, da bo profesionalni glasbenik in ni več poti nazaj.

V tujini ni vse rožnato

Dvakrat je poskusil z daljšim izpopolnjevanjem v tujini. Takoj po gimnaziji je odšel h Christophu Richterju v Essen: »O tem ne morem povedati nič lepega, nekako sem bil zaveden, kaj vse me čaka. Tudi sicer mi nemško okolje ne ustreza, tam prevladuje dokaj zaprt, neoseben način življenja, vsak skrbi le zase in svoje koristi. V letu dni se nisem uspel vklopiti in sem se vrnil. Potem sem čez leto dni znova poskusil z Erasmusovo izmenjavo, tokrat pri profesorju Brotbeku v Stuttgartu. Tudi to leto sem nekako preživel, še posebej, ker tam nisem živel, pač pa sem se vozil. Toda ugotovil sem, da ne napredujem dovolj, da to enostavno ni zame. Vsak mora sam izkusiti tujino – in ni se lahko odločiti, da se boš vrnil, ker si se napak odločil.« Sicer pa zelo rad vozi avto, velikokrat se tako odpravi v tujino na koncerte, intenzivno pa se udeležuje tudi seminarjev, v okviru mojstrskih tečajev se je izpopolnjeval pri Heinrichu Schiffu, Christianu Polteri, Antoniu Menesesu, Robertu Nagyu, Davidu Grigorianu, Albanu

Gerhardu, Galu Faganelu: »Letos sva se z Domžalčanko Vito Peterlin odpravila na petdnevni seminar na Švedsko, si razdelila stroške, pa še prav prijetno je skupno potovanje. Pravkar pa sem končal tudi krasno usposabljanje na Bledu, bilo je blizu in relativno poceni. Takšni tečaji v tujini niso poceni, lahko stanejo tudi 600 evrov – z ostalimi stroški pa še veliko več.« Sebastian zdaj obiskuje podiplomski študij v Ljubljani in letos je uspešno zaključil prvi letnik magistrskega študija. Zaveda se, da je treba širiti obzorja, zato hodi občasno na izpopolnjevanje v Švico, načrtuje pa tudi udeležbo na nekaterih kvalitetnih seminarjih: »A dobro se počutim, če imam bazo v Ljubljani. V tujini sem najbolj pogrešal naše hribe, rad jih gledam, veliko pa tudi sam pohajam, najrajši po bolj urejenih, lažjih poteh. Eden najljubših izletov je Sv. Primož nad Kamnikom, letos se bom nanj povzpel vsaj stokrat. Kamorkoli pridem, iščem stik z naravo.«

Prihodnost – glasba

Trenutno vso pozornost namenja klasični glasbi, toliko stvari mora še spoznati, poslušati – praktično neskončno: »Poslušanje glasbe mi je najbolj pomagalo pri razvoju. Šele ko skladatelja dovolj dolgo poslušáš, ga zares spoznaš, njegove principe, prednosti in slabosti, koncept, kako pristopa h glasbi. Vse to potem nadgradiš in to je potem lastna interpretacija.« Nima ,svojega' skladatelja, najljubši mu je tisti, ki ga trenutno igra: »Rad igram rusko glasbo, od nekdanj mi je všeč, z njo sem se takoj povezal, je nekaj posebnega – hitro te postavi na realna tla in nima nekega pretiranega, očitnega optimizma. Nič ni lepo, ker bi bilo dejansko lepo, ampak je lepo zato, ker je bila iz nižišča, s katerega so skladatelji gledali, vsaka deviacija od groze, ki so jo doživljali, že kot nebesa. Ta glasba ima neko specifično, ne vem zakaj, saj sam nisem doživljal veliko hudega.« Pojasni, da z vsako skladbo, ki jo igraš, stopiš v nek odnos, ta se počasi gradi, včasih pa je tudi ljubezen na prvi pogled. S kakšno skladbo ne gre in ne gre ... V prihodnosti se vidi na vseh področjih, kjer lahko deluje kot glasbenik: kot solist, komornik, orkestrski glasbenik in pedagog: »Vse rad počnem, delam pa bom tisto, kar bo prineslo življenje. Seveda imam solistične ambicije, spoštujem orkestrsko glasbo, začel pa sem tudi s pedagoškim delom, ki me zelo veseli. Rad poučujem igranje čela.«

Nastop v Cankarjevem domu je nekaj posebnega

Letošnja pomlad je bila zanj še posebej uspešna, saj je s Simfoničnim orkestrom Akademije za glasbo, ki ga sestavljajo najboljši mladi slovenski glasbeniki, nastopil na osrednjem dogodku letošnje sezone. Pod taktirko dirigenta Simfonikov RTV En Shaa je kot solist nastopil s koncertom Kabalevskega: »To je bila zame največja stvar doslej, velika dvorana v CD je velik izziv. Izbrana skladba se ne izvaja prav pogosto. Bilo je veliko dela, veliko stresa, a z nastopom sem zadovoljen, kar je potrdila tudi publika z dolgim aplavzom. Hvaležen sem Akademiji, da sem dobil to možnost in sem lahko sam izbral delo Kabalevskega, saj je bilo napisano za mojega najljubšega čelista, Daniila Šafrana.« Priprave za tak koncert so dolge, čeprav je tokrat zaradi mnogih stvari, ki se jih loteva,

delal le en mesec jeseni in mesec dni pred koncertom. In še zanimivost: v prihodnji koncertni sezoni obstaja tudi velika verjetnost, da se bo Sebastian predstavil tudi domžalski publiki: »Tega se veselim, saj doslej nisem veliko nastopal v domačem kraju. Imel sem nekaj manjših nastopov v času šolanja, pred dvema letoma pa sem tudi nastopil v okviru silvestrskega koncerta, ki ga je pripravil Mate Bekavac.« Velik del njegovega umetniškega ustvarjanja sestavlja komorna glasba. S triom Aeternum, ki sta ga poleg Sebastiana sestavljali še pianistka Maja Gombač in violinistka Lucija Krišelj, je na tekmovanju TEMSIG 2014 dosegel prvo nagrado in največje število točk ter nastopal v Sloveniji, Italiji, Avstriji, Švici ter Bosni in Hercegovini. Sodeloval je s priznanimi umetniki, kot so Miloš Mlejnik, Boštjan Lipovšek, Wonji Kim Ozim, Dalibor Miklavčič, Johannes Kropfisch, Wolfgang David, Klaus Maetzel in člani orkestra Slovenske filharmonije: »V tem vidim svojo prihodnost. Rad igram z ljudmi, ki dobro igrajo in se z njimi razumem. Trenutno se dogovarjam za več projektov ...«

Zaprisežen klasiki

Violončelo je na poseben način v zadnjem času promoviral duo z cellos in o tem ima svoje mnenje: »Vsak počne, kar hoče: sta zelo uspešna, ljudje imajo to radi in mene ne motita. Občudujem ju kot klasična glasbenika, a to ni tisto, kar je meni blizu in sam počnem. Marsikaj je tudi slabo, ker ljudje dobijo izkrivljen občutek. Res se v zadnjem času zvrsti zelo prepletajo, a jaz sem glede tega stara šola. Tisti, ki znajo dobro združevati zvrsti, naj to počenejo, če to obvladajo.« Klasična glasba je v sodobni družbi manj prisotna, saj jo po njegovem ljudje doživljajo kot nekaj, za kar se lepo oblečeš in potem dve ure spiš, ko jo poslušáš: »Velikokrat vabim prijatelje, ki niso glasbeniki, na koncerte, in so zelo navdušeni. Morajo pa biti na nek način dojemljivi za to, znati doživljati, slišati glasbo.«

Poletje ni njegov letni čas

Pretežni del prostega časa je zapolnjen z glasbo, tudi če bere, so knjige povezane z glasbo, najrajši ima biografije. Nenavadno je, da se veliko ukvarja z avtomobili. Sicer pa vse poletje razmišlja, kako bo šel pozimi na smučanje: »Ne maram morja in le nekaj dni bom v Portorožu, da malo zamenjam klimo, potem pa me čaka nastop z mladimi ljubljanskimi solisti, v začetku avgusta pa seminar dunajskih filharmonikov v Trenti. Tam nas bo dvajset, med njimi pet čelistov. Izjemne izkušnje na krasni lokaciji.« Za naslednje leto ima že zapolnjene urnike. »Domžale imam zelo rad, živimo na Krakovski, vse imam v svoji neposredni bližini, krasno pekarino, kavarno, tržnico, krasen kulturni dom in kino. Imamo nekaj, kar nima noben kraj, to je veduta Kamniških planin, ki je nikoli ne pozabiš. Prednost pa je bližina Ljubljane. Nekako čutim tudi družinsko povezanost z Domžalami. Veselim se nastajajoče knjige o očetu, saj bom prav gotovo izvedel veliko novega o njem,« je povedal ob zaključku vse bolj suvereni glasbenik, za katerega boste prav gotovo še slišali, saj ga odlikuje muzikalni odrski temperament, ki ga premorejo le redki. Preverite na spletu, kjer je kar nekaj njegovih nastopov – in da, opazili smo, da vse skladbe igra na pamet. □

Kino v parku – sproščeno poletno filmsko prizorišče

Konec junija in v prvi polovici julija smo si lahko že tretje leto zapored letošnje vroče poletne dneve popestrili z obiskom kina na prostem v Češminovem parku.

Za to so poskrbeli v Kulturnem domu Franca Bernika, v okviru katerega deluje tudi Mestni kino Domžale. V vsaj delno ohlajenih večernih urah se je zvrstilo devet oziroma osem večernih filmskih projekcij, ki so bile letos prvič na ogled brezplačno. 'Zeleno srce' Domžal se je tako ob koncih tedna spremenilo v pestro središče dogajanja, Domžalčani in Domžalčanke pa so dobili možnost druženja ob široki kulturni ponudbi nekaterih uspešnih filmov pretekle sezone, pa tudi nekaterih najnovejših filmov iz poletne distribucije, kar pet filmov so namreč predvajali premierno. Mimoidoči so lahko že proti večeru opazovali preobrazbo parka v improvizirano filmsko prizorišče. Postavljanju napihljivega filmskega platna je sledilo testiranje zvoka in slike ter postavljanje stolov za obiskovalce. Ob robu prizorišča je pred, med in tudi po projekcijah obračeval lokal, ki sta ga vodila Jaka in Nasja ter s tem še dodatno poskrbela

da pod zvezdnatim nebom ni bilo moč izpustiti Nolanovega **Medzvezdja**, ki je ustvaril prav posebno vzdušje ob ogledu filma na prostem, kjer je vesolje še bližje. Tisti, ki so jim 'bondovski filmi' morda preresni, so na svoj račun prišli s filmom **Kingsman: tajna služba**, ob katerem so se gledalci lahko resnično zabavali. Žal nam vreme ni bilo naklonjeno ob pogledu na Kerio Knightley v vlogi Večne najstnice in tako je bila to edina projekcija, ki je v tej sezoni odpadla. Drugi teden je prinesel prijetno novost, pred projekcijo biografske drame Tima Burtona **Velike oči**, so gledalci lahko odgovarjali na nagradna vprašanja o filmu, ki govori o slikarki Margaret Keane in srečni dobitnici sta prejeli za nagrado majico Kina v parku. Sledila je intimna drama **Ex Machina**, s katero je režiserju Alexu Garlandu uspelo, da smo se začeli spraševati o zabrisu realnega in pomenu človeka. Ob zaključku letošnje sezone smo se lahko

Kino v parku je letos obiskalo več kot 2.500 ljubiteljev filma na prostem.

za prijetno vzdušje. Gledalci so se letos izjemno dobro odzvali in že ob prvi projekciji smo opazovali, kako so s seboj prinašali počitniške odeje, zložljive stole in ležalnike ter hladilne skrinje, s katerimi so si povečali ugodje in popestrili sproščeno poletno filmsko prizorišče.

Projekcije filmov so se začele ob 21.30, ko se je stemnilo in je bila 'scena' pripravljena za predvajanje. Kino v parku je letos obiskalo več kot 2.500 ljubiteljev filma na prostem. S takšnim obiskom so bili doseženi načrtovani cilji, saj je številka precej presegla pričakovanja. Naklonjeno nam je bilo tudi vreme, saj so od devetih načrtovanih projekcij izvedli kar osem, le enkrat pa je dež preprečil ogled filma Večna najstnica, saj bi s tem lahko prišlo do problemov in okvar ozvočenja.

Kino na prostem so odprli s slovenskim celovečernim filmom Blaža Završnika **Pot v raj**, ki so ga številni gledalci lepo sprejeli, glede na svojo morsko vsebino pa je bil tudi primeren za vse višje temperature. Film je nekoliko bolj namenjen mlajši generaciji, saj v ospredje postavlja kritično situacijo, v kateri se velikokrat znajdejo mladi, ob tem pa pomislijo tudi na pobeg. Sledil je Millerjev najnovejši in trendovski **Pobesneli Max: Cesta Besa**, ki gledalcu ne pusti niti trenutka oddiha in bi ga lahko opisali kot neverjetno odšekanega. Konec prvega vikenda se je zaključil z romantično vojno dramo **Francoška suita**, posneto po istoi-menskem romanu judovske pisateljice Iréne Némirowsky. Seveda iz spore-

SIMONA URANKAR

IZBR@NO V KNJIŽNICI DOMŽALE

Izbral in uredil: Janez Dolinšek

knjige za odrasle

Milan Kundera

Slavje nepomembnosti

MODRIJAN, 2015

Roman, ki je v originalu izšel lani, po štirinajstih letih pisateljskega molka, ponuja delo, katerega bistvo je teza, da je nepomembnost bistvo človeškega obstoja. Slavje nepomembnosti je zgodba o prijateljih, srednjeletnih ali že kar malce starejših moških, ki živijo v Parizu in katerih zgodbe se narahlo prepletajo oziroma se nizajo droga za drugo. Epizode o prijateljih, njihovih srečanjih, zabavah, njihova pomenkovanja o seksu, zgodovini, umetnosti in smislu človeške eksistence. Knjiga je himna prijateljstvu ter originalen in humoren komentar naše ere in našega življenja v njej, predvsem hvalnica nepomembnosti. Najdemo pa v tem romanu, obsegajočem vsega 134 strani, tipičnega Kundero: resnega in komičnega, igrivega in modrega, intelektualnega in človeškega. Je večni kandidat za Nobelovo nagrado.

Susan George

Kako zmagati v razredni vojni

CICERON, 2014

Navdih za naslov te politične satire je avtorica našla v prostodušnem priznanju velikega maga finančnega kapitalizma Warrena Bufetta, da v razredni vojni med revnimi in bogatimi zmagujejo bogati. Slednjim pripadajo tudi skrivnostni Naročniki, ki v knjigi, žanrsko opredeljeni kot resnična fikcija, naročijo skupini strokovnjakov izdelavo študije, kako izkoristiti sedanjí krizni trenutek za krepitev kapitalizma. Predstavitev rezultatov študije, imenovane Poročilo iz Lugana www.ciceron.si/site/index2.php?option=com_jce&task=popup, obstaja tudi prvo, ki se ga je Susan George domislila in izdala v knjigi ob prelomu tisočletja, je odlična analiza delovanja korporativnega kapitalizma. Delovna skupina je seveda naklonjena do naročnikov, a se ne trudi biti všečna za vsako ceno. Tako denimo opozarjajo na blagodejne učinke ohranjanja socialne države in obvladovanja socialnih razlik, a vseeno je vseskozi jasen njihov namen. Naročnikom makiavelistično svetujejo slabitev domnevnih zastarele doktrine človekovih pravic, ki odvrča od osebne odgovornosti. Odmik od demokracije, ker naj bi bila za današnji svet preprosto prepočasna, in potrebo po osnovanju novega vseobsegajočega mita, ki bi nadomestil preživeto razsvetljenstvo. Lucidna štorija, ki zaradi zagovorniške perspektive brezkompromisno izpostavi sprevrženost neoliberalne paradigme.

Julia Franck

Ljubeznivec

BELETRINA, 2015

Nemški roman Ljubeznivec kritiki uvrščajo med 'čutno prozo', saj se avtorica v njem tenkočutno ukvarja z ljubezenskim razmerjem v njegovih stoterih otenkih. Vse neizgovorjeno, zamolčano in potlačeno v odnosu med klovneso Beylo in pianistom Albertom je mojstrsko prepleteno z usodo njune pred kratkim preminule sosedje Charlotte, kar daje vsebini rahel pridih detektivskega in brezizhodnega. Avtorica skozi nenavadno »trikotniško zgodno« plastično orisuje značajske profile junakov in na videz lahko preigrava globoke življenjske teme kot ženska emancipacija, splošna odtujenost in nemoč ter prevare, nezaupanje in čutnost. Roman je napisan s strastjo in neverjetno prefinjenim občutkom za medčloveške odnose.

Jodi Gold

Vzgoja v digitalni dobi, Priročnik za spodbujanje zdravega odnosa do tehnologij od rojstva do najstniških let

DIDAKTA, 2015

Za generacije današnjih otrok in mladostnikov, rojenih v digitalno dobo, je uporaba IKT tehnologije kot dihanje, samoumevno in nujno. Zato starše in stroko skrbijo negativni vplivi na socialno, kognitivno, telesno in še kakšno plat razvoja. Otroci naj bi se premalo knjižili na igriščih, dvoriščih, drevesih, vse manj brali knjige in podobno. Avtorica k tem zadregam pristopa z optimizmom in konkretnimi nasveti, kdaj kupiti otroku telefon, koliko časa lahko preživi pred različnimi ekrani, kako zagotoviti

varnost na spletu, kje poiskati koristne spletne vsebine in podobno. Uporaben priročnik za vzgojo za elektronske medije ali bolje vzgojo ob elektronskih medijih. Po svoje bi lahko sklenili: nekaj zdrave pameti, pozitivnega zgloda in medsebojnega zaupanja, pa bo šlo.

knjige za otroke in mladino

Patrick Ness

Več kot to

MLADINSKA KNJIGA 2015

Patricka Nessa slovenski mladi in tudi odrasli bralci že dobro poznajo, predvsem po trilogiji Hrup in kaos ter Sedem minut čez polnoč. Knjige so prave uspešnice in avtor je zanje prejel prestižne nagrade. V najnovejši knjigi Več kot to je glavni junak šestnajstletni Seth. Zgodba se začne z njegovo smrtjo, saj Seth utone. Ko se zave, se spomni svoje smrti. A kje je? Znajde se v praznem zapuščenem svetu, spozna, da je to angleško predmestje, kjer je živel, preden so se zaradi travmatičnih dogodkov odselili v ZDA. Najprej pomisli, da se je za kazen znašel v posebej zanj pripravljenem peklú, saj ga preplavijo mučni spomini na bratovo ugrabitev, a potem začne raziskovati. Pisatelj spretno povezuje Sethova razmišljanja o življenju, družini, prijateljstvu in ljubezni ter pred nami razpira drobce iz fantove preteklosti. Pred nas pa postavlja vprašanja. Obstaja posmrtno življenje? Je še kaj več od življenja, ki ga imaš na voljo?

A. H. Benjamin

Kratkovidna žirafa

ALICA, 2015

Ali tudi živali kdaj potrebujejo očala? Seveda. V pravljичnem svetu je vse mogoče. Žirafa zelo slabi vidi, je namreč kratkovidna. Prijatelji ji želijo pomagati. Ponudijo ji očala, a žirafa jih ne želi nositi. »Žirafa z očali bi bila videti smešno!« Ker ne vidi dobro, se ji začnejo pojavljati težave. Z glavo trči ob vejo, se zaleti v nosoroga, si na skali poškoduje nogo, sede na trnov grm, pade v vodo ... Kaj naj stori? Odloči se, da se bo zaščitila s čelado, na repu ji bo visel zvonček, na noge si bo obula škornje, imela bo gumijast obroč, na hrbtu lestev ... Kakšna smešna žirafa pa je to? Gepard ji ponoči med spanjem nadene očala. Kaj se bo zgodilo, ko bo žirafa zagledala svoj odsev na vodni gladini? Prikupno ilustrirani slikanici so na koncu dodane iztočnice za pogovor.

Daniel Lipkowitz

Lego igralnica

MLADINSKA KNJIGA, 2015

Slavne plastične kocke poznajo skorajda vsi otroci sveta. Priljubljeni kompleti lego kock se v spretnih otroških rokah s pomočjo navodil hitro spremenijo v različne junake. A ko se igrače razstavi-vo iz tega ali onega razloga, navodila pa izgubijo, kocke ležijo v kaki škatli ... S to knjigo otroci dobijo ideje, kaj lahko iz kock še sestavijo, mogoče pa sestavijo kaj čisto svojega – otroška domišljija nima meja! Edinstvena knjiga, polna idej za mlade sestavljavce majhnih lego kock!

medioteka

DVD

Klub zdravja Dallas (Dallas Buyers Club)

GOOGLY FILMS, 2013

Woodroof je hudo zbolel, čeprav ni vedel, da je okužen z virusom hiv. Napovedali so mu samo še nekaj tednov življenja. V obupu in šoku se je odločil, da se bo bojeval za življenje in proti stigmatizaciji, ki je prišla skupaj z aidsem. Povsod, tudi v tujini, je iskal alternativna zdravila, vitamine in minerale, proteine in druge snovi, ki bi lahko okrepile imunski sistem, blažile simptome bolezni in dale preostanku njegovega življenja neko kvaliteto. Tu pa se je začela še ena bitka, to je vojna s farmacevtski-mi lobiji in skorumpiranimi zakonodajalskimi roboti s konca osemdesetih v ZDA ob izbruhu največje epidemije te bolezni takrat. Z ustanovitvijo kluba zdravja, ki je članom omogočil dostop do sicer neodobrenih (nelegalnih) zdravil, je skupaj s prijateljem transseksualcem pomagal mnogim, ki bi drugače umirali veliko prej. Seveda je vse bitke na koncu izgubil, a kot moralni zmagovalec sebi in drugim priboril leta življenja in prispeval h kvaliteti življenj bolnikov z aidsem.

KULTURA

Festival Studenec 2015: La Traviata navdušila

Programski odbor letošnjega 15. kulturnega poletnega festivala Studenec 2015 si je bil enoten, da na čudovito prizorišče pod platneno streho na Studenec ob jubileju povabi eno izmed opernih hiš, ki so bile v preteklih festivalnih letih stalne gostje poletnega gledališča.

FESTIVAL STUDENEC Opera in balet Ljubljana ima v letošnjem letu na programu eno najbolj znanih oper La Traviata, še bolj znanega skladatelja Verdija. Zato dločitev ni bila težka – konec junija je Poletno gledališče Studenec gostilo ansambel in operne soliste, ki so nam v italijanskem jeziku, ob slovenskem prevodu, predstavili eno od uspešnic svetovnih opernih odrov.

V priljubljeni operi, o kateri je večkrat zapisano, da je sinonim za ognjemet čudovitih melodij, 'ki gredo v uho', smo spremljali Violetto (Urška Arlič Golobič), ki jo po do tedaj vihravem življenju prevzame čista in nesebična ljubezen do Alfreda (Aljaž Farasin), katerega oče (Ivan Andres Arnšek) zahteva, da Alfreda zapusti, saj zaradi svojega statusu ogroža dobro ime njegove družine. Pozneje ugotovi, da Violetta njegovega sina ljubi, vendar je žal prepozno, saj

izbranka njegovega sina v cvetu mladosti umre. Med solisti je bil tudi Domžalčan Zoran Potočan v vlogi zdravnika. Orkester je vodil Loris Voltolini.

Ustvarjalci, med njimi režiser Lutz Hochstrasste, so zgodbo obdržali v zgodovinskem okviru, a ji vseeno pustili dovolj svobode, da je razvila živo in pristno odrsko dogajanje. Izkazalo se je, da je oder na Studencu, ki ima kar nekaj pomanjkljivosti in je načrtovano, da bo v bližnji prihodnosti doživel kar nekaj sprememb, zelo primeren za tovrstno predstavo, saj sta bila, enako kot v matični operni hiši, scenografija kot kostumografija v podporo nastopajočim. Obiskovalci pa nismo občudovali le glasbe in petja ter plesa, temveč tudi bogate atraktivne kostume, ki so zlasti prišli do izraza v skupinskih nastopih, ko je lepo zborovsko petje dopolnil še ognjemet ples.

Kljub ne najprimernejšemu vrenju, bilo je kar precej hladno, je nastop Opere in baleta Ljubljana prinesel osvežitev v program letošnjega festivala, številni obiskovalci pa smo z veseljem sprejeli sporočilo La Traviate: čista ljubezen je resnično mogoča. Ko jo začutimo, jo moramo negovati, saj se tovrstna čustva navadno pojavijo redko ali celo samo enkrat v življenju.

Festival je prinesel čudovit večer opernega petja, kakršnega nam je pred začetkom opere zaželela podžupanja Občine Domžale mag. Jana Miklavčič. Vse izvajalce smo obiskovalci velikokrat nagradili z glasnim aplavzom. La Traviata nam bo, tako zaradi odlične izvedbe kot nekaterih poznanih arij, ostala v prijetnem spominu na jubilejni 15. kulturni poletni festival Studenec 2015.

VERA VOJSKA

FOTO: TADEJ MAJHENIČ

Razstava umetnice, ki riše z usti

V Knjižnici Domžale je bilo v ponedeljek, 29. junija 2015, odprtje umetniške razstave slik Dragice Sušanj.

KNJIŽNICA DOMŽALE Umetnica zaradi gibalnih omejitev riše z usti in preliva svoje slike in občutke z invalidskega vozička na slikarska platna, kjer se zrcalijo utrinki pokrajine v čudovitih barvah in oblike narave v cvetličnih motivih. Dragica Sušanj se je rodila 1966 v Dolnjem Zemonu pri Ilirski Bistrici in do nesreče, ki ji je spremenila življenje, ni prepoznala svojega umetniškega talenta. Ob pomoči slikarja Benamina Žnidaršiča je pred petnajstimi leti spoznala, da ji slikanje odpira novo poglavje v knjigi življenja. V dolgih letih življenja na invalidskem vozičku je našla svoje poslanstvo v umetniškem izražanju, ki ga nadgrajuje s pomočjo mentorjev Rassa Caussevega in Jožeta Potokarja, ki jo vsa leta spremljata in vodita do čudovitih motivov narave, ki jih prelije na slikarsko platno.

Dragica Sušanj je članica Društva paraplegikov Istre in Krasa in njena dela je bilo moč videti na mnogih skupinskih in samostojnih razstavah po vsej Sloveniji pod okriljem likovnih dejavnosti in predstavitev pri Zvezi paraplegikov Slovenije. V letu 2006 je postala štipendistka Mednarodnega združenja slikarjev, ki slikajo z usti ali nogami s sedežem v Liechtensteinu in

tudi znotraj tega združenja s svojimi deli prispeva k obogatitvi umetniške zbirke slikarjev, ki rišejo z usti.

Dragico Sušanj lahko najprej prepoznamo kot krajinarko, saj je največ pozornosti namenila ravno podobam domače oziroma slovenske dežele. Tako lahko na njenih upodobitvah spoznavamo znane vedute, pa tudi neznane koticke, kjer je še moč najti tišino narave. Poleg klasične slikarske teme krajine jo zanimajo tudi drugi motivi, predvsem tihožitje, ki mu posveča veliko pozornosti. Slogovno izhaja iz realizma, ki se lahko preveša v lirčni ekspresionizem, ki občasno vodi celo v abstraktnije izražanje. Na razstavi v domžalski knjižnici predstavlja dela iz zadnjega ustvarjalnega obdobja - vrsto

barvitih tihožitij s cvetjem in lepe obmorske motive naše obale. Vsa dela so nastala v tehniki olja na platno.

S samostojno razstavo v Domžalah skuša približati slikovno umetnost vsem ljubiteljem lepega. Odprtje je bilo predvsem zaradi slikovitih barv, podpore kolegov invalidov in srčne spremne besede Polone Škodič, priznane umetnostne zgodovinarke, zelo čustveno obarvano in lepa popotnica razstavi slik, ki je do 29. julija 2015 krasila prostore Knjižnice Domžale. V spremljajočem umetniškem programu ob odprtju sta sodelovali mladi glasbenici Špela Koren Girandon in Katka Koren, ki sta z zvoki spevne glasbe pospremili razstavo slik na ogled vsem obiskovalcem knjižnice.

Kralj gora in ljudomrznik

Še ena uspešnica več v 66-letni zgodovini društva

FESTIVAL STUDENEC Kulturno društvo Miran Jarc Škocjan tudi v 66. letu svojega uspešnega delovanja dokazuje, da ve, kaj imajo ljudje radi.

kuharske zasedbe z glavnim kuharjem (Konrad Pižorn Kondi), ki je z vsakim prihodom na oder razveseljevala občinstvo, ki je včasih prav strmel, od kod

Prva uprizoritev ljudske predstave Kralj gora in ljudomrznik

Petnajsti jubilejni kulturni poletni festival Studenec 2015 je 18. julija zvečer premierno uprizoril domačo gledališko predstavo, ki je že de setletja vrhunec poletnih dogajanj na Studencu. Letos so se odločili za 'Ljudsko' predstavo Kralj gora in ljudomrznik, ki jo je priredil in režiral predsednik društva Lojze Stražar ter jo na oder poletnega gledališča postavil ob pomoči številnih, že preizkušenih igralcev in igralk ter ostalih sodelujočih.

Kralj gora in ljudomrznik bi bila lahko pravljica, če ne bi s seboj prinesla množico življenjskih resnic in vrednot, predvsem pa spoznanj, kako oblikovati življenje, ki ga imamo, da bomo z njim zadovoljni sami pa tudi drugi okoli nas. Velikokrat se nam namreč zgodi, da sami sebe sploh ne poznamo, da smo prepričani, da smo najboljši – ampak samo do tedaj, ko nam nekdo nastavi ogledalo.

Že sam začetek romantične komično-čarobne igre s petjem je med številno občinstvo vnesel pričakovanje in nemir, kako bo režiser rešil problem pravljíčnega bitja z vsakdanjim ljudomrznikom, ki mrzi vse okoli sebe – razen narave. Pa je bilo vse (videti) zelo enostavno. Zasluga gre obema naslovnima vlogama (Jože Vunšek – kralj gora Jure Sešek – ljudomrznik), v katerih sta se oba zelo izkazala in dokazala, da 'obvladata' sceno. Posebej Jure Sešek je v nekaterih prizorih prav blestel, enako lahko rečemo tudi za Jožeta Vunška, ki nas je z nekaterimi besedami (nisi vreden, da si človek) kar prestrašil. Posebej skupni prizori so navdušili gledalce, ki so se včasih prav čudili, kako jima uspeva igranje kar več vlog naenkrat. Res sta bila odlična! Srečni konec je malce ublažil njuno na trenutke strašljivo ljudomrznišvo, pot do njega pa si boste morali ogledati sami.

Prisrčen mladi par (Eva Černe in Metod Palčič) je med gledalci takoj vzbudil simpatije, enako kot nastop Pije Brodnik kot ljudomrznikove žene, prvi nastop spletične (Urša Sešek) pa že obetala veliko smeha, enako kot nastop sluga Habakuka (Robert Vrčon). Oba sta prava biserčka, ki v vsak s svojim načinom igranja povzročata med občinstvom obilo dobre volje z iskrivimi mislimi ali pa le z 'dveletnim« bivanjem v Parizu'. Pričakovanja so upravičili tudi člani

vse režiser Lojze Stražar 'pobira' ideje, med katerimi je bila prisrčna tudi tista s poštnim vozom s konjsko vprego in imenitnim kočijažem (Sandi Močnik), prizor z oglarjevo družino pa je bil kar predstava v malem. V njem je svojo že dvajseto vlogo odigrala Brigita Hrovat, imenitna oglarjeva žena, vlogo oglarja pa Milan Capuder. Prav vsi igralci bi zaslužili, da jih imenujemo, a ker jih je preveč, naj omenim le še Ano Kovač, Karin Lisjak in Špelo Prenar in vlogah pokojnih žena ljudomrznika ter Rajka Majdiča kot ljudomrznikovega svaaka.

Imenitno je tudi letos s svojimi pomočniki prizorišče uredil Jože Napotnik, ravno prav je bilo čudovite glasbe in petja (bravo, Slavko Avsenik ml.), za kostume je s pomočnicama poskrbela Nada Slatnar, Ludvik Kaluža je bil lektor, Goran Bogdanovski je poskrbel za gib, Karel Leskovec in Martina Golob Bohte sta bila zborovodja in korepetitor. Sašo Vene je bil zadolžen za maslo, France Stražar je bil vodja predstave, Neva Mauser Lenarčič je bila šepetalka, za razsvetljavo sta bila zadolžena Janez in Mira Mlakar; za ozvočenje Rado Černe z asistenti, inस्पicientka je bila Marta Majdič.

Vsi na premieri so bili deležni glasne aplavza in pravih ovacij, šopek pa je iz rok župana Tonija Dragarja, ki je ob koncu gledališkemu ansamblu iskreno čestital, prejel tudi prevajalec predstave Borut Trekman.

Čudovit gledališki večer z imenitnimi igralci, ki so nas presenetili s čudovitim igranjem in petjem pod vodstvom Lojzeta Stražarja ter dokazali, da gledališka predstava, znana že v 17. stoletju, lahko odmeva in je uspešna tudi v 21. stoletju. Prepričana sem, da bi predstavi, če bi le mogel, zaploskal tudi avtor Ferdinand Raimund, posebej ko so ob koncu zapeli o dobroti, lepoti, sreči in mladosti, po katerih vsi hrepenimo, jih velikokrat imamo, pa za to sploh ne vemo! Zato je spoznanje zvezda, ki sije z neba, predstava Kralj gora in ljudomrznik, prvič uprizorjena v Sloveniji, pa hit letošnjega kulturnega poletja!

Kralj gora in ljudomrznik bosta ponovno doživela še 31. julija, 1., 2., 7., 6. in 9. avgusta ob 21. uri, poslovlila pa se bosta 18., 29. in 30. avgusta ob 20. uri. Dobrodošli!

VERA VOJSKA

FOTO: PRIMOŽ HIENG

Priznanje Binci Lomšek

Jakijeva hiša – Galerija Nazarje je 19. junija 2015 gostila Zvezo likovnih društev Slovenije s tematsko razstavo Fotografija in kiparstvo v tekmovanju za Zlato paletto 2015. Ob velikem številu prispelih del so se v izbor uvrstile tudi članice Likovnega društva Mengeš, in sicer Irena Gorenc, Leonida Goropevšek in občanka Domžal Binca Lomšek s fotografijo ter Majda Gartner v kiparski kategoriji. Binca Lomšek je prejela certifikat kakovosti za fotografijo Kje si, zombi?

LIKOVNO DRUŠTVO MENGEŠ

18. festival gorenjskih komedijantov v Dobu

Tudi v spomin na režiserja Marjana Bevka in Sergeja Verča

Vsako leto v drugi polovici junija se Dob z okolico spremeni v kulturno središče gorenjske regije, saj domače Kulturno društvo Jožef Virk Dob ob pomoči območne izpostave Domžale Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti gosti najboljše gledališke skupine z Gorenjskega, ki jih je tudi letos izmed številnih dram in komedij za predstavitve na 18. festivalu gorenjskih komedijantov, ki je hkrati tudi 52. regijsko srečanje gledaliških skupin Gorenjske, izbral selektor Peter Militarev.

Za sodelovanje na festivalu so bile iz JSKD, območne izpostave Domžale, prijavljene naslednje predstave: KD Groblje: Z vrati treskajo, režiser Drago Plevel; KUD Fran Maselj Podlimbarski: Štajerc v Ljubljani, režiserka Vere Beguš; KD Domžale je sodelovalo s

kulturnikov spomnili z minuto molka. Pred zadnjo predstavo prvega večera je festival uradno odprla predsednica sveta KS Dob Marija Ravnikar in vsem, tako nastopajočim kot obiskovalcem, zaželela prijetne kulturne tri dni.

Prvi večer festivala: Festival je odprla Dramska skupina Varstveno delovnega centra Radovljica z Malo princeso, ki je navdušila tako s predstavo kot sporočilom medsebojnega razumevanja in povezanosti, ki ju želi širiti med ljudi. Z zanimanjem smo spremljali tudi imenitno monodramo Luke Vasleta, tudi avtorja in režiserja gledališke igre Pijana smrt ali Vinogradnik Tomaž je zamočil, sicer odigrano v okviru Kulturnega društva Domžale. Malce bolj moderna od treh kratkih predstav je bila igra

Gledališče 2 B Bohinjska Bistrica ter nas opozorila na družinske odnose, ki še kako vplivajo na življenjske poti njenih članov. Skoraj do polnoči smo se nato smejali Bumbarju iz Gledališča 2 B Bohinjska Bistrica ter maščevalnim prevaranim ženam in srečnemu koncu predstave za vse, razen za Bumbarja ...

Nagrajenci: Zadnji večer smo posebej pristrčno zaploskali letošnjim nagrajencem festivala. Selektor Peter Militarev je skupaj z Milošem Starbkom, predsednikom Kulturnega društva Jožef Vir Dob, podelil priznanja naslednjim igralcem: za najboljšo glavno žensko vlogo Alenki Slapar iz KUD Lom pod Storžičem, Ivanu Berlotu iz KD – Gledališke skupine Gledališča Tone Čufar Jesenice za najboljšo glavno moško vlogo. Za stranski vlogi sta bila nagrajena Neža Gorše iz KD Groblje, ter Domi Vrezec iz KD Figaro Kranj. Posebno priznanje selektorja je prejela Vera Beguš, prizadevna kulturna delavka z različnih področij, tokrat pa smo ji posebej glasno zaploskali za njene uspehe pri režiranju gledaliških predstav v Kulturno umetniškem društvu Fran Maselj Podlimbarski Krašnja. Čestitamo!

Za konec – Maček v žaklju: Sledil je prav prijeten konec 18. festivala – predstava Maček v žaklju v izvedbi Loškega odra iz Škofje Loke. Številni nespornosti med nastopajočimi, ki so se odražali v sila komičnih situacijah, so polno dvorano kulturnega doma navdušili, zato verjamem, da stalni obiskovalci težko pričakujemo naslednji festival.

Dobrodošli tudi na 19. festivalu gorenjskih komedijantov: Lepo je, da festival gorenjskih komedijantov kljub krizi, ki se kaže tudi na področju kulture, ostaja ena od oblik začetka prijetnega kulturnega poletja. Lepo tudi zato, ker v njegovem okviru nastopajo tudi naša domžalska društva, katerih predstave še posebej privlačijo ljubitelje gledališča, ki nikoli ne pozabijo, koliko prostega časa, ljubezni do gledališča in talenta tako igralci kot vsi ostali dajo v posamezno predstavo. Naj tako ostane naprej, tudi na 19. festivalu gorenjskih komedijantov, na katerega ste v letu 2016 pristrčno povabljeni.

VERA VOJSKA

predstavama Gospod predsednik - režiserja in igralca Žige Čamernika ter Pijana smrt ali Vinogradnik Tomaž je zamočil avtorja in igralca ter režiserja Luke Vasleta; KUD Franc Kotar Trzin je zaigralo predstavo Orkestracija v režiji Tatjane Perluh. Slednji predstavi sta se na festivalu tudi predstavili.

V spomin režiserjev Marjana Bevka in Sergeja Verča: Ker sta med lanskim in letošnjih festivalom umrla znana režiserja Marjan Bevk in Sergej Verč, ki sta s svojimi predstavami večkrat nastopila tudi v Dobu, se ju je prvi večer festivala z izbranimi besedami spomnila znana kulturnica Alenka Bole Vrabec, vsi skupaj pa smo se dveh nepozabnih slovenskih

Teatra Prof. Gimnazije Jesenice Lov na rep, za katero je režiserka Mojca Funkl zapisala: Igrati. Igrati se. Se zabavati. Telo. Glas. Energija. Ki ustvarjajo atmosfero. Biti En. Posameznik. In biti skupina kot celota. ENO.

Prvi gledališki večer se je zaključil s predstavo Orkestracija Kulturno-umetniškega društva Franc Kotar iz Trzina, ki je navdušila prisotne gledalce – tako z vsebino kot izvedbo, ki sta potrdili moto: »Vsak se ima za solista, ampak peti morajo skupaj ...«

Pozdravljeni in zbogom, Bumbar: Pozdravljen in zbogom sta nam v predstavi z istim naslovom večkrat povedala Katarina Košnik in Klemen Langus iz Kulturnega gledališča K in

Večer narodnih in ponarodelih pesmi

Jaz pa pojdem ... po slovenskih pokrajinah z Mešanim pevskim zborom Turističnega društva Turnše, Češenik

MEŠANI PEVSKI ZBOR TD TURNŠE, ČEŠENIK Bi znali naštet vse slovenske pokrajine? Najbrž ne bi bilo tako enostavno prehoditi se po naši ljubi domovini in včasih kar ugibati, na katerem območju je kakšna slovenska pokrajina in kakšne so njene značilnosti. Pevcem in pevkam Mešanega pevskega zbora Turističnega društva Turnše Češenik to ni težko, oni vam celo zapojejo posamezne, največkrat ljudske in ponarodele, pesmi, ki so značilne za posamezno pokrajino.

To so nam dokazali na tradicionalnem letnem koncertu, ki je bil ob koncu junija na lepo urejenem prireditvenem

sluhnejo pevcem. Ti so se tokrat odločili za pevski sprehod po slovenskih pokrajinah. Med besedila narodnih in ponarodelih pesmi sta Maks in (**OČITNO ŠE NEKDO**) vpletla značilnosti posamezne pokrajine, pozabila pa nista niti na mehko in vedno dobrodošlo poezijo Toneta Pavčka. Tako smo ob najbolj znanih ljudskih pesmih s posameznega konca, med katerimi so zapeli tudi nekatere že ponarodele, veliko izpod peresa znamenitih Avsenikov, obujali spomine na morebitne obiske posameznih koncev Slovenije ter občudovali njihove značilnosti, kot jih prinašajo najbolj znane pesmi.

prostoru društva v Turnšah, v okviru katerega pojejo že (**KOLIKO**) let. Kljub dežju se je pod tudi malce improviziranim prizorišču zbralo veliko število prijateljev njihove pesmi, ki so ob zboru zaploskali še njihovim gostom, Mladinski folklorni skupini iz Mengša.

Zbor, ki že vrsto let nastopa predvsem v Krajevni skupnosti Dob, pohvali pa se lahko tudi z obiski varovancev domov počitka, pa tudi prepevanju na prireditvah izven krajev, ki jih pokriva društvo, je začel z eno najbolj znanih slovenskih – Kekčevo pesmijo, s katero so skupaj z mlado pevko Ano veliko dobre volje prinesli vsem, ki so se odločili, da kljub slabemu vremenu pridejo na prireditveni prostor in pri-

Zbor je odlično vodil pevovodja Aleš Farič, ki je posamezne pesmi spremljal s sintesajzerjem, pomagala pa je tudi kitaristka. Pevci in pevke so posamezne pesmi zapeli tudi večglasno in znova dokazali, da napredujejo. Ob prijetnem petju ob koncu koncerta niso pozabili niti na tradicionalno druženje z ljubitelji njihovega petja, za katero so večino dobrot pripravile kar članice pevskega zbora.

Iskrene čestitke za prijeten večer narodnih in ponarodelih pesmi, spoštovani pevci in pevke, solisti ter pevovodja in naj vas tudi v prihodnje vodi slogan, ki ste ga napisali na prizorišču: Kdor poje, zlo ne misli.

VERA VOJSKA

Glasba je moj čarobni svet

Praznovanje 45. rojstnega dne ansambla Franca Miheliča na Studencu

Skoraj navada je že, da vsako leto v okviru kulturnega poletnega festivala Studenec kateri od ansamblov v poletnem gledališču praznuje svoj okrogli rojstni dan. Letos so nas na svoj rojstnodnevni koncert povabili člani ansambla Franca Miheliča, ki praznujejo 45. rojstni dan, v goste pa so poleg številnih obiskovalcev povabili tudi brate Smrtnik z avstrijske Koroške, ki letos praznujejo 30-letnico svojega delovanja, in Folklorno skupino Tine Rožanc – veterani. Voditelj jubilejnega koncerta je bil Boštjan Romih.

Prijeten glasbeni večer so s svojimi najbolj znanimi skladbami zapolnili slavljenci – člani ansambla Franca Miheliča: Franc Mihelič (duša in srce ansambla), Bernarda Mihelič, Tadej Mihelič, Milan Kokalj in Ivan Hudnik. Slišali smo njihove najbolj znane melodije, prepevali so tudi skladbe z nove zgoščenke z naslovom Glasba je moj čarobni svet, visok glasbeni jubilej pa je pospremila tudi knjiga z istim naslovom, v kateri je avtor mag. Ivan Sivec zbral pripovedi vodje ansambla in jih opremil z več kot 250 fotografijami, ljubitelji ansambla pa bodo ob branju knjige našli tudi veliko besedil, skladbe z notnim zapisom, kompletno diskografijo in seznam skladb, preseñenje pa so tudi drugi dragoceni spomini, ki jih v knjigi ne manjka.

Številni obiskovalci koncerta so z glasnim aplavzom pozdravili tudi nastop njihovih gostov. Smrtnikovi bratje so bili v času Glasbe treh dežel stalni gostje na Studencu in marsikdo se še danes spomni vsaj ene šale katerega od bratov in se nasmeje. Tokrat so z Miheliči praznovali svojih prvih 30 let nastopanja, s svojim prepevanjem pa še enkrat več dokazali, da veliko prispevajo k ohranitvi slovenske ljudske in umetne pesmi na Koroškem. Ansamblu Mihelič so kot darilo za njihov jubilej a cappella zapeli eno od njihovih najbolj poznanih pesmi.

K prijetnemu glasbeno-plesnemu večeru so prispevali tudi veterani in veteranke Folklorne skupine Tine Rožanc, ki so ob spremljavi Miheličev dokazali, da jim kljub letom ne manjka dinamičnosti in igrivosti, predvsem pa nalezljivega nasmejanega razpolože-

nja. Glasnega aplavza je bila deležna tudi skoraj domačinka, harmonikarica Ema Smolnikar, ki svoja znanja igranja harmonike pridobiva prav v Glasbeni šoli Franca Miheliča in veliko obeta.

To je bila lepa, dobro obiskana rojstnodnevna zabava, kjer ni manjkalo ničesar: ne dobre glasbe, ne odličnega petja in plesa, pa tudi prijetnega kramljanja povezovalca Boštjana Romiha ne.

Vsem jubilantom iskrene čestitke za večer, v katerem se je v celoti izpolnila napoved, zapisana v letošnji predstavitveni brošuri 15. kulturnega poletnega festivala Studenec 2015: »Doživeli smo namreč prave mojstre naše domače glasbe, po katerih se še danes zgledujejo mladi rodovi ansamblov. Ansambel Franca Miheliča je v odlični formi in ostaja eden in edini!«

VERA VOJSKA

FOTO: TADEJ MAJHENIČ

Že drugič na razstavi v Bakuju

Jože Tönig razstavljal v Azerbajdžanu

Delo domžalskega kiparja Jožeta Töniga že dalj časa spremljamo v domačem prostoru, tokrat pa poročamo še o njegovem delovanju v tujini. Po uspešnem lanskem sodelovanju na mednarodnem natečaju, ko je bil med dvanajstimi izbranimi avtorskimi deli izbran tudi njegov osnutek za izdelavo skulpture na temo noveletne jelke, je bil tudi letos kot edini iz Slovenije povabljen, da sodeluje na mednarodni razstavi From Waste to Art (Od smeti do umetnosti) v Azerbajdžanu.

Jože Tönig je vsestranski umetnik, saj ga privlači svet preoblikovanja in eksperimentiranja na različnih področjih ustvarjanja in tehnik. V prvi vrsti je akademski kipar, ki je pred leti začel s serijo obarvanih kipov iz recikliranih materialov in umetniške objekte iz termično obdelanega itisona. S svojimi kipi se je pred kratkim predstavil med 23 umetniki iz 17 držav v Bakuju, v glavnem mestu Azerbajdžana. Na slavnostnem odprtju skupinske razstave, ki je bila 14. junija 2015, in je potekala že četrto leto zapored, so bile razstavljene umetnine različnih svetovnih umetnikov iz Evrope, Amerike, Japonske in Bližnjega Vzhoda, ki so znani po svojem umetniškem delu z odpadnimi materiali. Po besedah Jožeta Töniga je druženje umetnikov iz vsega sveta spletlo nova prijatelj-

stva in zapustilo nepozabne spomine na Baku in Azerbajdžan. Na državo, katere razvoj in napredek v letih od osamosvojitve do danes je res presenetljiv. Njihov razvoj seveda temelji na bogastvu nafte in zemeljskega plina. Pohvalno pa je to, da se zavedajo pomena kulture in umetnosti za napredek države in zato tudi na tem področju vlagajo veliko sredstev v umetniške projekte. Eden takih je tudi odprtje galerije From Waste to Art v Bakuju, v njeno stalno zbirko pa je vključenih vseh pet kipov domžalskega umetnika.

KATARINA RUS KRUŠELJ

OBRAZI DOMŽAL

DOBRE VILE SO DOMA PRI VILARJIH V DOBU

DRUŽINA VILAR

Danadanes, ko smo vse bolj odtujeni in skorajda sosedov ne poznamo več, družine pa redko ostanejo trdno povezane, imamo tudi svetle izjeme. Močna in povezana družina Vilar živi v Dobu.

Nataša Gliha
Foto: Iztok Dimc

Zdaj posestvo uspešno vodi Martin Vilar, ki se zaveda priložnosti in odgovornosti, ki jo nosi na ramenih za vse, kar so generacije pred njim ustvarile in uspešno postavile na noge. Prijeten sogovornik, ki mu oči švigajo od enega konca na drugega, in vidiš, da ves čas razmišlja, si je v polnem urniku vzel čas za klepet v senci pod starim hišnim gankom, kjer so se nama pridružili še drugi družinski člani.

Od kod pravzaprav prihajate?

Sredi 19. stoletja se je iz Trzina v Dob preselil moj praded Matija, po priimku sodeč francoskih korenin, tu kupil tri hiše in začel z mesarstvom in veletrgovino z vinom. Meso in vino je na vozovih, v posebnih z ledom obloženih skrinjah, vozil v Trst in oskrboval vojake Avstro-Ogrske monarhije. Z izgradnjo železnice Dunaj-Trst je posel počasi upadal, in če bi šla proga skozi Dob, bi mogoče še danes tu imeli mesarijo. Praded se je šele v zrelih srednjih letih oženil, in da bi v Dob pripeljal 25 let mlajšo nevesto iz Krtine, je moral imeti dva grunta zemlje. Dokupil jo je in tako je to postala kmetija. Rodilo se jima je šest otrok, najmlajši Janko pa je že pri ranih osemnajstih letih kmetijo podedoval od očeta in zgradil vzoren hlev, še večje načrte pa mu je preprečila prva svetovna vojna. Med vojno je bil v Turčiji pri rdečem križu. Konec vojne je prinesel bankrot Avstro-Ogrske in s tem izgubo vseh prihrankov. Ostala jim je zemlja in nov hlev. Poleg kmetovanja so imeli tudi trgovino z mešanim blagom. Janko je imel kar šest sinov. Ujela jih je druga vojna in na srečo so se vsi vrnili iz vojne domov. Po drugi svetovni vojni nam je bilo veliko zemlje odvzete, v trgovino se je najprej vselila zadruha, potem pa trgovina Napredek. Strici so se odselili, kmetijo je prevzel moj oče, ki je bil tudi Matija. Kmetovali smo še naprej, imeli smo poln hlev živine in vsa družina je trdo delala. Pozneje smo imeli edino zasebno valilnico piščancev, potem pa še zbiralnico mleka. Po hudi bolezni in smrti mojega očeta sem pri dvajsetih prevzel kmetijo. Zdaj krav ni več, odkar sem gospodar, sem se ukvarjal še s pridelavo gob, na vrhuncu proizvodnje smo pridelali več kot polovico slovenskih šampinjonov, zdaj pa se ukvarjamo predvsem s proizvodnjo travne ruše in od lanskega leta imava skupaj z ženo športni center Hiša na travniku.

Kar precej sprememb je to. Kako to?

Očitno smo vsi v družini nagnjeni k spremembam. (»Moj sin še prav posebno,« doda njegova mama Marica, ki budno spremlja najin pogovor.) Po prevzemu kmetije sem se začel ukvarjati z gojenjem gob, najprej v stari vinski kleti. Ker zaradi bližine ceste hleva za krave ni bilo možno posodobiti, sem prodal krave in hlev spremenil v gobarno. Dogradili smo še rastlinjake gobarne in na vrhuncu proizvodnje pridelali več kot polovico slovenskih šampinjonov. Gobe so bile zelo intenzivna dejavnost, z vstopom v Evropsko unijo in odprtjem trgov pa nismo bili več konkurenčni. Težave

so bile tudi s pridobitvijo potrebne dokumentacije za postavitev novih modernih gobarn, tako da smo to dejavnost opustili.

Od kod potem ideja za travno rušo?

Ideja se je porodila že med pridelavo gob. Imeli smo veliko komposta, ki je odličen za travno rušo, kjer potrebuješ dober kompost. Takrat je bila tudi zlata doba gradnje igrišč za golf, urejanja zelenih površin in imeli smo res veliko dela, saj smo imeli vse potrebno znanje in možnosti za prvorazredno travno rušo. Posel z gobami smo prodali z objekti vred in se posvetili samo travi in do začetka krize je vse teklo kot namazano. Ob zrušitvi trga in zaprtju gradbenih podjetij smo tudi mi izgubili ogromno denarja in spet se je bilo treba ozreti po novih priložnostih, zato imamo športni center. Trg se še vedno ni postavil na noge in čeprav je v tujini normalno, da se polaga travna ruša, danes marsikomu za urejanje okolice ne ostane več dovolj denarja, da bi jo kakovostno ozelenil.

Kaj je bolj prijetno: delo z ljudmi v športnem centru ali delo s travo?

S športnim centrom se bolj ukvarja moja žena, jaz pa uživam na travi. Če je treba, ji že priskočim na pomoč, ampak pri travi sem res doma. Odkar je Evropa en trg, si težko konkurenčen, saj podjetja iz vzhodne Evrope delajo za veliko manj denarja, po drugi strani pa so tudi predpisi, ki so

Nekateri so me gledali malo postrani, češ da bom uničil veliko živinorejsko kmetijo, vendar imam sam sebe še vedno za kmeta, ki se ukvarja z bolj usmerjenim obdelovanjem zemlje.

jih uvedle posamezne države, zelo različni in strogi, da zaščitijo domača podjetja in obrtnike. Italijani in Avstrijci imajo to dobro urejeno, pri nas pa je prvi večji posel po osmih letih dobilo podjetje s Poljske.

Kako lahko pomaga občina?

Z občino si želimo boljših odnosov, predvsem več razumevanja za nove ideje in hitrejšo odzivnost. Spremembe planov potekajo tako počasi, da kar obupaš. Tudi z gobami bi se še danes ukvarjali, če bi občina imela posluš za postavitev modernih gobarn, kot jih postavljajo v Italiji (po mojih načrtih). Pri nas se je tako zapletlo, da nismo prišli nikamor, z obstoječim načinom ne bi bili več konkurenčni

in tako smo vse skupaj prodali. Ni mi bilo vseeno, saj je bilo vloženo ogromno energije in znanja v gobarne. Potem smo želeli postaviti rastlinjake, kombinirane s sončno elektrarno, pa nismo prišli mimo nerazumnih zahtev. V denacionalizaciji so nam vrnili zemljo, nekaj zemljišč pa smo še dokupili, radi bi združili parcele, kar bi nam olajšalo proizvodnjo in ohranilo konkurenčnost. Tu smo naleteli na nerazumevanje občine, ki mora po uredbi biti nosilec zložbe zemljišč. Upam, da bodo spoznali, da bi od združitve zemljišč lahko imeli koristi vsi.

Od kod ideja za center športa?

Saj to ni nekaj novega. Že prej smo razmišljali, da bi v objektih uredili konjeniški center in dvorano, a se

je zaradi moje bolezni vse skupaj ustavilo. Moja žena Barbara se že vse življenje ukvarja s fitnesom in tako je nastala ideja, da postavimo center za vadbo. Sto in več let stari objekti so bili potrebni obnove in tako je v njih nastala Hiša na travniku. Obnovljena je tako, da smo ohranili večino starih elementov, kar je pri takih hišah težko. Zadostiti je treba vsem pravilom, upoštevati predpise, vendar je dober občutek, ko oživiš nekaj, kar si podedoval od svojih prednikov in temu dal dodano vrednost.

Kako pa družina gleda na te spremembe?

Moja mama je čudovita. Vedno mi je stala ob strani ob vsaki spremembi, najtežje ji je bilo, ko smo se odpovedali kravam. Ne samo, da ni bilo več krav in vsakodnevnega dela z njimi, spomladi tudi lastovke niso več imele svojega stalnega mesta za gnezdenje. To ni enostavno. Nekateri so me gledali malo postrani, češ da bom uničil veliko živinorejsko kmetijo, vendar imam sam sebe še vedno za kmeta, ki se ukvarja z bolj usmerjenim obdelovanjem zemlje. Ob moji bolezni so vsi bratje in predvsem sestra Jelica pomagali, da smo se spet pobrali.

Martinova mama Marica, ki že ves čas pogovora spremlja, o čem govori, doda:

Čeprav je bilo težko, ko so šle krave od hiše, takrat ves teden nisem mogla spati, sem danes Martinu hvaležna za vse, kar je naredil. Če se ne bi tako obrnilo, bi še danes, pa jih imam več kot 85, delala v štali, tako se imam pa lepo in delam letom primerno. Saj je bilo večkrat težko. Po drugi vojni so nam vzeli veliko zemlje in z ene velike kmetije je nastala več kot pol manjša. Čeprav smo bili pridni in ves čas delali na zemlji, kmetija ni prinesla toliko, da bi lahko preživeli in obenem šolali otroke. Zato je šel mož v službo. Rodilo se nama je šest otrok in Martin, ki zdaj vodi vse skupaj, je najmlajši. Težko je bilo, ko je zbolel in me je ves čas njegovega zdravljenja skrbelo zanj, prizadela me je bolezen in izguba moža, smrt 20-letnega vnuka in še marsikaj težkega je bilo. Ampak vedno smo se znali pobrati. Ne gre za to, kolikokrat padeš, gre za to, da se znaš pobrati. In to mi je do zdaj vedno uspelo.

Čeprav ni bilo lahko, je bilo pa tudi lepo. Ponosna sem na svoje otroke, na to, kakšni ljudje so postali, kako držijo skupaj, vsi so od malega navajeni delati in še vedno delajo. Ko je bilo treba kaj narediti, jim nikoli nisem rekla: »Naredite to,« vedno sem govorila: »Naredimo to.« Ko se je nabral kak denar, so bili vedno za to, da se ga vložijo nazaj na kmetijo, da se kaj novega kupi, nove stroje, da bo obdelovanje lažje, da bo treba manj fizično delati. Lačni nikoli nismo bili, pridelali smo dovolj, kuhali smo pa tudi dobro. Prav ta dan, ko smo sedeli pod gankom in se pogovarjali, se je lotila peke buhtljev za otroke in vnuke. Vsi živijo blizu in čeprav imajo svoje službe in življenja, se dnevno vračajo na kmetijo, kjer z veseljem poprimejo za delo in pomagajo, da Vilarjeva domačija ostaja in raste. Njihova povezanost je ena od njihovih največjih prednosti in dokler imajo to, se za kleno slovensko družino ni bati. □

Začetek z zmago, Maribor celil rane v Domžalah

Domžalski nogometaši, ki so v sezono 2015/2016 vstopili v Kopru, so začeli z zmago v gosteh, nadaljevali pa s porazom proti Mariboru, ki je v Domžalah položil obliž na rano po evropskem slovesu.

NK DOMŽALE V Kopru se je prvi polčas začel sanjsko, Domžalčani so povedli v 28. minuti po zadetku Majerja in vodili z 2:0 v 35. minuti, ko je mrežo Kopra zatresel še Skubic. Vse skupaj je bilo že idealno po zadetku Juninha v 53. minuti. Še pred tem so domačini v 41. minuti ostali z igralcem manj na zelenici, saj je zaradi prekrška nad strelcem tretjega zadetka za Domžale drugi karton prejel Mršič, ki je moral tako predčasno zapustiti igrišče. A domačih nogometašev to ni uspavalo, še več, dobili so zagon in se dokaj uspešno poskusili zoperstaviti Domžalčanom. V 64. minuti je tako razliko

v golih zmanjšal Štromajer, le dve minuti pozneje pa je domžalsko zmago ogrozil še Rahmanović, ki je zatresel mrežo Nejca Vidmarja. Koper je tudi v nadaljevanju zapretil Domžalam, ki pa so do konca vendarle uspele ohraniti tri točke in zabeležile prvo zmago v novi sezoni.

Srečanje pred več kot dva tisoč gledalci v Športnem parku Domžale pa je zaznamovalo prvo domače srečanje v drugem krogu prve slovenske nogometne lige. V goste je prišla ekipa Maribora, ki je nekaj dni pred tem klonila in se poslovila od Evrope, zato je bilo pričakovati, da bodo proti Domžalam

iskali tolažbo za mednarodni neuspeh. To jim je dejansko uspelo v 23. minuti, ko je mrežo Domžal zatresel prvi strelec Maribora Marcos Morales Tavares in postavil tudi končni izid srečanja 1:0 za Maribor.

So pa domžalski nogometaši iz svojih vrst še pred tekmo izbrali in nagradili najboljšega igralca minule sezone. V glasovanju je le en glas več od rekorderja vratarja Nejca Vidmarja prejel Francoz Benjamin Morel, ki je soigralce navduševal tako na igrišču kot izven njega in postal najboljši igralec sezone 2014/2015.

(MKR)

Helios Sunsi gredo na vse

Košarkarji Helios Sunsev so kaj kmalu začela z aktivno sestavo ekipe za novo sezono, ki se bo pričela jeseni.

V klubu se že oblikuje sanjsko moštvo, ki bo razveseljevalo navijače najmanj v domači ligi. V klubu namreč še niso obupali nad igranjem na mednarodnih parketih, ki je v tem trenutku sicer še nedosegljivo, a zastor še ni padel.

Helios s konkretnimi košarkarskimi okrepitvami

Med prvimi okrepitvami, ki so obogatile domžalskega prvotigaša je 25-letni Đorđe Lelić, srbski branilec, ki je bil po izboru eurobasket.com izbran za najboljšega košarkarja minule sezone v ligi Telemach. Lelić, ki bo v Domžalah predvidoma vsaj dve leti, je v minuli sezoni namreč branil barve državnega prvaka Tajfunja iz Šentjurga (v minuli številki smo pomotoma zapisali, da so bili državni prvaki košarkarji iz Rogaške Slatine, za kar se bralcem iskreno opravičujemo). Kot

enega od nosilcev igre domžalski trener Gašper Okorn vidi tudi sedaj že nekdanjega košarkarja Hopsov iz Polzele – Sima Atanackovića, 25-letnega krilnega igralca. V dres Heliosa se bo ponovno oblekel tudi 34-letni Željko Zagorac, ki tokrat prihaja iz Grosbasketa, svojo vrnitev v klub pa ocenjuje kot pozitivno, ki ima zgodovino in tradicijo. Okrepitev prihaja tudi iz Elektre, kjer je v minuli sezoni barve branil Travis Cohn, 25-letnik, ki je v minuli sezoni za Šoštanj dosegal povprečno 20 točk na tekmo. Iz sosednje Hrvaške, natančneje iz Zadra, se je vrstam Helios Suns pridružil še en 25-letni košarkar, 206 centimetrov visoki Marjan Čakarun. Slednji je bil prvi strelec in najkoristnejši igralec lanske hrvaške lige za prvaka. Šesta okrepitev je Američan Hugh Robertson, ki je v preteklosti že zaigral na slovenskih

parketih v dresu Polzele, v zadnji sezoni pa se je boril pod koši v Franciji.

Ostaja upanje na igranje v jadranski ligi?

V klubu so kritični do (ne)aktivnosti Košarkarske zveze Slovenije, ki se po mnenju Geralda Martensa premalo ukvarja z dvigom kvalitete domače lige, kot so zapisali na klubski spletni strani. Prav tako v klubu še vedno upajo na četrto mesto Slovenije v jadranski ligi in posledično povabilo Heliosu. Za sedaj imajo potrjena mesta v tej mednarodni ligi namreč Tajfun kot državni prvak, Krka – zmagovalka rednega dela lige in Union Olimpija. Helios Sunsi nadaljujejo s pogovori z vodstvom lige ABA, več pa bo znano v naslednjih tednih.

(MKR)

FOTO: PETER KOPRIVNIKAR

Domžalska atletika

Finale Atletskega pokala Slovenije za člane in članice

Po uspešnih majskih kvalifikacijah so 13. in 14. junija na celjskem stadionu v barvah AK Domžale nastopili: Jože Pirnat je bil izmed štirih metalskih disciplin najuspešnejši v metu kladiva (45,08 m, 6. mesto), Danilo Emberšič je bil tako v suvanju krogle kot metu kladiva sedmi, Gregor Šnajder je bil 5. v suvanju krogle (12,81 m), in Denis Kumek, ki je bil v metu diska takoj za nosilci medalj (45,29 m, 4. mesto). Srebrno odličje je za sunek 4 kg krogle 12,88 m prejela Manca Avbelj, brona stega se je za met 4 kg kladiva 55,15m veselila Gabrijela Kumek. V vseh štirih metalskih disciplinah je nastopila Erika Pirnat, ki se je z 30,59 m najvišje uvrstila na 7. mesto v disku, med najboljšimi 12 v teku na 800 pa je nastopila še Nina Pavlič Hren (11. mesto). Iz AK AS je nastopila Tea Podbevšek. Bila je peta v teku na 100 m (12,36 s) in s 5,51 m deveta v skoku v daljino.

Sedem disciplin so domžalski atleti potrebovali za osvojitve osmih medalj

Na Prvenstvu Slovenije za mlajše mladince je na 4 x 300 tekla tudi štafeta AK Domžale: Kaja Alič, Eva Štrekelj, Nina Pavlič Hren in Ana Kračman.

na Prvenstvu Slovenije za mlajše mladince in mladinke 20. in 21. junija na Ptuj. S konkurenco je v suvanju 5 kg krogle (16,43 m) opravil novi državni prvak Gregor Šnajder. Še trije člani AK Domžale so postali podprvaki: Nina Pavlič Hren v teku na 1500 m, Ana Blaž na 2000 m z zaprekami in Miha Zupančič v metu kladiva. Drugi je bil v hitri hoji Vid Savnik iz Atletskega društva AS, ki je s preizkušnjo 5 km opravil nekaj več kot 30 min (30:17,33 min). Bronaste medalje so osvojili še Tjaša Jankovič v metu kladiva in Jakob Mali na 3000 m iz AK Domžale ter Tea Podbevšek (AD AS) z odličnim tekom v A finalu na 100 m (12,63 s). Le 1 centimeter je manjkalo, pa bi Tea prejela še bron v skoku v daljino (5,59 m, 4. mesto), osmoljenec pa je bil v skoku v višino še en AS Juš Smole, ki se je vrnil po poškodbi – preskočil je 185 cm, vsi trije nosilci medalj pa 188 cm!

S Prvenstva Slovenije za starejše mladince in mladinke 27. in 28. junija v Mariboru so se Domžalčani vrnili s štirimi medaljami. Tri so osvojili člani AK Domžale: Gabrijela Kumek v kladivu (52,46 m) in Nina Pavlič Hren na 3000 m z zaprekami (12:04,51 min) sta stopili na najvišjo stopničko, srebrn je bil v suvanju krogle Gregor Šnajder (6 kg, 14,45 m). V dresu AD AS si je srebro na 100 m pritekla še Tea Podbevšek (12,54 s). Ob starejših mladincih so se za naslove prvakov merili tudi mlajši člani: v modri barvi AD AS je srebro v teku na 3000 m z zaprekami osvojil Gregor Lazar, v oranžni barvi AK Domžale pa je kladivo do bronaste medalje zalučal Denis Kumek.

Novički iz tujine: Nina Pavlič Hren se je portugalskem otoku Madeiri 4. julija nastopila na 14. evropskem prvenstvu v gorskih tekih. Po premaganih 400 m vzpona je čez cilj 4 km proge pritekla kot 34. med mladinkami. V korejskem Gwangju, je med študenti z vsega sveta na Univerziji od 8. do 12. julija nastopil Martin Ocepek (AK Domžale). Polmaratonec je glede na uspešno sezono pričakoval več kot doseženo 40. mesto.

BOJANA

na kratko

PLAVALNI KLUB KAMNIK

14. mednarodni plavalni miting Veronika 2015

Na kamniškem bazenu je v soboto, 11. julija 2015, potekal že 14. mednarodni plavalni miting Veronika 2015, ki je zabeležil rekordno udeležbo 476 tekmovalcev iz 28 slovenskih in tujih klubov.

Najbolj smo navijali za domače plavalce, ki nas niso pustili razočarane. Barve Plavalnega kluba Kamnik je na mitingu zastopalo 37 plavalcev, med njimi so iz Domžal prišli Lia Orel, Bor Slana ter Maša in Jaka Varga. V najmlajši kategoriji se je poleg Ize Videc, ki je kar štirikrat stopila na stopničke, izkazal tudi Domžalčan Bor Slana, ki se je med mlajšimi dečki na 100 m hrbtno veselil bronastega odličja. Jaka Varga se je med mlajšimi dečki v disciplini 100 m prsno zavihtel na 5. mesto. Na mitingu so se pomerili tudi najboljši slovenski plavalci in reprezentanti. Za prijetno vzdušje je poskrbela prava kamniška Veronika.

HELENA KONČAR

MOTOKROS

Klemen Gerčar do prvih točk

Sezono je začel z zmago na dirki evropskega prvenstva v Brežicah, na VN Italije pa je osvojil letošnje prve točke na svetovnem prvenstvu v razredu MXGP. Motokrosist Klemen Gerčar letos nastopa z novim motociklom Husqvarna in s svojo ekipo 62 Motosport. Odločil se je, da bo na svetovnem prvenstvu v razredu MXGP vozil le na dirkah v Evropi. Potem ko je izpustil prve tri dirke, ki so bile izven Evrope, je nastopil na prvi dirki za evropsko prvenstvo konec marca v Brežicah. V razredu MX Open je v obeh vožnjah prepričljivo zmagal. Tiste prave dirke so se za 24-letnega tekmovalca začele z zanj prvo dirko v MXGP za VN Trentina (Italija), kjer pa ni imel sreče, saj si je poškodoval gleženj. Zaradi tega je moral izpustiti tudi naslednjo dirko za VN Nizozemske. Na naslednjih treh preizkušnjah se je ubadal z nastavitvami motocikla. Deveta dirka letošnje sezone za VN Italije v Maggiori je zanj minila veliko uspešnejše kot prejšnje. V obeh vožnjah se je uvrstil med dobitnike točk. Na zahtevni blatni stezi je uspel nastaviti motocikel po svojih željah. Osvojil je 17. in 16. mesto, za kar je dobil letošnje prve točke. Na naslednji dirki za VN Nemčije je za las zgrešil točko, bil je 21. Zaradi poškodbe zapestja je moral izpustiti dirki za VN Švedske in Latvije.

MIRAN KOKALJ

ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slamnika izide v **petek, 28. avgusta 2015**. Rok za oddajo prispevkov je v **četrtek, 13. avgusta 2015, do 12. ure**. Prispevke lahko v času uradnih ur oddate v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale, zunaj uradnih ur v nabiralniku na stavbi ali jih pošljete na naš e-naslov: **urednistvo.slamnik@gmail.com**

ŠPORT

Zmagoslavje Piruetinih tekmovalk

Zveza kotalkarskih športov Slovenije je podelila organizacijo državnega prvenstva v umetnostnem kotalkanju 2015 domžalskemu kotalkarskemu klubu Pirueta.

KK PIRUETA je dokazal, da so vse njegove prireditve brezhibne in organizacijsko odlično izpeljane in nič drugače ni bilo z organizacijo podeljenega prvenstva.

Tako je bilo tudi omenjeno državno prvenstvo, ki ga je domači klub organiziral v italijanski Gorici, ki ima primerno dvorano, namenjeno samo umetnostnemu kotalkanju. V klubu je ne nazadnje kar nekaj odličnih tekmovalk prav iz bližnjih krajev, najbolj znana je prav Tanita Kaja Černe, ki tudi tokrat ni imela nobenih težav z osvojitvijo državnih naslovov tako v kombinaciji kot v obveznih likih.

pod zmagovalne stopničke in osvojile četrta oz. peta mesta: Iva Soršak, Evelin Breznik Falk, Rebeka Košir, Ana Soršak, Taja Cerar, Janja Blaž, Sara Trojanšek in Brina Petrovčič.

Tak ekipni uspeh niso pričakovali tudi naj optimistični funkcionarji kluba, ki so imeli ogromno organizacijskega dela in jim gre vsa zahvala, saj so letos prvič v zgodovini kluba organizirali kar dve državni in eno mednarodno tekmovanje, kar je ogromen zalogaj za kolektiv, ki se ukvarja s športno-umetniško dejavnostjo.

Državno prvenstvo v umetnostnem kotalkanju je bilo hkrati tudi izbirno za tekmovalja, kot so evrop-

Telovadka Saša Golob

Upam, da to niso bile zadnje Evropske igre!

GIMNASTIKA 17 dni je bilo azerbajdžansko glavno mesto Baku v znamenju športa – natančneje 30 športnih panog, v katerih so se tekmovalci merili za naslove prvakov 1. Evropskih iger. Veliko je bilo govora o konkurenci, ki je bila v nekaterih športih zelo okrnjena, a se je spet v drugih zbrala elita. Če dodamo, da je 'mesto tisočerihi vetrov' s približno toliko prebivalci, kot jih ima Slovenija, tekmovalje poleg že obstoječih znamenitosti in pestrosti življenja obogatilo še s sodobnimi tekmovališči, nepozabnim odprtjem ter zaključkom in široko izbiro kakršnih koli dejavnosti, je tekmovalje zagotovo imelo svoj čar, tako za športnike kot za gledalce.

Igre smo lahko spremljali med 12. in 28. junijem 2015, med približno 6000 atleti pa je v športni gimnastiki nastopila tudi Saša Golob, ki se je v parterju uvrstila na 18. mesto: »S celotnim nastopom sem kar zadovoljna. Vedeli smo, da je ob brezhibnem nastopu uvrstitev v finale med najboljših šest dosegljiva, a bi se moralo res vse poklopiti. Konkurenca je bila velika, nastopile so vse najboljše evropske tekmovalke, in sicer 78 iz 37 držav. Največ odbitka sem dobila na prvi diagonalni, kjer sem naredila večji korak. Kar se tiče organizacije iger, pa imam same pohvale. Tako tekmovalna kot trening dvorane so bile izvrstne, s prevozi ni bilo težav, vse je teklo po urniku in prostovoljci so bili vedno na razpolago za pomoč. Vas je bila velika, dobra nastanitev in hrana, tako da je celotna izkušnja zelo pozitivna in upam, da to niso bile zadnje Evropske igre!«

ANTON GRILJ

FOTO: SIMON STOJKO FALK

BOJANA

Tradicionalni 24. družinski ping-pong

Letošnja sezona je bila več kot zelo uspešna. Zaključili smo jo z družinskim ping-pongom – ekipnim klubskim tekmovanjem, vsako ekipo sestavljata eden od staršev in njegov otrok.

NTS MENGEŠ Letos je sodelovalo 25 ekip, vseh udeležencev (vodstvo kluba, sodniki, spremljevalci itd.) pa je bilo prek 80. Zmagala sta Katarina Stražar in njen oče Tomaž, drugo mesto sta osvojila Ana Tofant in njen oče Samo, 3. do 4. mesto sta si razdelili ekipi v sestavi Bor Rutar in njegov oče Janez ter Tilen Šalja in njegov oče Femi. Po podelitvi nagrad je sledilo nadaljevanje družabnega dela s piknikom. Zahvaljujemo se staršem za predanost in pomoč, igralcem in igralkam pa želimo nepozabne počitnice in da si napolnijo baterije za novo sezono, ki se s treningi začne že konec julija in v začetku avgusta s klubskimi

prezentanco, pri tem pa moramo obdržati dominantni položaj v gorenjski in osrednjeslovenski regiji; trenutno nas rezultati uvrščajo med najboljše slovenske namiznoteniške klube in ta status želimo nadaljevati s poudarkom na vseh starostnih kategorijah tako pri fantih kot pri dekletih. Poleg tega bo članska ekipa v standardni postavi (Jazbič, Avbelj, Orešnik, Erjavec, Frelih, trener Gostiša) nastopala v 1. slovenski namiznoteniški ligi. Trener Gregor Gostiša meni, da se, glede na kvaliteto domače ekipe, lahko borimo za uvrstitev okoli sredine 1. lige. Pomembno je tudi, da se ekipi priključijo mlajši domači igralci, ki

Na tekmovalju je sodelovalo šest slovenskih klubov in prav KK Pirueta je bila med najštevilčnejšimi, saj je sodelovalo kar 35 tekmovalk od najmlajših začetnikov do najstarejših v kategoriji članic.

Osvojili so kar pet naslovov državnih prvakov in sicer poleg dveh naslovov omenjene Tanite, še Maja Trojanšek, Leja Žajdela in Ana Marija Divovič.

Na drugo zmagovalno stopničko so se povzpele Veronika Brešar, Špela Mikeln in kvartet v postavi Tina Ozebek, Danaja Černe, Tanita Kaja Černe in Veronika Brešar.

Bronasta odličja so prejele Tina Simčič, Lara Dolenc in Eva Peterlin.

Omeniti moramo tudi zelo dobre nastope tekmovalk, ki so stopile tik

sko in svetovno prvenstvo, na katera se bodo najboljši začeli pripravljati že konec meseca julija, saj se evropsko prvenstvo začne že konec avgusta v italijanskem mestu Ponte di Legno, medtem ko bo svetovno prvenstvo v sredini septembra v Caliju (Kolumbija).

Vse naše tekmovalke, ki so izbrane v reprezentanco, si že planirajo priprave za obe prvenstvi, ki bosta predvsem predstavljala velik finančni zalogaj, vendar smo do zdaj premagali še večja, zato ne dvomimo, da tudi tokrat finance ne bodo ovira za sodelovanje na tako velikih tekmovanjih.

pripravami v Kranjski Gori, nato pa s treningi v klubski dvorani; v programu so tudi izmenjave s slovenskimi in tujimi klubi.

Po besedah trenerja Davida Orešnika je bila sezona 2014/15 zelo uspešna in da je cilj, da v novi sezoni letošnje uspehe še nadgradimo. Želimo si uspešnih nastopov za re-

bodo nabirali izkušnje. Na Evropskem mladinskem prvenstvu v Bratislavi, ki je potekalo julija, so barve slovenske reprezentance zastopali štirje člani NTS Mengeš: Aljaž Frelih, Ana Tofant, Katarina Stražar in Aleksandra Vovk. Več o njihovih dosežkih iz Bratislave v avgustovski številki.

JANEZ STIBRIČ

Domžalski plesalci osvojili kar sedem naslovov državnih prvakov

V tednu med 22. in 28. junijem 2015 je bilo v Medvodah državno prvenstvo v modernih tekmovalnih plesih.

PLESNI KLUB MIKI Udeležili so se ga tudi plesalci iz Plesnega kluba Miki, ki so se nanj pripravljali celotno plesno sezono. Trdo delo je bilo zasluženoplačano, namreč skupno so osvojili kar sedem naslovov državnih prvakov, sedem naslovov državnih prvakov in štiri tretja mesta. Med vsemi dobitniki medalj moramo izpostaviti Andraža Mraka in Dejana Djuroviča, ki sta v electric boogieju spet osvojila tako državno kot evropsko prvenstvo. Prav tako sta se izjemno odrezala Andraževa varovanca Niko in Žiga, ki sta zasedla 1. mesto v isti plesni kategoriji med mladinci.

Odlično je nastopila tudi Ajda Križman, ki je v orientalskih plesih dosegla tako naslov državne prvakinja kot tudi dve drugi mesti. Na stopničke so se povzpele tudi orientalske, show dance in hip-hop formacije ter male skupine, jazz solistka med članicami Klara Senica pa je v pokalnem držav-

nem tekmovalju zasedla odlično 2. mesto. Lara Pak, hip hop solistka med mladinkami, je za PK Miki dosegla zgodovinski uspeh in sicer se je med kar 72 plesalkami uvrstila na izvrstno 6. mesto.

Takih in podobnih izjemnih rezultatov plesalcev je še ogromno, poleg plesalcev samih pa so za te uspehe zaslužni tudi trenerji, ki skrbijo za to, da so plesalci vedno odlično pripravljeni na tekmah. To so trenerji: Saša Eminič Cimperman, Lucija Velkavrh, Maja Sonc, Manca Čuček, Andrea Zanardi, Nastja Horvat, Andraž Prokofjev, Anja Jurič ter že prej omenjena Andraž Mrak in Dejan Djurovič. Ti so tisti, ki stojijo za vsemi plesalci, njihovimi uspehi in jih podpirajo skozi celotno sezono. Izredno smo ponosni tako na njih kot na plesalce, vsem skupaj pa želimo še ogromno plesnih korakov in uspehov tudi na mednarodnih tekmovanjih.

Arboretum Volčji Potok

www.arboretum.si

POČITNIŠKI DAN MED METULJI IN DINOZAVRI

Rdeči alarm v gozdovih zaradi podlubnikov

Daljša obdobja toplega in sušnega vremena v letošnjem letu ter prisotnost poškodovanih in oslabljenih iglavcev, ki so ostali v gozdovih po lanskem žledolomu, so dramatično povečali ogroženost slovenskih gozdov zaradi podlubnikov.

Po najnovejših podatkih Zavoda za gozdove Slovenije (ZGS) se je v drugi polovici letošnjega junija močno povečalo število odkritih žarišč napada podlubnikov, kar je slaba napoved za to poletje, ki je kritično glede obsega poškodb zaradi podlubnikov v gozdovih. Razmah teh škodljivcev utegne biti največji po drugi svetovni vojni in je najbolj intenziven na postojnskem, ljubljanskem, kranjskem in tolminskem območju, kjer je bilo največ poškodovanega drevja zaradi lanskega žledoloma in predvsem v predelih, kjer sanacija iglavcev, poškodovanih v lanskem žledolomu še ni zaključena.

Pojav sekundarnih škod v gozdovih zaradi podlubnikov je bil po žledolomu sicer pričakovani, obseg škode pa je odvisen od vremena, obsega namnoženosti podlubnikov in od hitrosti sanacije odkritih žarišč napada podlubnikov. Škodo lahko namreč omejimo le s pravočasnim sanitarnim posekom napadenih iglavcev in s tesnim sodelovanjem lastnikov gozdov z javno gozdarsko službo. ZGS ugotavlja, da mnogo lastnikov gozdov še posebej v takšnih razmerah ni kos izzivom, ki jih zahteva dobro gospodarjenje z gozdom in da ti lastniki gozdov škodijo sebi, sosedom, gozdu ter drugim uporabnikom socialnih in ekoloških funkcij gozdov.

Pozivamo vse lastnike gozdov, da redno in pogosto pregledujejo svoje gozdove, kjer so prisotni iglavci in naj bodo pozorni na znake napada podlubnikov. O odkritih, s podlubniki napadenih drevesih, naj obvestijo lokalno pristojnega revirnega gozdarja ter se takoj lotijo poseka napadenih dreves in izvedejo vse varstvene ukrepe za preprečevanje nadaljnega širjenja teh škodljivcev v gozdovih.

Na ležečih deblih se črvina - prepoznavni znak napada podlubnikov - nabira v majhnih kupčkih okoli luknjic na skorji.

V prvi polovici leta 2015 je bilo s strani ZGS za posek evidentiranih 258.000 m³ s podlubniki napadenih iglavcev, od tega kar 84.000 m³ v drugi polovici letošnjega junija. Obseg odkritih žarišč napada podlubnikov je za 37% večji kot v primerljivem obdobju lani in za 8% večji kot v prvem polletju leta 2005, ko je bilo največ škode zaradi podlubnikov v gozdovih v zadnjih dvajsetih letih in je znašala 755.000 m³ iglavcev na letni ravni. Te primerjave nakazujejo možne razsežnosti letošnjega napada teh škodljivcev v gozdovih. Obseg napada in škode je težko napovedati, ker je odvisen od mnogih faktorjev, vse pa kaže na to, da bo letos rekorden v zadnjih 70. letih in bomo konec leta poročali o milijonih kubičnih metrov. Prenamnožitev podlubnikov je bila spričo žleda sicer pričakovana, delno je k temu pripomogel tudi letošnji vetrolom (95.000 m³ iglavcev) v skoraj enakem območju, kot je bil žledolom 2014. Problem je v tem, ker lahko ti hrošči iz enega nepravčasno posekanega drevesa napadejo 10 do 20 drugih dreves in ker se takšna prenamnožitev lahko zmanjša šele čez nekaj let.

Višje temperature in manj padavin sta pospešila razvoj podlubnikov na smreki, zato so se krošnje smrek, ki so jih smrekovi lubadarji napadli v aprilu in maju 2015, obarvale rumeno

do rjavo, iglice pa so začele odpadati. Pod skorjo teh dreves se razvija nova generacija lubadarjev, ki je sedaj večinoma v razvojni fazi ličink. V višjih predelih (nad približno 700 m n. m.) so krošnje napadenih dreves praviloma še zelene in se bodo začele barvati v rjavo v naslednjih tednih.

S posekom s podlubniki napadenih dreves iglavcev lastniki gozdov ne smejo odlašati. Potrebno jih je posekati, spraviti iz gozda ter olupiti ali predelati, preden se na njih razvije nova generacija podlubnikov. Rok za posek napadenih dreves je 14 do 21 dni. Lastnikom gozdov ni potrebno čakati na označitev dreves za posek s strani Zavoda za gozdove Slovenije in na izdajo odločbe o sanitarnem poseku, ampak lahko takoj pristopijo k poseku odkritih napadenih dreves v svojem gozdu, o tem pa morajo le obvestiti pristojnega revirnega gozdarja ZGS. **Prvi znak napada je črvina, ki jo čistijo podlubniki iz svojih rogov, ter se nabira za luskami lubja in okoli korenčnika drevesa. Pod krošnjami napadenih smrek je pogosto preproga iz odpadlih zelenih iglic.**

Če so napadena drevesa pravočasno posekana in predelana, se vrednost lesa bistveno ne zmanjša. Če s posekom odlašamo, se les napadenih dreves obarva sivo-modro, kar je posledica okužbe z glivami, ki jih s seboj na drevo prinese-

jo podlubniki. Obarvanje zniža trenutno prodajno vrednost lesa v povprečju za približno 28 €/m³, več pri bolj kakovostnem lesu, manj pri manj kakovostnem lesu. Če lastnik gozda s posekom čaka do odpadanja lubja in pokanja lesa, pa je tak les velikokrat razvrednoten do cene celuloznega lesa ali približno za 53 €/m³. Pravočasen posek napadenih dreves je nujen tudi s stališča ohranitve vrednosti lesa in zmanjševanja materialne škode zaradi napada podlubnikov. Zavod za gozdove Slovenije izvaja intenziven nadzor v ogroženih gozdovih, tudi s pomočjo gozdarskega kadra iz manj ogroženih območij in s pomočjo zaposlenih v okviru javnih del. Glede na razsežnost letošnjega problema podlubnikov učinkovito izvajanje varstva gozdov ni možno brez sodelovanja lastnikov gozdov. Zbrani podatki (2012–2015) kažejo, da 87% novih žarišč napada podlubnikov v zasebnih odkrijejo revirni gozdarji ZGS, le 13% pa lastniki gozdov sami. Čeprav jih lahko gospodarska škoda, ki jo napadi podlubnikov povzročajo, zelo prizadene, lastniki gozdov v povprečju premalo pregledajo svoje gozdove (v danih razmerah bi bilo primerno to storiti enkrat tedensko) in prepozno začnejo s sečnjo napadenih dreves.

ZAVOD ZA GOZDOVE SLOVENIJE

KOLUMNA • KAM GREŠ, ČLOVEK?

TEHNOZNANOST, MEČ NABRUŠEN Z OBEH STRANI

Ljudje današnja znanstvena dognanja preveč nekritično sprejemamo in nepremišljeno uporabljamo, a glave zanje ne bi zastavili. Toda verjemite, da je ne bi niti znanstveniki!

Ali si upate sprejeti sledečo stavo? Če bo neka znanstvena trditev naslednjič še veljavna, dobite bonbon, v nasprotnem primeru pa izgubite glavo! Če vzamete to igro zares, potem bo vsak izmed nas prekleto dobro premislil, preden to stavo sprejme, saj gre za njegovo glavo.

Uporabljati neko znanstveno dognanje vsak dan je namreč ena stvar, staviti za to svoje življenje, pa je nekaj povsem drugega.

Resnice znanosti in mnenja znanstvenikov se sprejema vse preveč nekritično, kot da bi imeli opravka z neko dogmatsko religijo. Posledice so dramatične, tako v sferi vzgoje in izobraževanja, kakor tudi v zlorabi znanosti za manipulacijo s človekom in naravo. Tako stanje pa je pogubno za družbo, za svobodo ljudi in njihovo ustvarjalno mišljenje.

Poglejmo si le, kaj je agresivni evropocentri- zem, podprt s tehnologijo, predelano v grobo vojaško silo, prizadejal naravnim ljudstvom tega sveta. Ker je znanstveni napredek postal sinonim za civilizacijo evropskega prostora, so bili vloženi veliki napor, da se izbršejo vsi sledovi drugačnih načinov življenja in mišljenja. Nasilni kolonizatorji so domorodce najprej proglasili za divjake in primitivce, ki jih je potrebno po hitrem postopku 'civilizirati'. Aktivnosti civilizatorjev' pa so obsegale vse oblike nasilja: množične po-boje, zasuznjevanja, požiganja, prevare, ropanja in kraje. To je bil zgolj v 'napredek' zamaskiran pohlep.

Bistvenega pomena za nosilce nove civilizacije je bilo uničiti kulturno tradicijo naravnih ljudstev in ustvariti duhovne brezdome, ljudi brez korenin. Danes se zavedamo, da so kulturna izročila naravnih ljudstev del svetovne dediščine. Pregledati moramo vse ohranjene mite, religije, magijo in zamisli naravnih ljudstev, ki so jih racionalisti zavrgli, ne da bi jih pogledali. Danes, ko vsi hvalimo znanost zaradi njenih fascinantnih rezultatov, pozabljamo, da sta fizika in astronomija svoje najnovejše teorije utemeljili na starih mitih, ki sta jih oblekli v matematično srajčko in ponudili svetu. Spomnimo se le kozmične teorije velikega poka ali pa teorij subatomskega sveta, kjer se fiziki prav tako kot mistiki ukvarjajo z nečutnim doživljanjem stvarstva. Intuitivne zamisli starodavnih mistikov so bile bolj prodorne kot sodobni najzmogljivejši računalniki in najdražji pospeševalniki, kot je npr. tisti v Cernu.

Po drugi svetovni vojni je znanost dokončno odkrila svojega mamona. Korporacije so dobile nesluteno moč in so začele kupovati znanstvenike, ki so jih preselile v svoje tajne laboratorije. Tam se dela po načelu: odkrij-patentiraj-ustvarjaj dobiček. Rodila se je t. i. tehnouznanost, kjer je edini motiv profit. Za profit pa ne obstoje nobene moralne ovire.

Danes vemo, da najbolj tvegane tehnologije prinašajo največje dobičke korporacijam.

Posledice seveda nosi ljudstvo z uničenim zdravjem in življenje narave, ki izumira.

Vsa znanstvena dognanja so kot meč, ki ima na obeh straneh nabrušeno rezilo. Če je ena stran rezila uperjena proti naravi, je druga nastavljena človeku naravnost na vrat. Z reaktivnim letalom lahko poletimo v daljne kraje ali pa isto deželo zbombardiramo. Z obvladovanjem atomske energije lahko zgradimo jedrsko elektrarno ali pa atomsko bombo. Z računalnikom lahko pošiljamo e-pošto ali pa drone, s katerimi raketiramo človeške tarče. Primerov je, kolikor hočete! Govore nam, da znanost sama po sebi ne pozna etike in morale, pač pa je uporaba znanstvenih dognanj tista, ki ji moramo z modrostjo omejiti delovanje.

Če tehnouznanost prepustimo le korporativnim znanstvenikom, potem se dokončno odrečemo družbene odgovornosti za posledice delovanja te najmočnejše in najnevarnejše institucije sodobne civilizacije. Tehnouznanost, ki jo usmerja profitni motiv, je v svojih katastrofičnih posledicah lahko pogubna za človeštvo.

Ker je znanost v svojem bistvu anarhističen projekt, imajo v svobodni družbi državljani le-

ANTON KOMAT

gitimno pravico, da nadzirajo znanstvenike in strokovnjake vseh področij. Vsem njim namreč manjka nekaj bistvenega, perspektiva. Ob pomanjkanju vsakršne perspektive niso sposobni prepoznati in predvideti posledic svojih odkritij. Sodobna scientokracija, ki jo sestavlja družbena moč t. i. ekspertov mora v imenu demokracije takoj pod učinkovit in zanesljiv nadzor državljanov. Denar lahko kupi vse ekspertize in vsa potrebna strokovna mnenja. Znanost je naprodaj! Faust je prodal dušo hudiču, toda hudič pride po njegovo dušo!

“ Namen ekonomije rasti je blazen v tem, da skuša zadovoljiti neskončne potrebe ljudi na planetu omejenih virov.

Sedanja vladavina in elitizem ekspertokracije ne trpita nasprotovanja in sta brez spoštovanja do vseh drugih oblik mišljenja, življenja in do vseh drugačnih tradicij ter vrednot in prav to postaja globalen problem človeštva: Vprašajmo se:

- Ali bomo dovolili razvoj najbolj tveganih tehnologij, kot so genski inženiring, geoinženiring, tajna orožja, nanotehnologija, nevroznanost, kemično podprto industrijsko kmetijstvo in manipulacije z biotskim substratom človeka brez družbenega nadzora?
- Ali bomo tolerirali neko 'znanje', ki ne spoštuje najpomembnejših vzgibov za planetarni mir, ljubezen, spoštovanje svetosti življenja in dostojanstvo človeka?
- Ali lahko pristanemo na 'znanje', ki ne prevzema nobene odgovornosti za uničevanje življenja planeta, ki ropa neobnovljive naravne vire in ki ogroža človekovo zdravje?
- Ali bomo mirno gledali razvoj tehnologij, ki groze s posegi in manipulacijami v samo bistvo duhovne integritete človeka in njegovega poslanstva?

Nanizanih je le nekaj vprašanj, ki pa so preveč pomembna, da bi jih prepustili zgolj ekspertom. Potrebna je takojšnja akcija svobodne odprte družbe. Problemi se namreč kopičijo tako hitro, da časa ni prav veliko. Veliki fizik Albert Einstein je zapisal: »Zavest, ki je ustvarila probleme, jih ni sposobna rešiti!« Ljudje imamo naravno pravico, da živimo tako, kakor si sami najbolj želimo, četudi je naš način mišljenja, govorjenja in življenja označen kot iracionalen, nenavaden ali nesprejemljiv. Pod pogojem seveda, da ne škodujemo sočloveku in naravi. Ne obstoji nobena človekova zamisel, ki ne bi zmogla izboljšati znanja za preživetje.

Najbrž ste brali znameniti roman Beli kit, ki ga je napisal Herman Melville. Beli kit je seveda Moby Dick, orjaški kit glavač, ena najlepših literarnih podob moči Narave. Na drugi strani imamo norega kapitana Ahaba, Človeka, ki je obseden z idejo, da bo ubil veličastno žival.

Na koncu epske pripovedi zmaga Narava, ki pokonča Človeka. Sporočilo romana je izjemno aktualno prav v sedanjem času, ko imamo opravka s ponorelo ekonomijo neomejene rasti. Zavračanje modrega premisleka o ciljih človeške civilizacije nas vodi naravnost k tragediji kapitana Ahaba, čigar sredstva so bila vseskozi racionalna, njegov namen pa blazen. Namen ekonomije rasti je blazen v tem, da skuša zadovoljiti neskončne potrebe ljudi na planetu omejenih virov. Smiselnost ekonomije rasti je enaka smiselnosti Ahabove obsedenosti v zasledovanju Moby Dicka, z edinim ciljem, da ga ubije. In tudi vsa racionalna sredstva, ki so uporabljena v tej nori igri, ne opravičijo norosti cilja te tvegane igre. Če pristanemo na Ahabovo noro zamisel, nas lahko doleti Ahabova usoda. ☐

POGLED NA DOMŽALSKO PRETEKLOST

ZADNJI ŽIVEČI ČLAN PRVOTNEGA
PARTIZANSKEGA PEVSKEGA ZBORA

Partizanski pevski zbor prepeva doma in na tujem že vse od davnega leta 1944, ko je bil 21. aprila ustanovljen na Planini pod vrhom Mirne gore na južnem pobočju Kočevskega Roga pri Črnomlju, na enem od prvih slovenskih osvobojenih ozemelj.

Vera Vojska
Foto: Arhiv Vinko Perovšek in Miha Ulčar

Ranjenci v partizanski bolnišnici so vedeli, da ima pesem moč in tako je nastal Invalidski pevski zbor, nekateri so ga imenovali tudi Pojoča četa. Sedemnajst ranjencev je izbral skladatelj Karol Pahor in vadili so večkrat na dan, prepevali partizanske, različice ljudskih, puntarskih, domoljubnih in tujih prepesnenih delavskih ter revolucionarnih pesmi. Devetega maja 1945 je zbor nastopil tudi v osvobojeni Ljubljani in ji podaril svoj 120. koncert. V tedanjem pevskem zboru je pelo 33 pevcev pod vodstvom Pavla Šivica.

Partizanski pevski zbor je v naslednjih letih postal osrednji nosilec glasbene tradicije revolucionarne in borbene pesmi, nosilec povojne glasbene literature s socialno angažirano vsebino, še vedno pa tudi nosilec izvirne partizanske pesmi. Je eden redkih zborov, ki s partizansko, uporniško in domoljubno pesmijo ves čas skrbno ohranja izročilo slovenskega odporništva, s svojimi številnimi nastopi, več kot 3.000 se jih je že nabralo, doma in po svetu pa prispeva k utrjevanju slovenske narodne zavesti ter uveljavljanju slovenske kulture. Partizanska pesem nosi v sebi vrednote upora, tovarištva, solidarnosti in boja za človekove pravice, so prepričani pevci, ki zato pesem zapoje s še toliko močnejšim in polnejšim glasom, da odmeva v srcih vseh, ki njihovim pesmim radi prisluhnejo.

Lani je minilo 70 let od njegove ustanovitve in vesela sem bila, ko sem na njihovem jubilejnem koncertu ugotovila, da je bil med prvimi njegovimi pevci ob ustanovitvi tudi naš občan Vinko Perovšek, uradno Vincenc. Njegovi kolegi so ga namreč posebej predstavili na velikem koncertu Partizanskega pevskega zbora ob njegov 70. obletnici. Danes živi v Nožicah in bo prihodnje leto praznoval 90. rojstni dan. Povabila sem ga na pogovor o njegovi življenjski in delovni poti, na kateri ima 15-letno petje v Partizanskem pevskem zboru posebno mesto, še posebej ker je bil med prvimi pevci v nekdanji Pojoči četi.

Začela sva v prijetni vasi Retiža blizu Šentvida na Dolenjskem, v kmečki družini očeta Vinka in mame Alojzije. Bil je najstarejši v pridni družini Perovšek, kjer jim je kruh dajala majhna kmetija, ob kateri je oče poskušal za boljše življenje poskrbeti z delom na cesti oz. železnici, če ga je seveda dobil. Za njim so se rodile tri sestre in živeli so življenje, polno dela, dela, dela ... se spominja moj sogovornik. Žal mu je že pri devetih letih umrla mama, tako da je bilo življenje še težje. Osnovno šolo je končal v Šmarju-Sap. Njegova velika želja je bila, da si kot vajenec pridobi poklic. Pa ni šlo, začela se je vojna, in spominja se, da so še tisti, ki so že opravljali vajeniško dobo, ostajali doma. Tudi sam je ostal doma, pomagal na kmetiji. Vojna ni prinesla nič dobrega.

Vinko Perovšek danes: Življenje v Nožicah je lepo.

Eden izmed prvih pevcev Partizanskega pevskega zbora Vinko Perovšek med soborci

Končno je leta 1943 dobil mesto vajenca in vesel je bil, da se bo izučil za čevljarja. Pa ni šlo. Po treh mesecih vajeništva so po mojstra prišli italijanski vojaki in ga odpeljali v internacijo, njega so, ker je bil še mladoleten, pustili domov. Prišla je kapitulacija Italije in ljudje so se spraševali, kaj bo. Tudi sam je bil v dvomih, čeprav se je v sebi že zdavnaj odločil. Tudi zaradi svojih vrstnikov in prijateljev, od katerih so nekateri že pred kapitulacijo Italije odšli k partizanom. Pripravil je nahrbtnik in puško ter čakal na ugodno situacijo, da se z domačije, ki je bila na robu vasi, pridruži partizanom. Najbližje je bila Cankarjeva brigada. Zakaj se je pravzaprav odločil za odhod v partizane, ga vprašam. »Povsem spontano, seveda pa tudi, ker sem videl, da v boj odhajajo moji vrstniki,« pravi in pripoveduje o prvih dneh, ko je bila Cankarjeva brigada v okolici Grosupljega. Določili so mu četo ter bataljon in potem so imeli prave 'vojaške vaje', saj je bilo med borci veliko zelo mladih partizanov. Na vajah je pridobil osnovna znanja o bojevanju.

Postal je pomočnik mitraljezca. Njegova naloga je bila prenašanje nabojev in njihovo podajanje mitraljezcu v borbi. Spominja se premikov brigade, tudi vožnje z vlakom v Radohovo vas, majhne cerkvice, ki jo je gledal, pa tudi domačij in ljudi, ki niso vedeli, kaj pravzaprav po odhodu italijanske vojske lahko pričakujejo. Slutili pa so, da nič dobrega, saj se je vojna proti nemškemu okupatorju nadaljevala. Pomagali so borcem, kolikor so le mogli, in s strahom čakali naslednje dni.

Po več manjših spopadih Cankarjeve brigade z Nemci, napadla so jih tudi nemška letala, je prišla borba na Ilovi Gori, kjer so Nemci med svojo veliko ofenzivo od 1. do 4. novembra 1943 napadli borce Cankarjeve in Ljubljanske brigade. Boj je bil srdit, kot se spominja Vinko, ki je bil v borbi hudo ranjen v obraz. »Tovariši so me pobrali in hudo ranjenega odnesli v zaklonišče, od tam pa v partizansko bolnišnico Jelenol,« obuja spomine. V Kočevskem Rogu je bil z ostalimi ranjenci do marca 1944. »To so bili nepozabni dnevi, toliko tovarištva ne srečaš nikjer in bolničarke, partizanke lahko samo pohvališ in si jim lahko neskončno hvaležen, da so v tako težkih časih skrbele zate,« pravi moj sogovornik. Kot okrevanca, ki je sicer nujno potreboval zahtevno operacijo, so ga preselili v bolnišnico Planina pod vrhom Mirne Gore na južnem pobočju Kočevskega Roga pri Črnomlju. Dobro se spominja sestavljanja tako imenovane Pojoče čete. »Prav vsakogar so vprašali, če bi se priključil pevcem in čeprav pravih izkušenj s petjem nisem imel, sem se odločil, da poizkusim. Doma nismo dosti peli, le oče, pa še ta le tedaj, ko se je od maše vračal domov po postanku v gostilni,« se smeji moj sogovornik in pripoveduje, kako je bilo na preizkušnji, ko je Karol Pahor, eden najvidnejših slovenskih skladateljev in glasbenih pedagogov, posebej preizkusil vsakega od pevcev in mu določil njegovo mesto v zboru – Pojoči četi. Moj sogovornik je bil drugi tenor v tedanjem Invalidskem

pevskem zboru in se pridno učil besedil pesmi, ki so jih prepevali. »Partizanske pesmi sem imel rad, rad sem jih poslušal, nisem jih pa pel, a sem se z lahkoto naučil besedil, saj smo vse peli na pamet, brez listkov,« se spominja gospod Vinko. Dirigent Pahor je bil zahteven voditelj. »Zapoj, kolikor znaš in kolikor zmoreš,« jim je naročal in radi so peli pod njegovim vodstvom. Spominja se lesene šupe, v kateri so vadili. »Ne vem, od kod se je v njej znašel klavir, ampak bil je tam in smo vadili. Najmanj dvakrat, včasih tudi trikrat na dan, se učili novih pesmi in veselili nastopov na osvobojenem ozemlju. Še posebej pa prvega nastopa na eni od prireditev v Semiču. Polna dvorana je bila navdušena nad nastopom, ko je zbor že spremljal harmonikar. In potem je šlo od koncerta do koncerta,« se spominja. Radi so nastopali, iz kraja v kraj, s koncerta na koncert, včasih hodili kar peš ter prepevali in prepevali. Vselej so se potrudili, prišli do mesta nastopa, pogledali, kako bodo stali, se uglasili in povadili, potem pa pesem za pesmijo. Nemaokrat so z njimi peli tudi vsi v dvoranah, na mitingih in se veselili tudi bližajočega se konca vojne.

Zaradi poškodbe obraza, pridobljene v novembru 1944 v spopadu na Ilovi Gori, ki se ni zdravila, kot bi bilo potrebno in jo je bilo treba odpraviti z zahtevnejšim operacijskim posegom, je zdravnik odločil, da partizana in pevca Vinka pošlje na operacijo v Italijo. Res se je z drugimi z letalom iz Bele krajine odpeljal v eno od italijanskih mest, kjer mu zdravniki niso znali pomagati. Tako se je v juniju 1945 z ladjo iz Barija z drugimi ranjenci odpeljal do Splita, nato do Reke, kjer ga je že čakala zdravniška ekipa, in ga, skupaj z drugimi, z vlakom odpeljala v vojaško bolnišnico v Ljubljani, kjer so v poletnih mesecih 1945 opravili zahtevno operacijo obraza. Avgusta so mu rekli: »Zdaj si zdrav, lahko greš.« Najprej je poiskal svojo enoto v Škofovih zavodih, pa ni bilo pravega

dela zanj. Dober prijatelj ga je napotil na sestanek, od tam pa je kar takoj šel, danes bi rekli za 'varnostnika', v enega od tedanjih kinematografov na prostem. Vendar ne za dolgo. Njegova naslednja služba je bilo mesto kurirja na tedanjem Ministrstvu za socialno politiko, kjer so mu svetovali, naj si za lažje življenje in službo pridobi izobrazbo. Od tod dalje naslednja leta spremljamo njegovo šolanje, ki je zahtevalo veliko časa, zato je po 15 letih dal prednost šolanju in službi ter zapustil tedanji Partizanski pevski zbor, vendar ne povsem, o tem malce pozneje, in opravil vrsto tečajev ter tedanjih večernih šol in postal strokovnjak za knjigovodstvo – zadnjo šolo za knjigovodjo je naredil celo z odliko. Službo na železnici je zamenjal za službo pri podjetju Žičnica, nato pa je bil kot knjigovodja na več fakultetah. Svojo delovno pot knjigovodje je sklenil na Fakulteti za gradbeništvo in odšel v pokoj.

V Nožicah je leta 1971 kupil parcelo in si z ženo z veliko odrekanji zgradil hišo. Družina, moj sogovornik ima dve hčerki Bredo in Silvo, se je v novo hišo vselila 1975. leta. Žena Silva je žal leta 2002 umrla, enako tudi vse tri Vinkove sestre, v veliko veselje pa mu je vnuk Tomaž. V Nožicah na Gostičevi 49 a živi sam, v veliko pomoč mu je hčerka Silva.

S partizanskim zborom je tesno povezan še danes. Ne le, da ima veliko lepih spominov na 15-letno petje v njem, vesel je, ker se ga ob obletnicah spominjo, da skupaj z njimi obuja lepe spomine na številna gostovanja, tudi v tujih državah, kamor so se po vojni vozili z vlaki in prepevali. »Povsod smo bili radi slišani,« obuja spomin na gostovanje, tudi v Romuniji in drugih državah.

Pove tudi, da še danes rad prisluhne zboru, ki mu je pozneje pomagal tudi s svojimi knjigovodskimi znanji. Še zna besedila pesmi? »Seveda,« se zasmeji, »besedila še poznam, nekatere zelo dobro, nisem jih pozabil, ampak peti pa več ne morem. Nekateri stvari se pozabi, nekatere nikoli,« razmišlja in pred njim se vrsti zgodovina zbora, ki mu je, čeprav z njimi že nekaj desetletij ne poje več, zvest vse življenje. Lepi spomini so to, ampak vsega lepega je enkrat konec, pravi. Pa tudi, da je življenje v Nožicah lepo. »Sosedje so v redu, mi pomagajo. Veste, pa pridejo in pokosijo, lepo se imamo.«

Tudi s tovariši iz Cankarjeve brigade ima stike, čeprav precej manj kot včasih, ko je bil reden gost na vseh srečanjih in spominskih slovesnostih. »Človek pri moji starosti že malce težje hodi,« pravi, kot bi se opravičeval, ker ne obišče vseh slovesnosti. Je član združenja borcev za vrednote NOB, rad pa pokramlja tudi s člani in članicami Društva izgnancev Domžale.

In kaj si želi pred 90. rojstnim dnem? »Veste, nemogoče je zahtevati, da 90 let star človek še veliko pričakuje od življenja. Rad živim zato – od danes do jutri, vesel sem vsakega jutra, ko se zbudim in pomislim na svoje življenje,« pravi in želimo mu, da bi bilo tako še naprej ter da bi z lepimi spomini na svoje nekdanje petje v Partizanskem pevskem zboru in na tesno povezanost s partizansko pesmijo živel še dosti zdravih dni. □

Delo, skrb, trpljenje ...
Tvoje veliko je bilo življenje.
Niti z bogom nisi rekel,
niti roke nam podal,
smrt Te vzela je prerano
v srcih naših boš ostal.

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je v 71. letu starosti sklenil naš dragi mož, oče, stari oče, brat, stric in tast

Anton Osolin

upokojeni tapetnik z Rov

Ob prerani in boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, Ukanovim, sosedom, prijateljem in znancem za pomoč in tolažbo v težkih dneh slovesa. Hvala za izrečena in pisna sožalja, podarjeno cvetje, sveče in darove za sv.maše. Hvala župniku Janezu Jarcu za lepo opravljen mašni in pogrebni obred. Zahvala tudi gasilskemu društvu Rova, Andreju Pavliču za besede slovesa ter vsem ostalim gasilcem, pritrkovalcem, pevcem Grm in kvintetu Zarja. Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žena Martina, sinova Klemen in Boris z družinama Pogrešali ga bomo!

Tu ljubljen bil si iz vsega srca,
bodi ljubljen še tam,
kjer sedaj si doma.

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj se je v 74. letu od nas poslovil naš dragi

Janez Kovič

iz Moravč

Zahvaljujemo se vsem, ki ste ga imeli radi, nam stali ob strani v težkih trenutkih žalosti, izrekli sožalje in darovali za sveče, cerkev, sv. maše in v dobrodelne namene. Hvala dr. Mušiču iz ZD Domžale ter patronažni sestri Martini za zavzeto in skrbno zdravljenje.

Hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala praporščakom, gasilcem iz Moravč in vseh okoliških društev ter sodelavcem podjetja Termit za sodelovanje pri pogrebni slovesnosti. Zahvaljujemo se govornikoma Ivu Peterka in Borisu Hubertu za sklepne besede slovesa ter župniku Kancijanu Čížmanu za lepo opravljeno sveto mašo. Posebna zahvala pevcem Limbarja za čudovito petje in prof. Francu Žuglju za zaigrano Tišino.

Hvala vsem, ki se ga radi spominjate!

Njegovi domači

Ljuba mami, odšla si od nas,
ampak v naših srcih boš ostala za vedno.

Z bolečino v srcih, pa vendar z upanjem na večnost, brez bolečin pri Bogu, se je od nas poslovila draga žena, mami, mama, prababica, sestra in teta

Amalija Kavka, roj. Cerar

(26. 6. 1937 – 11. 7. 2015)
po domače Matijeva Malka z Brda nad Ihanom

Od nje smo se poslovili 16. julija 2015 na ihanskem pokopališču v tako velikem številu. Zahvaljujemo se medicinskemu osebju UKC, dr. Jeretini, gospe Dragici in vsem, ki ste nam v vseh težavah pomagali do smrti mame. Posebna zahvala gre gospe Jani za lep poslovilni govor, župniku Andreju Marku Pozniču, mešanemu pevskega zboru, Pogrebni službi Vrbančič in trobentaču ter vsem, ki ste jo pospremili tako številno in jo boste še naprej ohranili v lepem spominu.

Žalujoci vsi njeni

SPREJEM ZAHVAL

Zahvale in v spomin sprejemamo vsak delavnik med 10. in 12. uro, v sredo pa tudi med 14. in 16. uro osebno v uredništvu (Kulturni dom Franca Bernika Domžale) ali pisno v nabiralnik pri vходу z zadnje strani oziroma po e-pošti slamnik@kd-domzale.si.

Bolečina da se skriti,
pa tudi solze zatajiti ...
Tebe draga žena, mama in mami
pa nihče nam ne more več vrniti ...

Za vedno utihnil je tvoj glas,

A ti večno ostala boš del nas.

Hotela še si živeti, hotela svoje nove vnuke še objeti.

Veliko v svojem življenju si pretrpela,

A bolezen te veliko prezgodaj nam je vzela.

Le spomin in slike tvoje zdaj še imamo,

A upamo, da veš, da ne bomo te pozabili ter kako močno radi te imamo!

Iz zemeljskih rok je, po hudi bolezni, 29. junija 2015, v svojem 62. letu starosti, prezgodaj v Božji objem odšla draga žena, mami, mama, sestra, sorodnica, prijateljica, sosed

Ivanka Rape

roj. Zajc iz Zaboršta pri Domžalah

Od nje smo se poslovili v petek, 3. julija 2015, na pokopališču v Ihanu.

Iskrena hvala vsem, ki ste se v času bolezni spomnili nanjo, hvala tistim, ki ste se v velikem številu v poslovilni vežici poslovili od nje in vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti. Hvaležni smo tudi vsem, ki nam v teh težkih dneh stojite ob strani ali obiskujete njen grob. Zahvaljujemo se vam za darovano cvetje, sveče in svete maše. Posebna zahvala ihanskemu gospodu župniku, dr. Andreju Marku Pozniču, za obiske na domu in ganljivo sveto mašo ter pevcem pevskega zborov Jutro in Svetega Jurija, za sočutno zapete pesmi ob poslovilni vežici in pri sveti maši. Iskrena hvala vsem.

Žalujoci: mož Jože, hčerki Urška in Tamara z družino, sestri Mihaela in Marija ter ostali

Vsak človek je zase svet,
čuden, svetel in lep
kot zvezda nebu ...
(Tone Pavček)

ZAHVALA

Ob izgubi naše drage mame, babice in prababice

Kristine Miš

(24. 7. 1928 – 10. 7. 2015)
iz Podrečja 63

se iz srca zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste se od nje poslovili. Hvala vsemu zdravstvenemu osebju in osebju Doma upokojencev v Domžalah, ki ste se trudili ob njeni bolezni. Hvala župniku za lep poslovilni obred.

Hvala vsem za darovano cvetje, sveče, sv. maše in izrečeno sožalje.

Ohranite jo v lepem spominu.

Vsi njeni

V naših srcih
bo ostala za vedno ...

ZAHVALA

V 88. letu nas je zapustila

Stanislava Gaberšek

roj. Mihelčič, z Vira pri Domžalah

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje, sveče in denarno pomoč. Za pomoč pri negi naše mame se zahvaljujemo sosedu Pepci, patronažni sestri Miri, podjetju Komet d. o. o. in dr. Banku. Hvala župniku Pavlu, pevcem Krt in Pogrebni službi Vrbančič ter vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoci vsi njeni

Junij 2015

Mimo in spokojno si zaspal,
v večni sen od nas odpotoval,
naj bo srečno tvoje potovanje
in pogosto vračaj se nam v sanje.

ZAHVALA

Tiho se je v 80. letu poslovil dragi mož, oče, dedek, brat in stric

Vid Zupan

iz Preserij pri Radomljah

Zahvaljujemo se sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena ustna in pisna sožalja, darovano cvetje, sveče, dar za svete maše in cerkev.

Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala urgentni službi ZD Domžale, njegovi zdravnici dr. Mojci Zajc-Kraševac in patronažni sestri Marjeti Lovšin. Najlepša hvala župniku Lojzetu Hostniku za lepo opravljen obred, hvala pevcem in Pogrebni službi Vrbančič.

Vsem skupaj in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala!

Vsi njegovi

Srce tvoje več ne bije,
bolečine ne trpiš,
nam pa žalost srca trga,
solza lije iz oči.
Dom je prazen in otožen,
ker te več med nami ni.

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je v 89. letu starosti sklenila naša draga žena, mama, babica, sestra in teta

Ceciliya Cerar

rojena Klanšek
z Rodice, Petrovčeva ulica 8

Iskrena hvala vsem sorodnikom, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, podarjene sveče in svete maše. Zahvaljujemo se župniku Matjažu Križnarju in Pogrebni službi Vrbančič za lepo opravljen obred. Ob tem se tudi zahvaljujemo kitaristu in pevcu za odpeto pesem.

Vsi njeni

Mimo in spokojno si zaspala,
v večni sen od nas odpotovala.
Naj bo srečno tvoje potovanje
in pogosto vračaj se nam v sanje.

V 84. letu starosti nas je po dolgotrajni bolezni zapustila draga žena, mama in babica

Bronislava Petrič

iz Rudnika pri Radomljah

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in sodelavcem za izrečena sožalja, darovano cvetje, vence in sveče. Posebna zahvala patronažni službi ZD Kamnik, dr. Mušiču iz ZD Domžale, urgentni službi Domžale in Kamnik ter govorniku Martinu Capudru za ganljiv govor. Hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

Solza, žalost, bolečina,
te zbudila ni,
tiha, nema je gomila,
kjer počivaš ti.

V SPOMIN

18. julija je minilo žalostno leto, odkar nas je za vedno zapustila naša draga

Frančiška Valenčič Pavli

Hvala vsem, ki stojite ob njenem grobu, ji prižgete svečko in jo ohranjate v spominu.

Vsi njeni

OBJAVE

*Bil naš si sonček
in zlato srce, dragi ata, ti,
hvala za vsa skupna leta,
naj zdaj Bog te nagradi.*

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je v 86. letu starosti sklenil naš dragi mož, oče, dedek, brat in stric

Janez Prelovšek - Ivo

s Šubičeve ulice na Viru

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem, krajanom, kolektivoma AlCu in Količevo Karton za izrečeno sožalje, darovano cvetje, denarno pomoč, sveče, svete maše in za sočutno spremstvo na njegovi zadnji poti k večnemu počitku. Hvala župnikoma Bogdanu Dolencu in Janezu Jasencu za lepo opravljen obred, pevcem, trobentaču in Pogrebni službi Vrbančič. Iskrena hvala osebju v Domu starejših občanov Domžale, ki so vsa leta njegovega bivanja v domu z njim ravnali sočutno in ljubeče, še posebej v zadnjih dneh njegovega življenja. Hvala vsem in vsakemu posebej!

Vsi njegovi

*Vsi bomo enkrat zaspali,
v miru počivali vsi,
delo za vselej končali,
v hišo Očetovo šli.*

ZAHVALA

V 68. letu starosti je 23. junija 2015 sklenila svoje zemeljsko romanje in prestopila prag večnosti

Marija Kolar

roj. Škrlep

Ob slovesu od pokojne mame se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem, sodelavcem, sosedom, in znancem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje, sveče in mašne namene.

Hvala Pogrebni službi Vrbančič za izvedbo pogreba, Cvetličarni Omers, pevcem in trobentaču. Iskrena hvala župniku Klemenu Svetelju za obiske na domu v času bolezni, pogrebno mašo in obred. Posebno se zahvaljujem za vso skrb in pozornost v času bolezni dr. Darji Manfreda, patronažni sestri Romani Pirnat in celotnemu osebju KO za kardiologijo UKC Ljubljana. Hvala vsem, ki ste se prišli poslovit od pokojne mame in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Sin Marko

*Bolezen te je izrgala iz naše sredine,
za teboj sta ostali nenadomestljiva
praznina in bolečina.
Zapustil si nam pa spomin,
ki bo v naših srcih ostal za vedno.*

ZAHVALA

Po težki bolezni nas je v 61. letu zapustil naš dragi mož, oče, dedek, brat, stric in svak

Nikola Dejanović

iz Šmarce

Zahvaljujemo se vsem, ki ste mu stali ob strani v njegovi največji bitki z boleznijo, ki jo je žal izgubil. Še posebej bi se radi zahvalili dr. Schwarzbartlovi, patronažni sestri Romani, ZD Kamnik in Domžale, sorodnikom, prijateljem, sosedom in sodelavcem Količevo Karton. Iskrena hvala vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali. Hvala za vse darovano cvetje in sveče, tople besede sočutja in finančno pomoč ter vsem, ki ste nam v teh težkih trenutkih ponudili roko. Hvala parohu Peranu Boškoviču za lepo opravljen obred in trobentaču za zaigrano Tišino. Iskrena hvala vsem, ki ste ga imeli radi in ste ga pospremili na njegovo zadnjo pot. Ohranite ga v lepem spominu.

Žalujoci: žena Terezija, hči Nika, sin Đani, snaha Ana, vnuka Adrian in Đina, brat in sestre z družinami ter ostalo sorodstvo

Julij 2015

OBČINA DOMŽALE

Ljubljanska 69, 1230 Domžale

Na podlagi določil Zakona o javnih financah (Ur. list RS, št. 11/11 – UPB 4 in 14/13 – UPB 4p in 101/13), Odloka o proračunu Občine Domžale za leto 2015 (Ur. vestnik Občine Domžale št. 3/15 ter Pravilnika o dodeljevanju sredstev za spodbujanje razvoja podjetništva v občini Domžale (Ur. vestnik Občine Domžale, št. 7/15), v sodelovanju s Pošto banko Slovenije d.d., objavlja:

JAVNI RAZPIS

ZA POSOJILA S SUBVENCIONIRANO OBRESTNO MERO ZA SPODBUJANJE RAZVOJA PODJETNIŠTVA V OBČINI DOMŽALE ZA LETO 2015

1. RAZPISANA SREDSTVA

Razpisana vsota posojil je 445.000,00 EUR. Posojila se plasirajo preko Poštne banke Slovenija d. d. (v nadaljevanju: banka), s katero Občina Domžale sklene ustrezno pogodbo o medsebojnem sodelovanju pri odobranju dolgoročnih posojil.

2. UPRAVIČENI STROŠKI

Posojila se dodeljujejo za naložbe in gospodarstvo. Posojilo se lahko dodeli za naslednje upravičene stroške:

- a) stroški nakupa, opremljanja in urejanja zemljišč ter pridobivanja projektne dokumentacije za gradnjo poslovnih prostorov,
- b) stroški prenove, gradnje ali nakupa poslovnih prostorov,
- c) stroški nakupa novih strojev in opreme,
- d) stroški izdelave projektne in investicijske dokumentacije.

Davek na dodano vrednost se ne šteje med upravičene stroške.

3. UPRAVIČENCI IN POGOJI ZA PRIDOBITEV SREDSTEV

Za posojilo lahko zaprosijo upravičenci oziroma podjetja, ki imajo najmanj eno zaposleno osebo in sedež dejavnosti na območju občine Domžale:

- samostojni podjetniki,
- mikro podjetje; je podjetje, ki izpolnjuje dve od treh meril: povprečno število delavcev v poslovnem letu ne presega 10, čisti prihodki od prodaje ne presegajo 2.000.000 EUR in vrednost aktive ne presega 2.000.000 EUR
- malo podjetje; je podjetje, ki ni mikro podjetje in izpolnjuje dve od treh meril: povprečno število delavcev v poslovnem letu ne presega 50, čisti prihodki od prodaje ne presegajo 8.000.000 EUR in vrednost aktive ne presega 4.400.000 EUR,
- ki imajo v celoti izpolnjene vse zapadle obveznosti do Občine Domžale in
- poravnane vse davke in prispevke.

Pogoji:

- lokacija naložbe mora biti na območju občine Domžale,
- naložba se mora ohraniti na območju občine vsaj 5 let po zaključku,
- rok vračila posojila do 8 let,
- naložba mora biti realizirana v letu 2015, vendar pred 15.12.2015, ko je rok za črpanje posojila.

Do sredstev na podlagi tega razpisa niso upravičena podjetja, ki:

- so v insolvenčnem postopku ali izpolnjujejo v nacionalnem pravu določene pogoje za uvedbo insolvenčnega postopka na predlog njegovih upnikov,
- so v težavah in dobivajo državno pomoč po posebnem programu za reševanje in prestrukturiranje,
- so iz sektorja ribištva in akvakulture,
- delujejo v sektorju primarne proizvodnje ter predelave in trženja kmetijskih proizvodov iz seznama v Prilogi 1 k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti,
- delujejo v cestno-prometnem sektorju in zapošajo za subvencioniranje stroškov nabave vozil za cestni prevoz tovora (podjetja, ki opravljajo komercialni cestni prevoz),
- bodo uporabila pomoč v smislu dajanja prednosti domačim proizvodom pred uvoženimi,
- so v postopku vračanja neupravičeno prejete državne pomoči.

Dodelitev sredstev ne sme biti neposredno povezana z izvoznimi dejavnostmi podjetja v drugih državah (vzpostavitev in delovanje distribucijske mreže).

Subvencionirana obrestna mera (ne celotna vrednost posojila), na podlagi tega razpisa, se dodeljuje in upošteva kot državna pomoč po pravilu »de minimis« in v skladu z Uredbo Komisije ES št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013, o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis (Uradni list EU L 352/1, z dne 24.12.2013).

Skupni znesek pomoči, dodeljen istemu prejemniku na podlagi pravila »de minimis«, ne sme preseči 200.000 EUR v obdobju zadnjih treh proračunskih let, ne glede na obliko ali namen pomoči (v primeru podjetij, ki delujejo v komercialnem cestnem tovornem prevozu, znaša zgornja meja pomoči 100.000 EUR).

4. POSOJILNI POGOJI

- a) višina posojila: do 75% predračunske vrednosti investicije brez DDV; višina je odvisna tudi od števila prejetih vlog ter razpoložljivih sredstev; banka bo odločitev o možni višini posojila sprejela na podlagi posojilne sposobnosti, plana poslovanja prosilca ter ustreznega zavarovanja
- b) odplačilna doba: do 8 let
- c) letna obrestna mera: tri mesečni EURIBOR + 0 %
- d) višina bančne provizije: 1,5% od zneska odobrenega posojila oz. minimalno 200 EUR ter stroški vodenja v višini 10 EUR mesečno vnaprej.
- e) vračilo posojila: posojilojemalec prične vračati posojilo v skladu s pogoji iz posojilne pogodbe, ki jo sklene z banko

f) črpanje posojila: rok za črpanje je do 15.12.2015; posojilo se praviloma nakaže dobavitelju oziroma izvajalcu investicije

g) zavarovanje posojila:

- bianco menica,
- plačilo zavarovalne premije pri Zavarovalnici,
- zastavna pravica na nepremičnine ali premičnine,
- morebitna druga oblika zavarovanja.

5. POTREBNA DOKUMENTACIJA

Prosilec zaprosi za pridobitev posojila na vlogi (obrazcu), ki jo lahko dobi v času uradnih ur na vložišču Občine Domžale, soba št. 4, Ljubljanska 69, Domžale ter na spletni strani Občine Domžale <http://www.domzale.si/>, pod rubriko: Za občane in občanke/ Razpisi, povabila in javna naročila/ Podjetništvo, turizem in kmetijstvo. Za obravnavo vloge so poleg pravilno izpolnjenega obrazca potrebna tudi naslednja dokazila in dokumentacija:

a. Dokazila o obstoju podjetja:

- samostojni podjetnik: izpis iz poslovnega registra Slovenije (pridobi občina iz uradnih evidenc),
- gospodarska družba: dokazilo o vpisu družbe v sodni register (pridobi občina iz uradnih evidenc).

b. Dokazila o plačilni in posojilni sposobnosti:

- samostojni podjetnik: podatki iz bilance stanja in izkaza poslovnega izida za preteklo leto (pridobi občina iz uradnih evidenc); izpis prometa v breme in v dobro po posameznih mesecih na transakcijskem računu za zadnjih 12 mesecev (izda banka, pri kateri ima prosilec odprt račun); obrazec za odmero davka iz dohodka od dejavnosti s strani DURS za preteklo leto (pridobi občina iz uradnih evidenc),
- gospodarska družba: podatki iz bilance stanja in izkaz poslovnega izida za preteklo leto (pridobi občina iz uradnih evidenc),
- vsi prosilci: podatki o solventnosti (izda banka, pri kateri ima prosilec odprt račun).

c. Vsi prosilci, ne glede na status: poslovni načrt ali kratek investicijski program za investicijo.

d. Dokazila glede na namen posojila:

- pri nakupu, urejanju in opremljanju zemljišč ter pridobivanju projektne dokumentacije za gradnjo poslovnih prostorov: overjena kupoprodajna pogodba ali podpisana predpogodba za zemljišče in veljaven predračun stroškov urejanja, opremljanja zemljišča ali pridobivanja projektne dokumentacije; dokazilo, da je zemljišče opredeljeno za gradnjo poslovnih prostorov,
- pri gradnji, prenovi ali adaptaciji poslovnih prostorov: izdano gradbeno dovoljenje (fotokopijo pridobi občina iz uradnih evidenc) oz. veljavna lokacijska informacija, če je to potrebno glede na vrsto investicije; veljaven predračun; zemljiškoknjižni izpisek (pridobi občina iz uradnih evidenc) oziroma izjava lastnika oz. upravitelja poslovnih prostorov, da dovoli nameravana dela in najemna pogodba, ki mora biti sklenjena najmanj za dobo vračanja posojila,
- pri nakupu poslovnih prostorov: overjena kupoprodajna pogodba ali podpisana predpogodba,
- pri nakupu novih strojev in opreme: veljaven predračun ali ponudba,
- za izdelavo projektne in investicijske dokumentacije: veljaven predračun ali ponudba.

V primeru nejasnosti v zvezi z investicijo, se lahko pozove vlagatelja, da predloži še ustrezen dodaten dokument.

e. Dokumentacija za zavarovanje posojila je odvisna od oblike zavarovanja za katero se prosilec dogovori z banko.

Dokazila, ki so dostopna v uradnih evidencah, lahko prosilec sam priloži vlogi in s tem skrajša postopek obravnave vloge. Prejeta dokumentacija se prosilcem ne vrača.

6. OBRAVNAVANJE VLOG

Vloge za odobritev subvencioniranja dela obrestne mere se obravnavajo na Oddelku za finance in gospodarstvo. Sklep o odločitvi izda Oddelek za finance in gospodarstvo Občine Domžale najkasneje v roku 60 dni od popolne vloge. Zoper sklep o odločitvi je v roku 15 dni od prejema možno vložiti pritožbo pri županu Občine Domžale.

7. NAČIN IN ROK ZA DOSTAVO VLOG

Rok za vložitev vloge je do vključno **24. 8. 2015 do 24. ure**. Vlagatelj lahko vloži vlogo za posojilo, skupaj z zahtevano dokumentacijo, v času uradnih ur osebno v vložišče Občine Domžale, soba št. 4, Ljubljanska 69, Domžale ali pa pošlje kot priporočeno pošiljko (datum poštnega žiga) po pošti na naslov: Občina Domžale, Oddelek za finance in gospodarstvo, Ljubljanska cesta 69, 1230 Domžale.

Dodatne informacije lahko dobite na telefonski številki 01 721 42 51 ali 01 722 01 00, Občina Domžale, Oddelek za finance in gospodarstvo.

OBČINA DOMŽALE
ŽUPAN TONI DRAGAR

MALI OGLASI

Šivalni stroji; servis in prodaja šivalnih strojev (gospodinskih in industrijskih). Marko Pratneker, s. p., Slamnikarska 3 b, Domžale.
t: 041 920 149

Odkup vozil od letnik 1998 naprej, cela, lepa, karambolirana ali v okviru.
t: 031 264 290

Zaposlimo kvalificiranega kuharja (m/ž). Pisne prijave pošljite na Gostišče Juvan. Miran Juvan, s. p., Ljubljanska 124, 1230 Domžale.
t: 041 710 750

Instrukcije matematike in fizike v centru Domžal.
t: 031 504 357

Hitro, kvalitetno in po ugodnih cenah vam nudimo vodovodne, centralne in plinske instalacije. Možnost obročnega odplačevanja. Igor Šparovec
t: 041 647 249

Male oglase sprejemamo vsak delavnik med 10. in 12. uro, v sredo tudi popoldan med 14. in 16. uro osebno v uredništvu (Kulturni dom Franca Bernika Domžale) ali pisno v nabiralnik pri vhodu z zadnje strani oziroma po e-pošti slamnik@kd-domzale.si

SIMAX

Domžale Masljeva 11, 1230 Domžale

tel. 01 724 16 56

Kamnik Ljubljanska c. 21A (Duplica)

tel. 01 831 17 96

PRENOVLJENA SPLETNA TRGOVINA: www.simax-slo.com

AVTODELI - AVTOMEHANIKA - VULKANIZERSTVO

AVTOR: GREGA RIHTAR	PEŠEC, MIMOIDOČI	PREGLED DANKE Z OPTIČNO NAPRAVO	ORANŽADA	VRSTA	DRUGO NAGRADNO GESLO	EDOUARD LALO	PALICA ZA BILJARD	ZELO VELIKA JUŽNODAMERIŠKA KAČA, EUNECTUS MURINUS	NAŠ SLIKAR (FRANCE)	BOLEČINE V DANKI	ALPSKA DOLINA POD TRI- GLAVOM	NAJVIŠJI VRH PIRENEJEV V ŠPANJI (3404 m)	KUŠITSKO GOVOREČE LJUDSTVO V JUŽNI ETIOPJI IN SEVERNI KENJI	LJUDSKI PEVEC, KI IGRA NA GUSLE	PODOBA GOLEGA TELESA	LEVI PRITOK REKE ALLER V NEMČJI	NAŠA PISATELJICA (1891-1967; ROŽNA DEVIČA, ROMAN O PREŠERNU)	
VZGOJA, ŠOLSTVO								PIJANEC, ALKOHOLIK (SLAB- ŠALNO)				PREPREKA, ZAPORA PRI POROKI	SEVERNI KENJI				NEKDANJA SRBSKA LETALSKA DRUŽBA	
LETALO, AVION								NAŠ OLIM- PIONIK					ANEVRIN					
NEKDANJA NORVEŠKA SMUČAR. TEKAČICA (BENTE)						LASTNOSTI; POSEBNOST MORJE V MEDLEDENI DOBI												
ANTON TROST			HONGKON. IGRALEC (NICHOLAS) SL. PESNIK (FRANCE)				NEMŠKI FILOZOF (IMMANUEL) NAŠ MEČEN (ZIGA)				JEZERO NA OTOKU LUZON ENOTA ZA HITROST				NADZEMNI DEL REPE NEMŠKI SKLADAT. BACH			
PRVO NAGRADNO GESLO					S												REKA V JUŽNI AFRIKI	
PRISTA- NIŠKO MESTO NA HONŠUJU				RIMSKA LJUBLJANA MESTO V BELGIJI, ATH				LANTAN			KOLESAR. DIRKA PO ITALIJI					ANJA VALANT		
								IGRALKA MIRANDA			IDOL					VELETOK V AZIJI		
RIBA STOJEČIH VODA, KARP						IVO DANEU		PRAVO- SLAVNI OPAT						STAVBA ZA BIVANJE				
PLAČILNO SREDSTVO								VOLUHAR						PAPIGA NESTORČEK				
VRELEC V ROGAŠKI SLATINI						SL. PESNIK (IZTOK)						ANGLEŠKI PEVEC IN GLASBENIK	POSODA ZA SMETI ZACETEK ZGORE- VANJA					
						LJUDSTVO V LAOSU												
VRHNJA PLAST KOŽE, POVRH- NJICA							ČLOVEŠKA ČUD, ZNAČAJ	PARADIŽ			RASTLINA SIVKA SL. OPERNA PEVKA (IRENA)							
								NAŠ PUBLICIST (ANDREJ)										
HOKEJSKI SELEKTOR ZUPANČIČ				VRSTA ALKOHOLA V GLIVAH ZAMISEL, ZASNOVA					AFR. VELE- MESTO, ABIDJAN BRENKALO NA STRUNE							SEDMA GRŠKA ČRKA	PRVA SLO- VENSKA DRŽAVNA TVORBA	SINOVA ŽENA
ANTON JANŠA			ALMANAH							ZNAMKA HI-FI APARATOV OSEBNI ZAJMEK				POSTELJNA AKTIVNOST				
			PREBI- VALCI DUNAJA															
RADIJSKI LOKATOR						ORGANI- ZIRANO DEJANJE						MICHAEL GROSS PROSTOR NA LADJI ZA OFICIRJE		ZEMELJSKI PLIN				
														OSKAR KOGOJ				
UREJEN JAVNI NAŠAD S SPREHAJALIŠČI	60 MINUT					GOLMANKA							MESNA JED					
	DIVJA OLJKA					PLESNA PRIRE- DITEV							ZAMAŠEK					
KONJ MAJHNE RASTI					PLANOTA V ANGOLI ČEŠKI PIŠATELJ ČAPEK			ANJA ZAVADLAV GLAVNO MESTO BAŠKIRIJE			IGRALKA LEVAR					ANDREJ HIENG OTOK V PRESPAN. JEZERU		
											ZABAVNA UMETNOST							
AMERIŠKA ZVEZNA DRŽAVA Z MESTOM JUNEAU						TVOR, FURUNKEL				IT. PLEMIS. RODBINA NEMŠKI POLITIK (JOHANNES)				GL. MESTO JEMNA AVSTRILJSKI REŽISER (LEON)				
KOROŠKI PLES			NASPROTJE SOPRANA				BURKA						ČRKOVNA STOPNJA ROMAN HANSA HABEJA				ORJAŠKI TROPSKI KUŠČAR	
			BREZ- ZVOČJE															
LOVEČ NA KAČE					ANGLEŠKI PEVEC (CHRIS) GL. MESTO TOGA				IT. MESTO V ABRUČIH RUS. REVOL- UCIONAR (MIHAIL)				VRSTA RIŽOTE					
													KRAJ PRI KOČEVJU					
NEBEŠNO TELO, KI KROŽI OKOLI PLANETA								PRIPADNIK BUROV V AFRIKI REŽISER KAVČIČ				SENČNICA, UTA				NATRIJ		
												RADIJ				REKA IN DEPARTMA V FRANCJI		
PLESNIK LIK PRI ČETVORKI																		
NARODO- SLOVJE										MOJZEŠOV BRAT				INDIJSKA REŽISERKA (MIRA)				
ALKALOID V ČAJU					ZAMORSKA MAČKA BRAZILSKI DIRKAČ (RICARDO)					PREBI- VALEC DANSKE PEŠNIK KRANJEC					RUSKA IGRALKA SAVINA			
ERBIJ			POLJUBNA FIL. SMER CELIČNA SNOV, KI SE OBARVA				REDOVNICA UČBENIK ZA UČENJE MATEMA- TIKE					DREVO TROPŠKE AFRIKE				REKA NA SEVERU TAJSKE		
RAZPOREDITEV MANJŠIH TAKTIČNIH VOJAŠKIH ENOT ZA DOLOČENE NALOGE		JAPONSKA IGRALKA (MAČIKO) VRSTA VIŠNJE				PEVKA VRČKOVNIK ORANJE												
DUŠEVNA BOLEZEN, PREGAN- JAVICA								IVAN CANKAR ŠPANSKA LUKA V ASTURIJI										
PRITOK JEZERA TURKANA V ETIOPLI				ANTIČNI PREBI- VALCI TRAKIJE TABORNIK														
NAŠA PESNICA (MAKSA)						BERA, ZBIRKA	SOSEDNJI ČRKI		KAMNITNI ZOBEC NA TRDNJAV- SKEM OBZIDJU	GLAVNO MESTO STARE BABILO- NIJE								
							RENE DESCARTES											
DOLG, OZEK IN TANEK KOS BLAGA					KRAJ PRI HRAST- NIKU													
VELIKO REŠETO				PISEC IDIL EVA RAS														
HRVAŠKI PEVEC DRAGO- JEVIČ							DENARNA VREDNOST											
PRITOK DONAVE V BOLGARLI							SIRSKI PREDSED- NIK (BAŠAR AL)											

NAGRADNA
KRIŽANKA

7

Kulturni dom
Franca Bernika, p. p. 2
1230 Domžale

Nagraduje Kulturni dom Franca Bernika Domžale

Nagrade: Trikrat po dve vstopnici za ogled filma v
Kulturnem domu F. Bernika za sezono 2015/2016

Pravilne odgovore nam lahko pošljete do ponedeljka, 17. 8. 2015
na naslov: Uredništvo Slamnika, Ljubljanska 61, 1230 Domžale

NAGRADNA KRIŽANKA 6

Rešitev križanke je: KINO V PARKU

Nagrajenci za pravilno rešitev prejmejo po dve vstopnici za
ogled filma v sezoni 2015/2016 v Kulturnem domu F. Bernika,
ki nagrade tudi podarja. Prejemejo jih:

Ines Leušteek iz Radomelj
Vito Anžič iz Radomelj
Vida Dobrin iz Tržiča

NAGRADNA
KRIŽANKA

7

Kulturni dom
Franca Bernika, p. p. 2
1230 Domžale

Nagrajuje Kulturni dom Franca Bernika Domžale

Nagrade: Trikrat po dve vstopnici za ogled filma v
Kulturnem domu F. Bernika za sezono 2015/2016

Pravilne odgovore nam lahko pošljete do ponedeljka, 17. 8. 2015
na naslov: Uredništvo Slamnika, Ljubljanska 61, 1230 Domžale

NAGRADNA KRIŽANKA 6

Rešitev križanke je: KINO V PARKU

Nagrajenci za pravilno rešitev prejmejo po dve vstopnici za
ogled filma v sezoni 2015/2016 v Kulturnem domu F. Bernika,
ki nagrade tudi podarja. Prejemajo jih:

Ines Leušteš iz Radomelj
Vito Anžič iz Radomelj
Vida Dobrin iz Trziča

POMOČ: BAUD-enota za hitrost v brzozjavni tehniki, IZEM-poljubna novejša filozofska smer, MAKAK-opica zamorska mačka, MANIT-heksavalentni alkohol v glivah, REKTALGIJA-bolečine v danki, TAK-palica za biljard, TSU-luka na Honšuju

OKOLJE

Čista in zdrava pitna voda vedno na dosegu

Pitniki – za osvežitev med opravi v mestu ali preživljanjem prostega časa

Besedilo in foto: JKP Prodnik

Za naše zdravje je pomembno, da dnevno popijemo zadostno količino čiste in zdrave vode. A pogosto se zgodi, da zaradi številnih opravkov in obveznosti na to enostavno pozabimo. Pitniki, ki so na javnih mestih, mimoidočim omogočajo zdravo potešitev žeje v vsakem trenutku.

Občina Domžale je v sodelovanju z Javnim komunalnim podjetjem Prodnik v zadnjih letih postavila 17 pitnikov. So se na mestih, ki jih dnevno obišče največ obiskovalcev in kjer je možnost koriščenja čiste pitne vode najbolj dobrodošla: ob nekaterih osnovnih šolah, v središču mesta, v nekaterih parkih, ob rekreacijski osi Kamniške Bistrice in ob vzhodu Šumberka. Pitniki mimoidočim v spomladanskih, poletnih in jesenskih mesecih nudijo možnost osvežitve in zdravega odžeganja med opravljanjem obveznosti v mestu, med športnimi

aktivnostmi ali zgolj med sprostitevjo v naravi, najmlajšim pa med igro na šolskih igriščih.

Pitniki morajo biti postavljeni čim bližje javnega vodovodnega sistema

Čprav bi pitnike želeli postaviti še marsikje, pa to ni vedno izvedljivo. Zelo je namreč pomembno, da je pitnik postavljen čim bližje javnega vodovodnega omrežja in da je zadrževalni čas vode od javnega vodovodnega sistema do pipe čim krajši. Poleg tega mora biti zagotovljena določena pogostost uporabe pitnika, da se voda redno toči in se ne zadržuje predolgo v ceveh. Le tako je lahko zagotovljena neoporečnost vode, ki priteka iz pipe pitnika.

Voda iz pitnika je takšna kot pri vas doma

Voda, ki doteka v javne pitnike, je enaka kot voda, ki doteka v vsa gospodinjstva in druge objekte na območju občine Domžale, saj so vsi pitniki priključeni na javni vodovodni sistem. Za zagotavljanje varne oskrbe s pitno vodo se redno izvaja nadzor nad zdravstveno ustreznostjo in skladnostjo vode z zakonodajnimi zahtevami, v katerega so vključeni tudi vsi pitniki.

Voda iz pitnikov je torej prav tako čista in varna kot voda, ki priteče iz pipe v vašem domu.

Pitniki žal včasih postanejo tarča objestnežev, poleg tega pa so izpostavljeni različnim vremenskim razmeram, zato se kljub rednemu vzdrževanju in čiščenju lahko zgodi, da bo pitnik poškodovan ali umazan. V takšnem primeru obvestite Javno komunalno podjetje Prodnik, kjer bodo poskrbeli, da bo pitnik ponovno tehnično brezhiben in urejen.

Čista pitna voda je naš privilegij

Pitniki nam torej tudi med opravi v mestu in preživljanjem prostega časa v naravi omogočajo dostop do pitne vode na skoraj vsakem koraku, poleg tega pa nas tudi ves čas opominjajo na to, da prebivalci občine Domžale pijemo dobro in zdravo vodo. Čista pitna voda je dragocena naravna dobrina, ki pa ni neomejena, zato jo moramo še posebej spoštovati in z njo varčevati. Morda se premalo zavedamo, da življenja brez pitne vode ni in da je okolje, ki nam nudi čisto pitno vodo iz pipe, privilegij. Izkoristite to danost in si tudi med vsakodnevnimi obveznostmi in aktivnostmi na prostem privoščite požirek zdrave domžalske pitne vode. ☐

Pitniki v občini Domžale

S čisto in zdravo pitno vodo iz pitnika se lahko osvežite na naslednjih lokacijah:

1. Avtobusna postaja Domžale
2. Trim steza pod Šumberkom
3. Levi breg Kamniške Bistrice (Vir)
4. Desni breg Kamniške Bistrice (Rodica)
5. Osnovna šola Roje
6. Osnovna šola Domžale (Bistriška)
7. Osnovna šola Preserje pri Radomljah
8. Levi breg Kamniške Bistrice (Dermastijeva)
9. Brv čez Kamniško Bistrico (Rojška)
10. Osnovna šola Krtina
11. Študentski servis (Kolodvorska)
12. Ob Kamniški Bistrici (za Industrijsko cono Jarše)
13. Krajevni park Dob
14. Sveta Trojica pri PGD Žeje – Trojica
15. Osnovna šola Rodica
16. Robova ulica, Vir
17. Češminov park

NOVA KINO SEZONA

avgust
Mestni kino
Domžale

AMY
25. | 27. | 30. avg

Amy / dokumentarni film / režija: Asif Kapadia / nastopa: Amy Winehouse / 2015, Velika Britanija / 128'

Amy Winehouse se je le z dvema albumi v zgodovino zapisala kot ena največjih glasbenih ikon našega časa. Svet je očarala s kombinacijo izjemne nadarjenosti, iskrenosti ter z glasom, ki so ga opisovali kot mešanico Billy Holiday, Dinah Washington in Sarah Vaughan. A njeno zasebno življenje je kmalu postalo tarča tabloidov, ki so se skupaj z njenimi težavnimi razmerji in tveganim življenjskim slogom nazadnje izkazali za usodne. Naravnost iz Cannesa, kjer je navdušil kritike, prihaja dokumentarec o vzponu in padcu britanske kraljice soula.

»Zdi se, kot da so se [ustvarjalci] spotoma malce zaljubili v Amy in da nagovarjajo gledalca, naj stori enako. Težko se je upreti. Amy je zgodba v opomin: bila je Janis Joplin naše dobe, in ker gre za dobo medijev, nam je tokrat dano, da vidimo polno ceno slave.« Fionnuala Halligan, Screen Daily

Loin des homes / drama / režija: David Oelhoffen / scenarij: David Oelhoffen po kratki zgodbi Gost (L'Hôte) Alberta Camusa / glasba Nick Cave, Warren Ellis / igrajo: Viggo Mortensen, Reda Kateb, Djemel Barek, Vincent Martin, Nicolas Giraud, Hatim Sadiki, Yann Goven / 2014, Francija / 110'

Leta 1954, tik pred izbruhom alžirske vojne za neodvisnost. Daru, v Alžiriji rojeni potomec španskih priseljencev, poučuje skupino lokalnih otrok v oddaljeni gorski vasi. Nekega dne se pred njegovo šolo pojavi žandar z arabskim ujetnikom. Daruju prinaša ukaz, da mora kmeta pospremiti pred kolonialno sodišče, kjer naj bi mu sodili za umor. Medtem ko se v dolini širi upor in ozračje polni sovraštvo, se ta na videz zelo različna moža podata na nevarno pot čez Atlaško gorovje ...

DALEČ OD LJUDI
26. | 31. avg

KAR HOČEŠ
28. avg

Absolutely Anything / komedija / režija: Terry Jones / scenarij: Gavin Scott, Terry Jones / igrajo: Simon Pegg, Kate Beckinsale, Robin Williams, Michael Palin, Terry Jones, Terry Gilliam, John Cleese, Eric Idle / 2015, ZDA / 85'

Razočarani učitelj Neil po naključju pristane sredi eksperimenta zdolgočassenih Nezemljanov (glasovi kulne ekipe Monty Python), ki mi namenijo vsemočnejše sposobnosti, potem pa ga opazujejo kot miško v labirintu. Če svoje nove absolutne moči ne bo uporabil za dobro, bo naš planet uničen! Neil je seveda blaženo ignorantski glede ogromne odgovornosti, ko veselo maha z rokami in uresničuje svoje želje, pomoč pa mu nudi tudi zvesti pes Dennis, ki mu je glas posodil pokojni Robin Williams.

MINIONI
25. | 26. | 27. | 29. avg / sinhronizirano
28. | 30. avg / podnapisi

Minions / animirana družinska komedija / režija: Pierre Coffin, Kyle Balda / scenarij: Brian Lynch / glasovi: Chris Renaud, Pierre Coffin, Sandra Bullock, Jon Hamm, Michael Keaton, Jennifer Saunders, Steve Coogan, Hiroyuki Sanada / 2015, ZDA / 104' / sinhronizirano ali podnapisi, 6+

Že davno pred nastankom ljudi so Minioni iskali največjega zlobneža na Zemlji, da bi mu služili. Vendar so s svojimi simpatičnimi nerodnostmi vedno poskrbeli za gospodarjev propad, pa naj je šlo za Tiranozavra, egipčanske faraone, Napoleona ali grofa Drakulo. Naposled so obupali, toda odločni Kevin se s prijateljskoma Stuartom in Bobom poda na srečanje

MestniKino
Domžale

www.kd-domzale.si

Mestni kino Domžale
Ljubljanska 61
t. 722 50 50